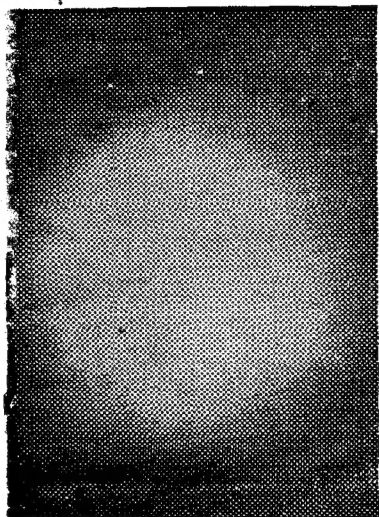
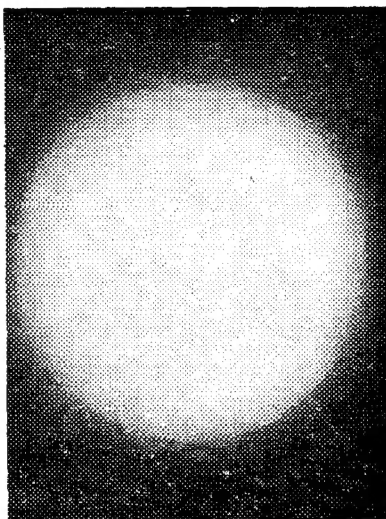

షిటరైంట్
వలన దుస్తులు కేవలం
స్వచ్ఛమవుతాయి

రానిపాల్
వలన అవే దుస్తులు థగథగ
తెల్లగా అవుతాయి

**అందువలన ప్రతి సారి
షిటరైంట్ తో ఉతికిన
తరువాత దుస్తులను
రానిపాల్ కలిపిన
నీటిలో ముంచండి**

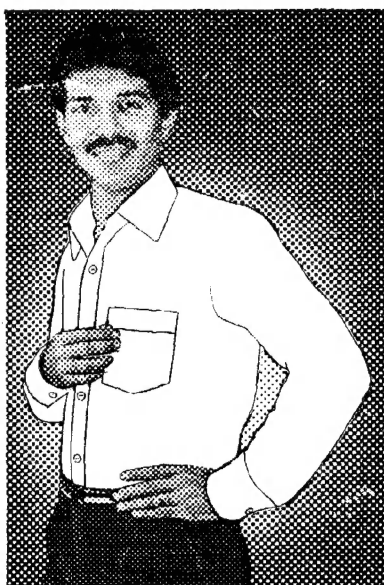
రానిపాల్-సర్వోత్తమ తెలుపు కోసం

రానిపాల్
నూనె వస్తులకు

రానిపాల్-ఎస్
సింథెటిక్ మరియు
మిశ్రమ దుస్తులకు

44 పైజాంలో అధింతును : రానిపాల్-1 గ్రామ్,
16 గ్రాములు, 100 గ్రాములు. రానిపాల్-ఎస్-20 గ్రాములు

Shilpi SGCD 4/82 Tel

సంపుటి 20

సెప్టెంబర్ 1982

సంచిక 8

ఇదీ పరస్మి...

జీవిత పోరాటం	6	దేవరాజు మహారాజు
డబ్బు టు డి వవర్ ఆఫ్ డబ్బు (సీరియల్)	19	యండమూరి వీరేంద్రనాథ్
ఆదిమధ్యాంతాలమధ్య ప్రేమికుడు	42	కాటూరు రవీంద్ర-త్రివిక్రమ్
వెలుగురేఖ	49	చీర సీతాదేవి
శారదా! నన్ను ఉమించు	74	కోడూరి శేషభణిశర్మ
సౌభాగ్యలత (సీరియల్)	85	కౌసల్యదేవి రామశాస్త్రి
ఆ ఉణం నీది చేసుకో	102	అనిమధ్యం రమణమ్మ
సినిమా	124	వి రామకృష్ణ

ఈ నెల నవలానుబంధం

ప్రేమ - పెళ్లి

రచన

వింధ్య వాసిని

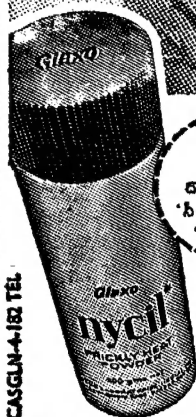
జ్యోతి, పి. వి. నెం. 1824, హైదరాబాద్-20

ముఖచిత్రం : ఎన్. టి. ఆర్. వెనక : స్వప్న.

**"మమ్మీ, ఈ దురద,
మంటను ఎలాగైనా ఆపవూ!"**

నైసిల్
ఉపయోగించండి
అతి శీఘ్రంగా
ఉపశమనమునిచ్చే
చెమటకాయల పౌడర్.

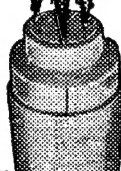

2 శకం
వర్షంలో
దొంగటయింది.
'నీం' కూరియ
చంపకం.

నైసిల్
తేచ్చుకోండి
చెమటకాయల
బాధ మరిచిపోండి.

- బాధ యుక్త-నైసిల్
1. అధికమైన చెమటను నిరోధిస్తుంది.
 2. చెమటను పీల్చుకుంటుంది.
 3. దుష్గంధాన్ని కట్టించే ముక్కు జీవులను నాశనం చేస్తుంది.
 4. చర్మమునకు హాని కల్పించుచుంది.

తొలిదూట

CEASE FIRE!

స్వాతంత్ర్య దినం దగ్గరి కొచ్చేసింది-మనకి స్వతంత్రం, స్వేచ్ఛ వున్నట్టు గుర్తుచేసే రోజు. స్వేచ్ఛ నంగతి మనకి తెలిసిందే! ఇక ఉత్సవాలు వరిపాటే స్వాగతోత్సవాలు, వీడ్కోలు ఉత్సవాలు ఢిల్లీలో నూతన రాష్ట్రపతి శ్రీ జ్ఞాని జైల్ సింగ్ కు స్వాగతం- శ్రీ నీలం సంజీవరెడ్డికి వీడ్కోలు-శ్రీ సంజీవరెడ్డి ఉన్నత బాధ్యతని జాగ్రత్తగా నెరవేర్చి అందరి మెప్పు పొంది రాజకీయ విశ్రాంతి తీసుకుంటున్నారు.

○ ○ ○ ○

విప్లవాన్ని చాలామంది తమ చేతలకు దూరంగా ఉంచాలనే చూస్తారు, వ్యాపార సరళి ఆనసరిస్తారు.

కానీ విప్లవాన్ని చేతల్లోనూ, నిజ జీవితంలోనూ చూచిన బహు కొద్దిమందిలో అతి ముఖ్యుడు శ్రీ చెరబండ రాజు....అలసి నిదురించారు. జ్యోతి ఆ మహారథికి నివాళులు అర్పిస్తున్నది.

డా. వసుదేవరావు

జలుబు లక్షణాలలో మిమ్మల్ని చికాకు పెడుతున్నది ఏది?

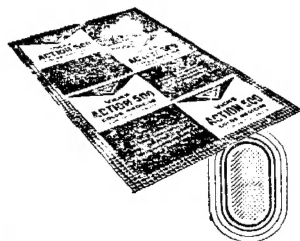
జలుబూ, రొంపావల్ల వచ్చే అస్వస్థతలన్నిటి కోసం తీసుకోండి

డబుల్ పవర్ విక్స్ ఏక్స్-500

జలుబు వట్టిదంటే ఒకటి కాదు పది చికాకులు, మీరిక నీరస పడిపోతారు. డబుల్ పవర్ విక్స్ ఏక్స్-500 ఒక్క మాత్రలో, ప్రభావంగల, జలుబునుంచి ఉపశమనం యిచ్చే పదార్థాలన్నీ కలిసి వున్నాయి. మీకు పట్టిన జలుబునుంచి ఉపశమనం యిస్తూనే, మీరిక మునపటిలాగే చురుకుగా వుండగలుగుతారు.

డబుల్ పవర్ విక్స్ ఏక్స్-500 లోగల అద్వితీయమైన 4-రకాల చర్య. రొంపా, జలుబూ, దాని లక్షణాలన్నిటినుంచీ సత్కరంగా, ప్రభావపూరితమైన ఉపశమనాన్నిస్తుంది.

1. జలుబువల్ల వచ్చే తలనొప్పి, వంటినొప్పి నుంచి ఉపశమనం.
2. ముక్కు దిబ్బడ వెయ్యడంనుంచి ఉపశమనం.
3. గొంతు గరగర లాడటం, గొంతు నొప్పినుంచి ఉపశమనం.
4. జలుబువల్ల వచ్చే జ్వరమూ మరియు శ్వాస అచువులో పెడుతుంది.

డబుల్ పవర్ విక్స్ ఏక్స్-500 జలుబునుంచి ఉపశమనం యిస్తూనే మిమ్మల్ని చురుకుగా ఉంచుతుంది.

RHL-42 TEL

జ్యోతి-భాగ్యలక్ష్మి లాటరీ కథల పోటీలో
కన్నా లేషన్ బహుమతి పొందిన కథ

జ్యోతి-భాగ్యలక్ష్మి

మూసివున్న కన్న రెప్పలు.

నరాలులేచి కనుపాపలుకడిచి, మల్లిగా
కళ్ళు తెరుచుకుంటున్నాయి

గాలికి తలవు తెరుచుకుంటున్న
దృశ్యం.

గడవదాచేసి దూసుకు పస్తున్న
వెలుగు.

శుభ్రమైన కన్ను. మధ్యలో నల్లని
గుడ్డు. కనుగుడ్డు గోళంలాగా అయ్యి
తనచుట్టు తాను తిరుగుతోంది. గోళం
నిండా సముద్రం. ఖండాలు. ఖండాలు
కత్తిరించినట్టు దేశాలు దేశాల్ని ముక్కలు
కొసినట్టు రాష్ట్రాలు. గోళం తిరుగుతోంది
సముద్రపు అలలు.... వృక్షాలు, జంతు
వులు, పొలాలు, పూళ్ళు, అనాగరికులు,
ఎదారులు, నగరాలు, నాగపరులు,
గుట్టలు, లోయలు....

సముద్రపు అలలు....గోళం ఎల్లగా
తిరుగుతోంది.

ఐరోపా, ఆఫ్రికా, ఉత్తర ఆమెరికా,

దక్షిణ ఆమెరికా, ఆస్ట్రేలియా, ఆసియా
ఆసియా దక్షిణంలో వూర్తి చివరికొనన
భారతదేశము.

వ్యవసాయ దేశంలాగా ఆకుపచ్చ
రంగులో భారతదేశం ఆకుపచ్చ రంగు
మారి నల్లని చుక్కలు కనిపిస్తున్నాయి.
చుక్కలు మల్లిగా కదులుతున్నాయి.
నల్లని చుక్కలు మనుషుల తలలవు
తున్నాయి. ముఖాలు కనిపిస్తు
న్నాయి. బరువుల్లో, బాధ్యతల్లో కృంగి
కృశిస్తున్న మనుషులు. కోట్లకు కోట్లే.
గజిబిజిగా సందలేకుండా.... పీక్కు
పోయిన ముఖం, కింద చిన్న మెడ,
బొమికలు తేలిగ రొమ్మా, భుజాలు.
అతుక్కు పోయిన డొక్క. చికివంచె
కట్టెవుల్లలా కాళ్ళు, కాళ్ళకు బలమైన
యిసువ గొలుసులు. వెనక్కిలాగి చేతు
లకు వేసిన బేడీలు. భారదేశవటం మీద
హింసించబడుతూ వున్నట్టు సామాన్య
అతికించుకున్నాడు. అతని చుట్టూ చూసి

దేవరాజు మహారాజు

నంత దూరం అతనిలాంటి వాళ్ళే-ఇనువ
గొలుసుల్లో కట్టివేయబడ్డ మనుషులు!!

చేతిమీద ఏదో వస్తువు వడింది. ఆ
వస్తువేదో ఆలోచనలమీద వడ్డట్టయ్యింది.
మగతలోంచి లేచి చూసుకున్నాడు గ్లోబ్
లాగా గుండ్రని బంతి. భూమి లాగా
గుండ్రని బంతి.

“నాన్నా నా బాల్....”

యాదవరెడ్డి తల తిప్పి చూసాడు.
రోహిణ్ కనిపించాడు బంతికొనం వాడు
మంచంచుట్టూ తిరుగుతున్నాడు

“ఇదిగో- దూరంపోయి ఆడోక్క.”
బంతిచేతిలోకొచ్చిన మరొక బంతి రోహిణ్
ఎగురుతూ ఆ గదిలోనే మరో మూలకు
పరిగెత్తాడు. వాడి చిన్న చేతుల సెండా
గుండ్రని బంతి బంతి చుట్టూ నిలవు
గీతలు. ఎర్రవి నీలంవి నల్లవి... బంతి.
భూమి బంతి.

కేవలం తలనొప్పే కాదు. వళ్ళంతా
నొప్పిగా వుంది. విధి నిర్వహణలో గత
రెండ్రోజులుగా నరిగా నిద్రలేదు అంతట
తీరలేదు. కళ్ళను కుట్టేనే ప్రయత్నం
చేస్తోంది నిద్ర. గదంతా వేడిగా వుంది.
కిటికీలోంచి దురాక్రమణ చేసిన ఎండ
గదంతానిండింది. బయటట్రావిక్ చప్పుడ
కొద్దిగా వినిపిస్తోంది. గ లోకి కిటికీకి
అవతలి వైపు బండివాని గొంతు విసివి
స్తోంది. మండి పోతున్న ఉల్లి శబ్దం,
ఇతర కూరగాయలూ అమ్ముతున్నట్లుంది.

“చిన్నదూ అమ్మేదిరా?”

“ఊ-”

“అమ్మ!- అమ్మేటు పోయిందిరా?”

“ఊ- ఇగో-అమ్మ... అమ్మనా?... ”

అమ్మా... ఇంగ అన్నయ్య బజారకు
పోయి డ్రా... అతిష్ట గా చెప్పి అవి
తానందాన్ని పొ దాడ రోహిణ్.

కిరోసీన్ క్యూలు, చక్కెర క్యూలు
కళ్ళముందు కలలాయి తనో నగటు
మసివి రైకోనం వరిగెత్తే కిక్కిగం
.... ఏదో జ్ఞాపకాని కొచ్చింది షాక్కో
ట్టిన వాడిలా లేచాడు. టైం చూసు
కున్నాడు-మూడయ్యింది హడావుడిగా
తయారయ్యాడు. అప్పటికే ప హేను
నిముషాక గడిచేయి. నుమారు గంటలోగా
పత్రికాఫీసులో వుండాలి.

“ఒరేయ్ తల పేసుకో”- రోహిణ్
పరిగెత్తుకొచ్చా డ. కాని ఒంటరిగా వుండ
లేనిని కాబోలు కళ్ళనిండా బడు నింపు
కున్నాడు “భయపడకు అమ్మొస్తు
డొచ్చు ..రాత్రి కొచ్చేప్పుడ చాక్లెట్లు
తెస్తానేం ఏడవకూ-” ఓదార్పు మాటల్ని
వెనక కొచ్చుస్తూ వు చే అడుగులు
ముందుకు వడుతున్నాయి. ఆయింటి
ముందు నందు చిన్న రోడ్డున కలిసింది.
చిన్నరోడ్డు సాగిసాగి మెయిన్ రోడ్డులో
కలిసింది. బస్సుకనిపిస్తే పరిగెత్తి అందు
కున్నాడు మెల్లగా కదిలొంది బస్సు.
మూడ బస్సుల్లో ఎక్కొల్లినవారు ఒక్క
బస్సులో కూరుకుపోయారు. ఇదు నిమ
షాలకో బస్సు ఏర్పాటయినట్టు వడ్డికలో
రాసింది తనే.

ఒకప్పటి యాదవరెడ్డి, కే వ ల ం
యాదవ్ గా మారిన ఇప్పటి యాదవరెడ్డి
బస్సుకు వ్రేల దుతున్నాడు బతిక్కు
వేలాడ తున్నట్టు! బస్సునుండి రాలి
బ్రతుకునుండి రాలివడ్డట్టే అ కున్నాడు.
రెండు మూడు నిమషాలు పెనుగులాడి

మనపైకిలేవీ రోజూ! ఇకనుంచి
 యింత ప్రేమే వుండలేమనే నమ్మకం!

అతికష్టమీద బస్సులోకి చేరగలిగాడు. పైననుండే ఐరన్ రాడ్ ను వట్టుకొని కిటికీ లోంచి బయటకు చూసాడు. కిటికీలోంచి వచ్చే చల్లగాలి హాయిగా వుంది. కిటికీ వక్కనే కూచున్నతనికి బోడిగుండు వుంది. నల్లగా బక్కగా పిల్లిగడ్డతో ఆకారకంగా వున్నాడు. జనుముతో తయారైన మామూలుమల్లర్ మడచుట్టూ చుట్టుకున్నాడు. కిటికీ అద్దం దించే వ్రయ త్నం చేస్తున్నాడు బస్సు కదుల్తోంది. బస్సులోని కిటికీ, కిటికీలో దృశ్యాలు కదులుతున్నాయి. రోడ్డు పక్కనే దుకాణాలు, హోటలు, చెత్తకుండీ, వనమహా త్వం నాడు చెట్లు నాటి నారసదా సీకి గుర్తుగా వున్న ఒకవ జాలీలు, సినిమా హాలును కప్పేసిన బట్టలేని హీరోయిన్ బొమ్మ, ఉచ్చలతో నాసిన పిట్టగోడ, మిరపకాయ బజ్జీల బండి, వెండినక్కాయల బండి, రోడ్డునండా ఒకరివెంట ఒకరు వడే ఆడవాళ్ళు, మగాళ్లు, అరటిపళ్ళబండి, సింగోడాబండి

టాక్సీనైకిల్ దుకాణం. మటన్ షావు, ఫర్నీచర్ దుకాణం, పెట్రోలు బంకు. పెట్రోలుకోసం ఆర్థిచేస్తున్నవాహనాలు, ఎండలో శిలా విగ్రహాల్లా వాటి తాలూకు మనుషులు. అక్కడక్కడ నెక్సీ క్లీన్స్ లా వివిధ భంగిమల్లో ప్లన్ షావులు. వినయం ఒలికిస్తున్న బ్యాంకు.

కిటికీ దించే వ్రయత్నం విఫలమైంది. బోడిగుండతను యాదవ్ తట్టితన్నాడు. "గీ అయినా ఉత్రాయించు సార్! గాలి గుసాయించి నతాయస్తాంది" యాదవ్ కు అర్థంకాలేదు. అయోమయంగా చూసాడు. అతను మళ్ళీ అదే వాక్యం అన్నాడు. విన్నవాట్లు కొందరు తమలోతాము నవ్వు కున్నారు. ఆ ఖాష గురించి - అప్పటికి అర్థమైంది. అద్దం కిందికి దించవంటున్నాడని. అద్దం కిందికి దించాడు. అతను కృతజ్ఞత పూర్వకంగానవ్వాడు. నవ్వులో దగ్గుతెర. మల్లర్ నోటికడ్డంగా పెట్టు కున్నాడు.

పోస్టాఫీసు దగ్గర ఆగింది సిటీబస్సు

స్విచ్ ఆఫ్ చేస్తున్నట్టు గాలి ఆగి ఉక్క. కండక్టర్ టికెట్ కోసం తల్లిడిల్లి పోతున్నాడు అనలు నిలబడడమే కష్టం గావుంది. తనో ఇద్దరిమీద నిలుచున్నట్టు, తనమీదో నలుగురు నిలుచున్నట్టువుంది. “టాంక్ బండ్ - ఒకటి” - అన్నాడు యాదవ్ అతనిచెయ్యి కండక్టర్ను చేరుకునేలా లేదు. మధ్యలో మరో వదిమంది వున్నారు. మధ్యలో నిలబడిన అతని ద్వారా టికెట్ కార్యక్రమం విజయవంతమైంది. హామ్యయ్య అనుకున్నాడు. బస్సులో అంత కిక్కిరిసిన జనంమధ్య చచ్చిపోతున్నట్టుగా వుంది. ఒకరి కాళ్ళు ఒకరు తొక్కుతుంటే-బురద తొక్కుతున్నట్టుగా వుంది. ఒకరి పీపు ఒకరు చూసుకుంటూ, ఒకరి చెమట ఒకరు ఆనందిస్తూ ఒకరిజేబులోకరు కత్తిరిస్తూ ఒకరి వెనుక ఒకరు గోతులు తవ్వకుంటూ ఒకరిొకరు పొడుచుకుంటూ. చ-చ, నమాజంలో బ్రతుకులాగే వుంది బస్సు ప్రయాణం. చూపు కిటికీ లోంచి బయటకు పొడిగిస్తే - చెత్తకుండివద్ద కుక్కలు గుడ్డపేలికకోసం కొట్టాడుకుంటున్నాయి... అధికారంకోసం తన్నుకునే ఖుద్ర రాజకీయ వేత్తలు స్ఫురించారు.

“ఏంసార్ అటన్ వ్యూతారు? ఈవార్త చదివిస్తా ఏం?” - అన్నాడు ముందు సీట్లో కూర్చుని వేవరు చదువుకొంటున్న వ్యక్తి. అతను అనే వరకూ యాదవ్ కి తెలియదు తను నవ్వుతున్న సంగతి తెల్లలాల్పిలో అతను శుభ్రంగా ఉన్నాడు.

“లేదులేదు-ఏదో జ్ఞాపక మొచ్చింది”

‘అబ్బా-గీ వేవరు చదివి నేమో నను

కున్న. ఇగోదు అపీనులు రాత్రి వూట పెట్టి దినమంత మూసేస్తోంటు దినమంత కుటుంబసభ్యులతో గడపడానికి పాపింగ్ చేస్తోడానికి వీలు గల్గిస్తున్నారట-” పెద్దగా బస్సులో ఎవరినీ పట్టించుకోకుండా నవ్వుతున్నాడు. యాదవ్ కూడా అసహ్యంగా పెదాలమీద నవ్వు కక్కుకున్నాడు. చరిత్రలో తుగ్లక్ పారంజ్ఞాపకం చేసుకున్నాడు. అతను చదువుతున్న పేపర్లో బస్సు కాల తున్న ఫోటో వుంది. దానికి కొంచెం వైన “నైన్యం తిరుగుకాటు-” “డి. ఎ. కొరకు ఉద్యోగులు నమ్మే”- పెద్ద అక్షరాలతో శీర్షికలు కనిపించాయి. వేవరు చదువుతున్న తను పేజీ వశించాడు. అందులో లాఠీచార్జిలో కార్మికుడు మరణిస్తే కోపోద్రిక్తులైన ప్రజలు పోలీస్ స్టేషన్లు ముట్టడించిన ఫోటో ఉపాధ్యాయులు కావాలని, పాఠ్యపుస్తకాలు కావాలని విద్యార్థుల అలజడి. “శ్రీలకు రక్షణ కావాలి-అధిక ధరలు తగ్గాలి”-వేల మంది శ్రీలు గవర్నరుకు సమర్పించిన వివరప్రతం “అరీ చెట్టుకు డీ” జపాన్ లో కొత్త పంట పాత్ర-మారు మూల గ్రామంలో హాత్య-కరువు ప్రాంతంగా నల్లగొండ టాక్స్ కట్టివేసిన మంత్రిగారి శుభాకాంక్షలు!!- వేవరు పెద్ద ముషీ బూతులు తిట్లు కుంటూ వేవరు మదత పెట్టాడు అతను డిగాల్సిన స్టేజీ ఎక్కుకుంటున్నట్టు బయటకు చూసుకున్నాడు. స్టేజీ రాగానే డ్రైవర్ నడన్ బ్రేకు వేసాడు బస్సు ఒక ఊపు ఊగింది అంతకు ముందునండే ఒకరి మీద ఒకరు వడి వున్నారు గనుక అప్పుడు వల్ల ఎవరిమీద ఎవరూవడలేదు.

ఇంజాక నేమ్మనిస్వటు డ్వరం చేడే?

పేసరు పెద్ద మనిషి హడావుడిగా దిగి పోయాడు. దగ్గర్లోనే వున్న యాదవ్ కూచోబోయే లోపల మరొకతను విను రుగా రావడమూ, తోసేసినట్టే వెళ్ళి కూచోవడమూ జరిగిపోయాయి. అతను అత్యాధునికుడి లాగా నూట్లో వున్నాడు. చేతిలో హేండ్బాగు. బస్సు మళ్ళీ బయలు దేరింది. పెద్ద శబ్దంచేస్తూ బరువుగా కదు ల్తోంది “ఏమండి-మీరే ఎక్కారా లేదా?” బస్సు ముందు భాగం నుండి అడగొంతు వినిపించింది.

సమాధానంగా “అఁ-అఁ- ఎక్కా న్లేవే. పిల్లలు జాగ్రత్త!” - పుద్దుడి బొంగురు గొంతు బస్సు వెనక భాగం నుండి వినిపించింది. బస్సులో కొందరు నవ్వుకున్నారు. అంత మందిలో వాళ్ళిద్దరు ఎక్కడెక్కడున్నారో ఎలా వున్నారో యాదవ్ చూడలేక పోయాడు. బయటకు చూస్తూ నిలుచు న్నాడు. బద్దకంగా కూచుని లంచాలు

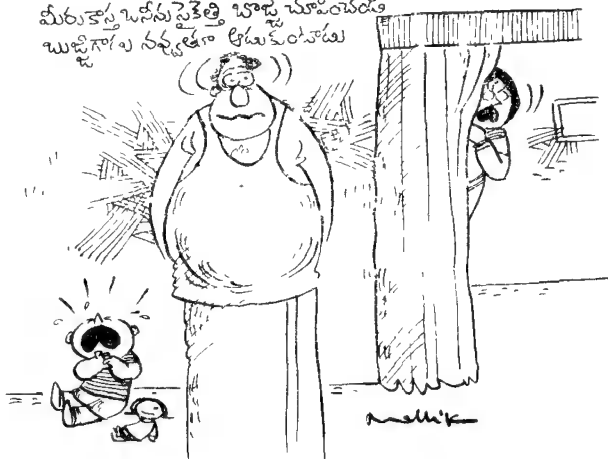
నెమరేస్తున్న ఒక ఆఫీసు కనిపించింది. అడబోమ్మల్లో ఆకర్షణలు వెదజల్లుతున్న బట్టల దుకాణాలు - ముసీముసీగా నవ్వు కుంటున్న కిరాణా దుకాణాలు - జనరల్ స్టోర్స్ - అందనంత ఎత్తు ఎడిగిన వెండి బంగారపు దుకాణం - మూసీసేయబడ్డ ప్రభుత్వ పాఠశాల - యువతరాన్ని చారి మళ్ళించే క్రికెట్ మ్యాచ్ లు, హాకీ మ్యాచ్ లు, చూడుతున్న స్టేడియం - పోలీసులు కావలా కాస్తూ నడిపిస్తున్న ప్రయివేటు కళాశాల - అనాధల కోనం కట్టిస్తున్న ఫుడ్ పాత్ - రిషా జనానికి ప్రాణం పోస్తున్న కేఫే - ఆక్కడక్కడ కిళ్ళికొట్లు - రోగుల్ని వంచుకుని పీక్కు తింటున్న ఆసుపత్రులు - విద్యార్థుల్ని మేదావుల్ని, ప్రమజీవుల్ని ఉరికంబవెక్కి స్తున్న కోర్టు - కోటిశ్వరల సంతతి నడివడినీ, ప్రవర్తననూ స్ఫురణకు తెస్త రోడ్డున ఆడ్డదిడ్డంగా తిరుగుతు పకులలు - యూరినర్స్ గానూ, ల

బ్రిలుగానూ ఉవయోగ వధులున్న ఆట
స్థలం-మేధావులు ప్రశ్నలు వేచుకుండా
కూచోబెట్టి వేల జీతాలిచ్చే యూనివర్సిటీ-
చెప్పల దుకాణం-ఆట వస్తువులదుకాణం
రేడియో షాపు-ఫోటో సెంటర్ - బార్
అండ్ కేఫే-చిడ్ (చీడ్?) ఫండ్ ఆఫీసు-
వయివేటు ఆనువల్-షేరశాల-బేకరీ-
రైడింగ్ లకు లొంగని లాడ్డింగ్-వుస్త
దొరుకుకాణం-స్విట్ హౌస్-మరికీకాలు-
ఓవర్ బ్రిడ్జి-రైల్వే లెవల్ క్రాసింగ్
గేడ్-నిర్మల్ బొమ్మలా ఆమర్చిపెట్టిన..
పళ్ళ దుకాణం మొదలయిన ఆరునెలలకే
మూతబడిన వక్రిక ఆఫీసు-వాచ్ కంపెనీ-
ఆప్టికల్స్ సెంటర్-జెరాక్స్ కార్నర్ -
స్పాక్స్ అండ్ స్పాక్స్, కొన ఊపితో
నడచున్న ప్రెస్-ఆటోమోబైల్ షాపు-
మ్యారేజ్ కార్నర్-భాగ్య స్థలం-హోటల్-
ఎయిరిండియా ఆఫీసు - నాలుగు రోడ్ల
కూడలి-ముగిసిపోయిన కళలకు సుగం
దాలు రాసి ప్రదర్శించేందుకు కట్టించిన
ఆడిటోరియం-అధికారం కుర్చీ పాదాలు
నాకుతున్న ఆకాడెమీ-అవకాశవాదీ కేం
డ్రం-కుర్చీలెక్కి కూచున్న, జోగుతున్న,
ప్రసంగిస్తున్న, గోలచేస్తున్న శాసనసభ-
బస్సు ఆగుతోంది .. ఈ రోజు ఇట్లా
వుండగలుగుతున్నామంటే మన వదిష
మైన ప్రణాళికలే ముఖ్యకారణం అని
సేసు మనవి చేస్తున్నాన. ఏరైతే ప్ర
వల్ల కూడా ముందుకువచ్చి మనయొక్క
భవిష్యత్ ప్రగతి కార్యక్రమాల్లో పాల్గొ
వచుకుంటుందో అట్టగే ప్రతితాలూకా
ప్రతి జిల్లా, ప్రతిరాష్ట్రంకూడాముందుకు
వచ్చి ప్రగతి కార్యక్రమాల్లో పాల్గొం
టాయోఅప్పుడు ప్రతియొక్క భారదేశం

కూడా ముందుకు పోతుందని నేనమనవి
చేస్తూ వున్నాను. ఇకపోతే ఈ రకంగా
మీకు సేవచేసే ఇలాంటి అవకాశం నాకు
యిచ్చినందుకు నాయొక్క... 'తెలిసిన
ముఖం కళ్ళముందుకొచ్చి పలకరించింది
“హలో”-అన్నాడు యాదవ్. అంతకు
రెండ్రోజుల క్రితంరాని వక్రికకుఅందిం
చిన ఓ మంత్రిగారి ఆజ్ఞానపుడవన్యాసం
మెదడో తిరగడం ఆగిపోయింది. పలక
రించితను మాట్లాడతాడేమో ననుకు
న్నాడ. మాట్లాడలేదు. ఇతను మరో
వ్యక్తితో మాట్లాడే పడ్డాడు శాసనసభ
గొప్పరాలమీద వచ్చులు ట్టలవేసిన
మరకలు కనిపిస్తున్నాయి.

ప్రజల తీర్పుకు హర్షం ప్రకటిస్తూ
ప్రజలకు సేవచేయడమే తన ధ్యేయం
అని గెలిచిన అభ్యర్థి చేసిన ప్రకటనను
తానే రాసాడు. ఉచిత కలు సారా కుళా
యలు నిరంతరం ప్రవహింపజేసిజనాన్ని
మోసంచేసి. డబ్బుతో మధ్యపెట్టి గెల
వడం ప్రజాస్వామ్య విధానాలకు పిర్వధం
అని అన్న ఓడిపోయిన ప్రతిపక్షవ్యక్తి
ప్రకటనను తానే రాసాడు బస్స్టాండ్ లో
బస్సుకోసం ఎదురుచూస్తున్న యువతిని
లాక్కొచ్చి డ్యూటీలోవున్న పోలీసులలా
కలసిరేప్ చేసాడని ప్రజలుచేసిన ఆందో
ళన గరించి తనే రాసాడు అమె రేప్
చేయబడలేదని స్పృహ లేని స్త్రీలో వడి
వుండగా పోలీసులు హాస్పిటల్ లో చేర్చిం
చారని పోలీసు శిన్నరాధికారి వ్యాఖ్యా
నాన్ని తనే రాసాడు. జీతాలవ్వడంలేదని
నిరాహార దీక్ష జరుపుతున్న వృద్ధ
ఉపాధ్యాయ నంఘ ప్రతినిధి పీదలారి
ఉవయోగించారన్న వార్త తనే ప్రకటిం

మీరు కాస్త పెంచుకున్నట్టి బొబ్బ చూపించండి
బుచ్చిగారి నవ్వుతూ తిడుతుంటాడు

బాబు వృద్ధావస్థంవల్ల చలి భరించలేక
జుబ్బు పడ్డాడన్న ప్రభుత్వ ప్రకటనను
తనే తెలియజేశాడు.

బిన్ను ఒక్కకుదువులో మళ్ళీ ఆగింది.
బయటకు చూసే - స్పృశాననభయం
మధ్యలో మరో స్టేజీ కూడా దాటేసి
వచ్చిందని తెలిసింది. ఇంకా కొద్దిదూరం
పోతే నెక్ర చేరియదే. బిన్ను చుట్టూ
గందర గోళంగా వుంది. బిన్ను లోని
వాళ్ళంతా దిగుతున్నారు ఏమిటి? ఏమైంది?
ఎవరూ జవాబు చెప్పరు. హడావిడి,
కల్లోలం "జుబ్బి ఉతర్ కే చలే జావో ఛే"
కండక్టరు అరుపు. ప్రవాహంలో తనూ
ఒక అణువై దిగి పోయాడు యాదవ్.
నిలదొక్కకుని చూట్టూ చూసాడు
రోడ్దంతా అస్తవ్యస్తంగా వుంది. ముందు
చోరస్తాల్ తో బాష్పవాయువు ప్రయోగించా
రని, ఫ్రైడింగ్ ఆర్డర్స్ కూడా వున్నా
యని తెలిసింది. అక్కడ వుండడం
మంచిది కాదు. బిన్ను వెనక్కి మళ్ళు

తోంది. ఎక్కడి వారక్కడే నందులో
గొండల్లో దూకుతున్నారు. ఎదురుగుండా
పోలీస్ వాన్ వేగంగా వస్తోంది. పాత
జనీల్లో అల్లరయినప్పుడు తను ప్రెస్ కు
నంబంధించిన పాణ్ణి చెబుతున్నా పినిపిం
చుకోకుండా పోలీసులు కొట్టిన చెబ్బలు.
అతర్వాత హాస్పిటల్ అనభవం జ్ఞాపక
మొచ్చింది. మళ్ళీ రిస్క్ తీసుకోవాలా?
ఆలోచించే సమయంలేదు కాళ్ళు అతని
ప్రవేయం లేకుండా అక్కడి నంచి కది
లాయి. పత్రక అవీనుకు చేరేది ఎలా?

యాదవ్ ఒక నందులో దూరాడ.
అది ఘోరంగా వుంది. మురికి వానన,
బురద పెంకులు, అంతకు ముందు కొద్ది
రోజులక్రితం మతకలహాల కారణంగా
కాల్చివేయబడ్డ దుకాణాలు, నల్లని మనీ,
బూడిద, కూలినయిండ్లు, అద్దంముక్కలు,
కెట్ల కొమ్మలు, మట్టి రాళ్ళూ... రెండు
ఫర్లాంగులు పరిగెత్తితే చిన్నరోడ్డుకనిపిం
చింది. అక్కడ కూడా పరిస్థితి బాగు

న్నట్టు లేదు. అందరూ యిళ్ళల్లోకి జొరబడతున్నారు. ఆక్కడున్న కిళ్ళి కొట్టుకేపూ మూసుకున్నాయి తనముందు వరుగెడతున్న వాళ్ళ ఓమూలమట పులోకిన్నయింట్లోకి జొరబడ్డారు అతనూ అననరించాడు. లోనికెళ్ళగానే తెలిసింది. అదియిల్లుకాదు. చిన్న గ్రంధాలయం లైబ్రరీ హాల్ చాలా మంచి కనిపించాడు. ఎవరో తన వెనకే తలుపు వేసేసారు. ఫ్యాన్లు తిరుగుతున్నాయి. దేబుళ్ళపీద పత్రికలు పణికి పోతున్నాయి. ఆంధులో పున్న వాళ్ళంతా దేబుళ్ళు విడిచి కిటికీల దగర చేరారు. రోడ్డును ఆక్రమించుకుంటున్న పోలీసుల్ని చూస్తున్నాడు.

తను ఆక్కడ కొంతసేపు గడవడం తప్పదు. అఫీసుకు ఫోన్ చేద్దామనుకున్నాడు. కాని ఆక్కడ ఫోన్ కనిపించలేదు. చుట్టూ చూసాడు. వరనగా అలమారాలు. అలమారాల గాజు అద్దాల్లోంచి బయటకు చూస్తున్న పాతపర్చాపత్రికలు, పుస్తకాలు....యాదవ్ మనసు పత్రికల్లో తిరుగుతోంది.

గని కూలి ఐదువందల మంది దుర్మరణం. లారీ ప్రమాదంలో ఇద్దరిమృతి. కరువు, వరద, అతివృష్టి, అనావృష్టి, హెలికాప్టర్లో మృత్యు సందర్శన, సానుభూతి, ఒక్కొక్కరికి ఒక వంపె, అరకిలో బియ్యం వంపకం - హిందూ ముస్లిం కొట్లాటలు-రక్తపాతం-నిరాహార దీక్షలు-అభయ హస్తాలు-అడవిలో బండి ఆవిధాన్యం ఎడ్లతో సహా దోచుకుపోవడం, హైజాకింగ్, ప్లేన్ కాలి కూలినా ఆయుస్సు నిండని రాజకీయ చిరంజీవి.

ఉత్తర భారతంలో హాషియార్ పూర్ గురువారాలో పోలీసులు విధవరాలు ప్రీతం కౌర్ శరీరంతో ప్రయోగాలు-గంగా పూర్లో వరకట్నం మంటల్లో సజీవంగా కాలబడిన నవవధువు సిలం. రాజధానిలో ఇతర దేశాల నాయకులతో శాంతి చర్చలు... లోక్ సభలో ప్రవేశపెట్టిన బిల్లులు. గెలిచిన పార్టీలోకి దూకుతున్న పీలులు. జరిగిన మనభంగాల ఎంక్వయరీ-దురాగతాలకు పాల్పడే అధికారులను శిక్షించాలని ప్రజల తిరుగుబాటు-నేపాల్ రాజు ఇండియా వరకుటన-144 సెక్షను అమలు - కర్ఫ్యూ-రైలు వట్టాలు వీకేసీ ఫైళ్ళు తగలబెట్టిన సమాచారం-భారతీయ నర్తకి మాస్కోలో ఆవార్డు - ఆకలికి అగలేక తన చంటి పాపను ప్రై చేసుకుని తిన్న తల్లి - అన్తి దక్కించుకోవాలని అన్నన చంపిన తమ్ముడు. నిజాలు బయటపెట్టి నందకు జర్నలిస్టు భార్య మానభంగం-ఫైదీల కళ్ళలో యాసిడ్....

యాదవ్ మనసు వికలమయ్యింది పక్కకు తిరిగాడు. అదాల నండి హుందాగా కనిపిస్తున్న బైందపుస్తకాలు. పుస్తకాలనిండా భయంకర సత్యాలు. మన షుల్ని చదివిన పుస్తకాలు. స్వేచ్ఛా గీతాలు పాడినందుకు శిక్షకు గురయిన మధురగాయకుడు పాల్ రాబున్. సిగ్రోల హక్కులకేసం పోరాడి హింసకు గురైన ఎంజెలా డివిస్. పాస్ పోర్టు రద్దు చేస్తే అమెరికా చేరలేని మహనటుడు చార్లీ చాప్లిన్. దేశం నంచి వివాహం రించబడ్డ బెర్నోల్డ్ బ్రెస్టా. అణ్ణస్ట్రాల్ ను వ్యతిరేకించిన నేరానికి ఉరితీయబడ్డ రోజెన్ బర్గ్.

దంపతులు.

స్వేచ్ఛ? వ్యక్తి స్వేచ్ఛ? వాక్ స్వేచ్ఛ?
వత్రికా స్వేచ్ఛ?... జైల్లో రచయితలు!
జైల్లో కళాకారులు! జైల్లో మేధావులు!!

పుస్తకాలు మూసిపెట్టే పూర్వాయి.
పుస్తకాలు నిద్ర పోయినట్లే పూర్వాయి.
పుస్తకాల్లో తిరుగుబాట్లు, పుస్తకాల్లో
ఉద్యమాలు, పుస్తకాల్లో యుద్ధాలు, పుస్తకాల్లో
రక్త ప్రవాహాలు, పుస్తకాలంటే
మానవ మనస్సిష్టాంశం-పుస్తకాలు మూసు
కునే పూర్వాయి. కానీ చరిత్ర? చరిత్ర
తెడచుకునే పుం. చరిత్ర మేల్కొనే
పుంది. చరిత్ర కుత కుత ఉడుకుతూనే
పుంది.

యాదవ్ ఆనహనంగా కదిలాడు.
కిటికీ దగ్గర నిలబడ్డ వాళ్ళ కూడా అన-
హనంగా పూర్నాడు. జైల్లో బంధించినట్టుగా
గుండెలోకి రక్తం పంపేనాళానన్నీ తెగి
పోయినట్టు అనిపించింది. వత్రిక ఆఫీసు
-ఉద్యోగం - అబద్ధాలకు పాలిష్
కొట్టి అమ్ముకునే వత్రికలకు విరుద్ధంగా
జనానికి నరైన అవగాహన కలిగించే
విధంగా తను, తన తోటి వాళ్ళు ప్రయ-
త్నించడం కనీస కర్తవ్యం. తనలాగే
అలోచించేవాడు తనకుతోడు చాలామంది
పూర్నారు.

కాలం కడుపుమీద పెట్టబడుతున్న
చురకలు నృష్టంగా కనిపిస్తున్నాయి.
ఆద్దాలు నిజాన్ని చూపినట్లే-తనలాంటి
వాళ్ళు వని చేయాలి. జనానికి నిజాన్ని

చూపాలి, అయితే తను తనలాంటివాళ్ళు
నిజాల్లోకి దిగకుండా అడ్డుకునే అద్దాం
దగ్గర, కిటికీ దగ్గరా ఆగిపోకూడదు.
దాడిని పోతేనే సంఘర్షణలో పాలుపంచు
కున్నట్టు తప్పదు. ఈ జీవనపోరాటంలో
తనూ ఒక ప్రధానాంగం కాక తప్పదు.
కిటికీలోంచి బయటకు చూశాడ. బయట
అంతగా పెద్ద మార్కెట్ వచ్చినట్టులేదు.
పోలీసు జీపు చక్రాలచప్పుడు వినిపిస్తోనే
పుంది.

తైలబరీ హాల్లోంచి ఎంతో ఆత్మ-
స్థయ్యంతో, కర్తవ్య నిర్వహణకోసం
బయటకు నడిచాడు యాదవ్.

o o o o

వ్యవసాయక దేశంలాగా ఆకుపచ్చ
రంగులో భారతదేశం, ఆకుపచ్చ రంగు
మారి నల్లని చుక్కలు కనిపిస్తున్నాయి.
చుక్కలు మెల్లిగా కడులుతున్నాయి.
నల్లని చుక్కలు మనషుల తలలపై
తున్నాయి. ముఖాలు ముఖాలు కనిపి-
స్తున్నాయి. ఆలోచనలతో, ముఖాలు
ఎర్రబడినై. వెనక్కి లాగి-వేసిన బేడీ
లను వడితిప్పి విరిచేసే ప్రయత్నం చేస్తు-
న్నాయి. బలమైన యినువ గొలుసుల్ని
లాక్కుంటూ ముందుకు అడుగులెత్తు-
న్నాయి కాళ్ళ....వెనక మిగిలిపోతున్నాయి
కాలి ముద్రలు, లి ముద్రల్ని వెతు-
క్కుంటూ అనుసరిస్తున్నారు - చిన్న
పిల్లలు....

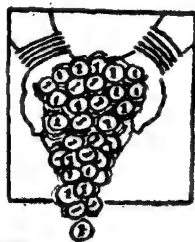

జ్యోతి కార్డున్ పోటీలో తృతీయ బహుమతి పొందిన విడి కార్డున్.

భాగ్యలక్ష్మి

మే ఢిండ్లూ కనకవర్షం కురిపిస్తుంది

కార్డుని స్వీకరించయం

హుర్రిపేరు పేరి సూర్యకామేశ్వరరావు. కార్డున్లు !గీస్తుండేది 'కామేష్' పేరుతో. మొదటి కార్డున్ ప్రచురణ నీనీ హెరాల్డ్ వ్రతీకి ద్వారా. ప్రస్తుత నివాసం హైదరాబాదు. ఉద్యోగం రాష్ట్ర ప్రైవేటులో. 'ఆంధ్రప్రదేశ్ క్రొక్విట్ ఆకాడమీ' కార్డున్ల పోటీలో నా కార్డున్లు రెండు బహుమతులు గెలుచుకొన్నాయి. నాకు బహుమతినిచ్చి ప్రోత్సహిస్తున్న జ్యోతికి, ఎంపిక చేసిన న్యాయ నిర్ణేతలకు హృదయపూర్వక కృతజ్ఞతలు!

కార్టూన్ పోటీలో తృతీయ జహముతి పొందిన
ఒకే అంశంపై వచ్చిన కార్టూన్లు

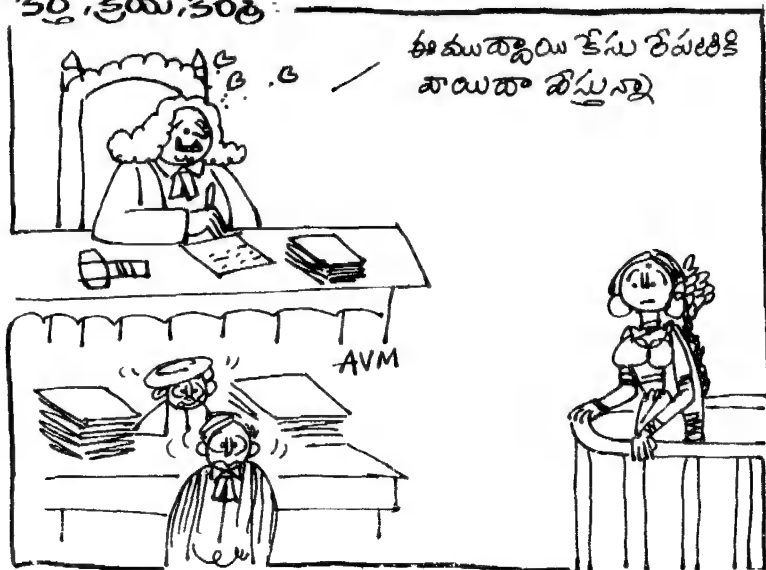
అంశం : కర్త, కర్మ, క్రియ

కార్టూనిస్ట్ పరిచయం

నేను 1968 నుంచి కార్టూన్లు వేస్తున్నాను. మొదటగా కీ॥ శే॥ రాఘవయ్య గారు ఏజయవాడలో జ్యోతి పున్నప్పడు నా కార్టూన్లు చాలా ప్రచురించి నాకు చాలా ప్రోత్సాహం ఇచ్చారు. తరువాత ఒక సంవత్సరంపాటు “జయశ్రీ” రామ మోహనరావుగారు జయశ్రీ, శ్రీమతి వత్రికలు రెండిట్లోనూ నా కార్టూన్లు, ఇల్లస్ట్రేషన్లు ప్రచురించి చాలా ప్రోత్సాహం ఇచ్చారు. అప్పుడు నేను “GUPTA” అనే పేరుతో వేసేవాణ్ణి. కార్టూన్లమీద టీవీనోపాధి వెళ్ళదుగనుక నేను కొన్ని సంవత్సరాలు తెరమరుగున పడి మెడికల్ హోల్ సేట్ వ్యాపారం చేసుకుంటున్నాను. మళ్ళీ 1978 నుండి కార్టూన్లు వేస్తున్నాను అన్నివత్రికలవారూ నా కార్టూన్లు ప్రచురించి ప్రోత్సాహం ఇస్తున్నారు. నేను ఆంధ్రప్రదేశ్ క్రోక్విట్ అకాడమి మెంబర్ని. నా అభిమాన ఆర్టిస్టు శ్రీ వడ్డాది పాపయ్యగారు. అభిమాన కార్టూనిస్టు శ్రీ బాపుగారు. మీరు ఇలాంటి పోటీలు అవ్వడంవల్ల నిర్వహించి కార్టూనిస్టులకు సహాయ సహకారం, ప్రోత్సాహం ఇవ్వగలరని ఆశిస్తున్నాను.

ఎ. ఎ. ఎస్. గుప్త

కర్త, క్రియ, కర్మ :

యందువీరి
వేదాంతాన్ని

స్వీకరించు

దేవుడు
దేవుడు

(జరిగినకథ)

(టాటాలాతో లక్ష్మి నాటకీయంగా మాట్లాడి నెగొలనకొంది. షేర్లు ఆమ్మ కానికి పెట్టింది-రామ్మోహనరావు అడ్డగించాడు ఫోన్లో. అక్కడ అడవిలో మీటింగు-ఇర వాచింగ్లో గాంధీకి జానబోధ-నిరాశతో టెరిగొచ్చిన గాంధీకి తన డబ్బు నష్టపోకుండా ప్రమాదం లేకుండా బ్యాంకులు జాతీయం చేయబడ్డాయి. రేడియో వార్తతోబాటు లక్ష్మి చెప్పింది - హరిక దూరంగా క్రిగంట చూసి తల తిప్పుకుంది)

- ఇక చదవండి -

కారు వేగంగా నగరంపైపు సాగిపోతుంది వెనుకనీట్లో మోనంగ కూర్చుని వూరు తండ్రి కూతుళ్ళు. ఎవరి ఆలోచనల్లో బాగున్నారు. మాట్లాడుకోలేదు.

మధ్యాహ్నం పదకొండయ్యేసరికి వల్లే పట్నమూ కాని ఒక మధ్యతరగతి వూరు వచ్చింది.

“టిఫెన్ తీసుకుంటావా” అని అడిగాడు రామ్మోహన్ రావు

“వద్దు. అరిటిపళ్ళు కొందాం” అంది హరిక.

డ్రైవర్ కి డబ్బులిస్తూ “అలాగే పేవయా ప్లట్రా” అన్నాడు ఆయన. డ్రైవర్ వెళ్ళి రెండూ వట్టుకొచ్చాడు. కారు మళ్ళీ కడిలింది

వళ్ళు అందిస్తూ “తీసుకోనాన్నా” అంది హరిక.

“ఉహూ నాకొద్దు” అంటూ పేవర్ నిప్పాడు. కారు ఇరుకు పీఠులగుండా నెమ్మదిగా వెడతొంది. డమ్మి లోపలికి రాకుండా గ్లాసు వైకి ఎత్తింది హరిక.

పేవర్ లో మొదటి పేజీలో పెద్ద అక్షరాల్లో వడిన వార్తని చూసి చచ్చిన ముందుకు వంగాడు రామ్మోహన్ రావు

“శివకైలాస్ బ్యాంకుతోసహా ఆరు బ్యాంకులు జాతీయం”

వణికే చేతులమధ్య పేవర్ రెవరెవల డతుంది. అక్షరాలు అల్లుకుపోయినట్టు కనబడున్నాయి

సీటువెనక్కి చాలిపోయాడు.

హరిక ముందుగా గమనించలేదు. ఎందుకో వక్కకి తిరిగిచూసి ఆమెతండ్రి వరిస్థితి గమనించి- అందోళనతో ‘నాన్నా’ అంది. రామ్మోహనరావు మాట్లాడలేదు.

“డ్రైవర్ కారావు”

కారు రోడ్డువక్కగా ఆగింది. హరిక ముందుకు వంగి, తండ్రిపీఠ చెయ్యి వేస్తూ ‘నాన్నా’ అంది. రామ్మోహనరావు కళ్ళుతెరిచి కూతురివైపు చూశాడు. అతడి తలంలొంచి చెమట్లు ధారాపాతంగా కారుతున్నాయి.

“ఏమింది నాన్నా”

“కొద్దిగా గుండెల్లో నొప్పిలాగా వచ్చిందమ్మా”

“గుండెనొప్పి... ఈ పూళ్ళో ఏదైనా ఆస్పత్రి అంటూన్న కూతురి మాటలకి నవ్వేడు. “ఇంత చిన్నదానికి ఆస్పత్రి ఏమిటమ్మా - డ్రైవర్ కారు లొందరగా పోనీ సాయంత్రం నాలుగింటికల్లా పూళ్ళో ఉండాలి”

ఆయన నాలుగింటికల్లా పూళ్ళో వుండాలన్న కొన్నది డాక్టర్ తో పరీక్షింప చేసు కోవటానికి కాదు

అంతకుముందురోజే టాటావాలా ఆయనకి ఫోన్ చేసి, లక్ష్మి తనదగ్గరికి వచ్చిందనీ, బ్యాంకు షేర్లు అమ్ముతానంటూందనీ అన్నపుడు ఆయన వాటిని కొన వద్దన్నాడు. ఇప్పుడు బ్యాంకు జాతీయంచేయబడింది.

అంటే షేరు ధర పెరగబోతుంది.

ఈ షేర్ల ధర పెరగడమూ-స్టాక్ ఎక్స్చేంజీల సంగతీ లక్ష్మికి తెలిసివుండదు. ఆమెకు సలహాలిచ్చే గాంధీ ఎక్కడో అడవిలో వున్నాడు. అతడు లక్ష్మికి ఫోన్ చేసి షేర్లు అమ్మొద్దు అని చెప్పేలోపులో టాటావాలాని లక్ష్మిదగ్గరికి వంపి షేర్లు కొని పించెయ్యాలి. అందుకే ఆయన డ్రైవర్ ని తొందరగా నగరం చేరుకొనేలా డ్రైవ్ చెయ్యమంటున్నాడు. డబ్బుకన్నా ఆరోగ్యానికి ప్రాధాన్యత ఇచ్చేవాడు. బిజినెస్ మాగ్నెట్ కాలేడు.

ఇలా ఆయన తొందరపడుతున్న సమయానికి లక్ష్మి అంతకన్నా స్పీడ్ గా కార్లో ఎయిర్ పోర్ట్ కు వెళ్తున్నది. దానికి కారణం తెలుసుకోవాలంటే ఒక నాలుగు గంటలు వెనక్కి వెళ్ళాలి.

ప్రొద్దున్న ఏడింటికి లక్ష్మి వచ్చి రేడియోపెట్ట వార్తలు వినిపించినప్పుడు ఉన్నెత్తుగా వచ్చిన సంతోష తరంగాల ఆనంద-నంది తొందర్లోనే తేరకున్నాడు గాంధీ. ఇదే మొత్తం గెలుపుకాదని అతనికి తెలుసు. అతడి మనసులో ఆలోచనల్లా జేర్చకన్నా వేగంగా వెళ్తున్నాయి.

లక్ష్మి అంటూంది, “ఇంకానయం. తొందరపడి నిన్న షేర్లు అమ్మేసేంకాదు ఎంతో చింతించవలసి వచ్చేది” అని. ఆమె మాటలకి ఇంకోలా రియాక్టు అయ్యాడు గాంధీ. సాలోచనగా “మనం షేర్లు అమ్మెయ్యబోతున్నాం లక్ష్మి” అన్నాడు. లక్ష్మి అదిరివడింది “ఏమిటి” అన్నది అర్థం కానట్టు.

“టాటావాలాకి నువ్వు షేర్లు అమ్మెయ్యబోతున్నావ్”

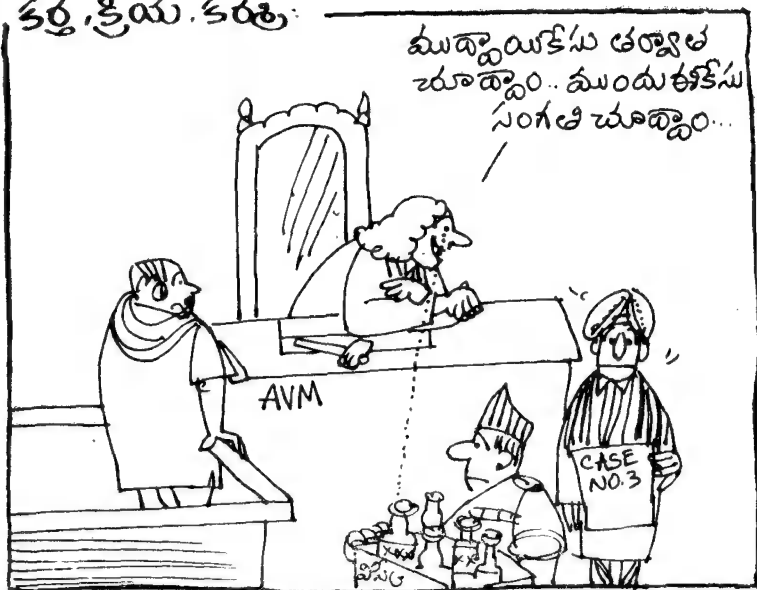
“ఎందుకు?”

“అతడికి నీమీద నమ్మకం కలిగించుకోవటానికి.”

“ఎందుకు గాంధీ ఇదంతా? ఎలాగూ నువ్వు వంటెం గెలవబోతున్నావుగా” అంది లక్ష్మి.

గాంధీ మాట్లాడలేదు. అతని కళ్ళ ముందు ఒక దృశ్యం మెదులుతూంది,

కర్త, క్రియ, కర్మ

రామ్మోహనరావు తనని నొల్పడం ముందు పెడ పట్టుకుని వరండాలోంచి క్రిందికి తోసెయ్యటం.

“రామ్మోహనరావుని చెబ్బకొట్టాలి లక్ష్మి. ఊపిరి తీరకుండా చెబ్బకొట్టాలి. ఒక భవంతిని కూల్చేయ్యాలి అంటే దాన్ని దై రెట్టగా కొట్టటంకన్నా దాని స్తంభాల్ని కొట్టటం మంచిది. టాటావాలాని ఎలాగైనా మన వైపు తిప్పుకోవాలి. ఈ జాతీయం సంగతి నీకు తెలిసిన తర్వాత కూడా నువ్వు షేర్లు ఆమ్మే నేవనకో. మనకి ఓ ఐదు లక్షలు నష్టంవస్తుంది. నిజమే. కానీ టాటావాలాకి నీమీద వివరీతమైన నమ్మకం, గౌరవం కలుగుతుంది. ఇంకోలా చెప్పాలంటే అయిదు లక్షల్లో అతడి నమ్మకాన్ని మనం కొనుక్కుంటున్నామన్న మాట.”

“కానీ ఎలా? ఈపాటికల్లా రామ్మోహనరావు నగందాలో వుంటాడు. కదా. వెళగానే ఆయన టాటావాలాకి ఫోన్ చేసి షేర్లుకొన్నావా అని అడుగుతాడు. అతడు లేదంటాడు. అతరువాత నేను వెళ్ళినా లాభం లేదు. ఇదంతా సీప్లాస్ అని ఆయనకి తెలిసి పోతుంది”

“నువ్వు ఇలా ఇక్కడికి వస్తున్నట్టు టాటావాలాకి తెలుసా?”

“తెలీదు” అంది లక్ష్మి.

“హనుమంతరావుకి”

“పూళ్ళలేడు”

గాంధీనవ్వేడు “అంటే వాళ్ళకన్నా ముందు నువ్వే వెళ్ళబోతున్నావ్ లక్ష్మీ”

“రాకెట్లో వెళ్ళినా సాధ్యం కాదు”

“నాకు రాకెట్ సాధ్యంకాదు కానీ విమానం తెప్పించటం మాత్రం సాధ్యం అవుతుంది”

ఏదో చెప్పటానికి నోరు తెరిచిన లక్ష్మీ అతడు చెప్పింది అర్థమై అలాగే నిశ్చేష్టరాలై ఆగిపోయింది, ఆమె తేరుకునేలోపులోనే గాంధీ మద్రాసు ఫోన్ చెయ్యటం - లైటిసింగ్ కారలో చార్జర్స్ ఏజెన్సీ ద్వారా రామంపాడుకి విమానం పంపించే ఏర్పాటు చెయ్యటం జరిగి పోయినయ్.

చాలాకాలం క్రితం ప్రధాన మంత్రి రావటం కోసం అక్కడ తాత్కాలిక మైన విమానాశ్రయం నిర్మించారు. మద్రాసు నించి అన్ని ఏర్పాట్లా పూర్తి చేసుకుని విమానం రావటానికి రెండు గంటలు వడుతుంది.

దండకారణ్యంలో వున్న పేపర్ పాక్టరీ నుంచి రామంపాడు చేరుకోవటానికి రెండోదలా యాభై కిలో మీటర్లు ప్రయాణం చెయ్యాలి.

గాంధీ కార్లు డ్రైవ్ చేయసాగేడు. అడవి మధ్యలోంచి కారు ఎత్తు పల్లాల్లో నెమ్మదిగా వెళ్తుంది. లక్ష్మీ అతడిని వాలుగా చూసింది. పైకి ఏమీ తెలియనట్టు చాలా మామూలుగా - మామూలు బలహీనతలతో కనబడే ఈయనకుడు అవసరంవస్తే ఎంత ప్రజ్ఞాపాటవాన్ని ప్రదర్శించగలడో! అనుకుంది. ఎంతో షార్ప్ గా ఆలోచిస్తే తప్ప ఇంత సునిశితమైన ఆలోచన రాదు. నిజానికి తను సాయాత్రం లాపీగ వెళ్ళి రేపు షేర్లు అమ్మవచ్చు. కానీ రామ్మోహనరావు ఆవురు చేరుకోగానే తనగురించి తవ్వక వాకబు చేస్తాడు. అనమయానికి ముందే తను అక్కడందాలి. ఇంతాచేసిన తరువాత కూడా ఒకవేళ తను ఇలా గాంధీని కలుసుకున్న నంగతి ఆయనకి ఏదో విధంగా తెలిసి పోయిందంటే - మొత్తం అయిదు లక్షలు నష్టానికి సిద్ధపడి వేసిన ఎత్తు బూడిదలో పోసిన వన్నీరు అవుతుంది. ఒక స్టేజీ కొచ్చిన తరువాత విమానప్రయాణాలూ, డబ్బు భారాళంగా ఖర్చుపెట్టటాలూ జీవితంలో ఒక భాగం అయిపోతాయనకుంటూ వాళ్ళు వెళ్ళేసరికి ఎయిర్ పోర్ట్ లో విమానం దిగుతుంది. చాలా చిన్నది ఇద్దరు ముగ్గురు మాత్రమే ముందు కూర్చోవటానికి పీలున్నది.

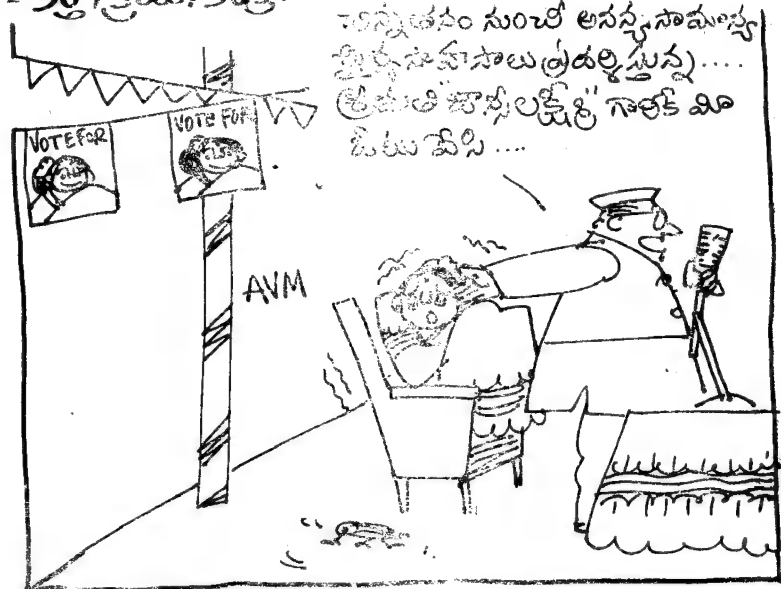
గాంధీ దారోనే ఆమెకు చెయ్యవలసిందంతా చెప్పాడు.

పై లెట్ దిగి గాంధీని విజ్ఞ చేసేడు.

లక్ష్మీ విమానం ఎక్కింది. గాంధీ టైమ్ చూసుకున్నాడు. వర్లేడు ఇంకాచాలా టైమ్ వున్నది.

విమానం ప్రొఫెల్లర్లు రౌదచేసుకుంటూ తిరగటం ప్రారంభించినయ్. గాంధీ దూరంగా వెళ్ళి నిలబడ్డాడు.

- కర్తవ్య కర్తవ్య :

విమానం కదిలింది లక్ష్మి నవ్వుతూ చెయ్యి వూపింది. గాంధీ కూడా చెయ్యి వూపేడు. విమానం గాలిలోకి లేచి చచ్చిపో దిక్కుగా సాగిపోయింది.

నదిగా అదే సమయానికి రామ్మోహనరావు కారు అగడివళ్ళూ, న్యూస్ పేపర్లు కొనుక్కోవటానికి రామంపాడులో అగింది.

బ్యాపానంలో ఎంతమంది స్వయం తీసుకున్నాం అన్నదికాదు ప్రశ్న. ఎంత తొందరగా తీసుకున్నాం అనేది ముఖ్యం.

23

సర్వో పన్నెండన్నరకి లక్ష్మి టాటావాలా ఇంటికి వెళ్ళి నర్టిఫికేట్తో సహా చేరుకున్నది.

అతడు బ్యాంకు జాతీయం పనులం తెలిసినప్పట్నుంచి పది ల ఖజానలు స్వదేనవాడిలా పుచ్చాడు. డైరెక్టర్ పదవి పోయిందనే బాధలో.

“బాధపడకండి సార్. మళ్ళీ డైరెక్టర్ పదవికి ప్రయత్నిద్దాం” అంది లక్ష్మి ఓదాపున్నట్టు.

“ఈ సారి బ్యాంకు ప్రభుత్వానిది” అన్నాడు నీరసంగా.

“ప్రభుత్వం డబ్బుది! డబ్బు మనది!!”

టాటావాలా తేరుకున్నాడు. ఈమాత్రం ధైర్యం చెప్పిన వాళ్ళు ప్రొద్దున్నించి ఎవరాలేరు. “ఏమిటిలా వచ్చావ్” అని అడిగాడు.

“మీషేర్లు మీకిచ్చెయ్యటానికి” అన్నది. ఆమె చెబున్నది అతడికి అర్థం కాలేదు. “ఏమిటి” అని అడిగాడు.

“నిన్ను షేర్లు ఆమ్మేస్తానంటే వద్దన్నారు. కానీ ఒక్క విషయం టాటాసాబ్. మీరు నన్నెందుకు నమ్మటాలేదో నాకు అర్థంకావడంలేదు. నాకో పెద్దతోడు కావాలి. చీకటి అరణ్యంలాటి ఈ వ్యాపార విషయాలో మీరే ఆ తోడు అనుకున్నాను అందుకే నిన్నువచ్చి మీకు అన్ని విషయాలు చెప్పాను మీరు నమ్మలేదు. తిరిగి రామ్మోహన్ రావ్ గారికి ఫోన్ చేశారు. ఆయన వద్దనటంతో మీరు తీసుకోలేదు” ఆమె అడిగింది.

గది సెళ్ళబింబంగా వుంది. ఆ మౌనంలోంచి ఆమె నెమ్మదిగా కంఠం విప్పింది. “-ఏదో ఈరోజు ధర పెరిగిందని-నిన్నే నేను అమ్మకపోవటమే మంచిదయిందని నేను అనుకోవటంలేదు టాటాసాబ్. ఈ షేర్లు మీదగరున్నా - నాదగ్గరున్నా ఒకటే!- నిన్నే వీటిని అమ్మేసినట్టు లెక్క. వీటిని మీరు తీసుకుని నిన్నటి ధరే ఇప్పించండి.”

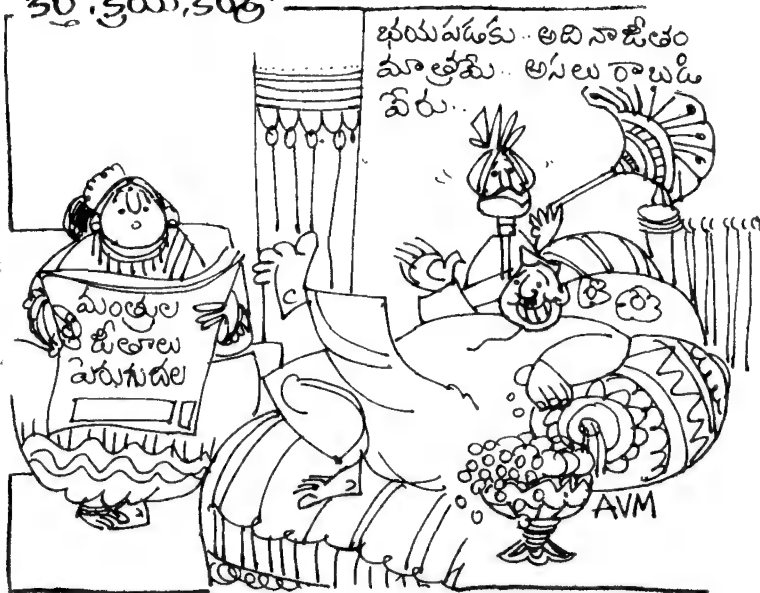
టాటావాలాకి తను వింటున్నది కలో నిజమో అర్థంకాలేదు. చాచావు ఇరవై లక్షలు తను లాభం పొందబోతున్నాడు. ఒక నిన్నహాయిరాలైన అమ్మాయి తన ప్రేమనీ అభిమానాన్నీ పొందటానికి ఇంత త్యాగం చేస్తోంది. ఇందులో మోసం ఏమీ లేదని అతడికి తెలుసు. ఈ అమ్మాయి తన ప్రావకం కోసం వ్రయత్నిస్తూండేదప్పు-తనని ఏ విధంగానూ మోసం చెయ్యలేదు.

ఈ నలభై ఆయిదేళ్ళవయసులో తననిచూసి ఒక ఇరవై రెండేళ్ళ అమ్మాయి. ఒక బ్యాంకు డైరెక్టరు-మనసు పారేసుకొని-తనమాట్లా తిరగటం... ఇరవై లక్షలు తృప్తిప్రాయంగా పదులుకోవటం! అతడు కలలో కూడా వూహించలేదు.

అతడికి ఇరవై లక్షంకన్నా - ఒక అమ్మాయి తనంటే ఇష్టపడతాందన్న విషయం భరించలేనంత సంతోషాన్ని ఇస్తూంది.

సరిగ్గా పది సెముషాల్తో అగ్రిమెంట్ పూర్తయింది.

షేర్లు లాకర్ లోపెట్టి తాళంవేస్తూ టాటావాలా “నాకు ఈ షేర్లు నష్టానికి అమ్మేవన్న విచారం ఏమీ పెట్టుకోకు అమ్మాయి ఇకనుంచి నువ్వు నా మనిషివి. నువ్వు ఈరోజు తీసుకున్న ఈ నిర్ణయం భవిష్యత్తులో నీకు ఎంతగానో లాభిస్తుంది. ఆ గాంధీ నీకు ఏమీకాడని నువ్వే అంటున్నావు. నీకెవరూ లేరని ఇకనుంచి చింత వద్దు, నేచున్నాను.” తాళం వెయ్యటం పూర్తిచేసి, సరిగ్గా పది:దో లేదో లాగిచూస్తూ టాటావాలా అన్నాడు. “...ఆ గాంధీపైకి అలా కనబడ్తాడుకానీ చాలా తెలివైన వాడు. తప్పకుండా వచ్చు నెగ్గి ఆ రామ్మోహన్ రావు కూతుర్ని వివాహం చేసుకొని

భయపడుకుంటుంది నా జీతం మాత్రమే అసలు రాబడి పరు..

తీరతాడు. నాకు తెలుసు"

చెప్పటం పూర్తిచేసి, తాళం వడిందని నిర్ణయించుకుని, వెనుదిరిగిన టాటా బలా కుర్చీలో శింలా ఆచేతనంగా కూర్చోన్న లక్ష్మీనిచూసి విస్మయం చెందాడు. అప్పుడే ఆమె సంతకం పూర్తిచేసి పెన్ కాప్ మూత పెట్టిబోతుంది. ఆమె చేతులు అలాగే మధ్యలో ఆగిపోయివున్నాయి. ఆమెలో కదలిక లేదు. అతడి చివరివ్యాకృతి ఆ గదిలో ఇంకా ప్రతివ్యసిస్తున్నట్టు వుంది. ఆమె మొహం నిర్లిప్తంగా వుంది.

"ఎం అమ్మయ్యా-నీ ఆర్యోగం బానేవుండకదా"

చచ్చిన ఆమె తెవ్వరిల్లి "బానేవుంది" అని అక్కణ్ణించి లేచిపోయింది. నడుస్తూనే ఆమె ఆలోచించసాగింది.....

చాలారోజుల క్రితం రామ్మోహన్ రావు ఇంట్లో డిన్నర్ కి వెళ్ళినప్పుడు తనని ఆయన గుర్తుపట్టిన సంగతి రాత్రికి రాత్రే అడవిలోవున్న గాంధీకి ఎలా తెలిసిందో ఆమెకి ఇప్పుడు అర్థమయింది.

○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○

రామ్మోహన్ రావు వూరుదేరుకొనేసరికి సాయంత్రం అయి దురుంది. కార్టించి గిడిగటంతోనే నరానరి బెలిఫోన్ దగ్గరకి వెళ్ళి టాటావాలాకి ఫోన్ చేసేడు.

“టాటా! మన బ్యాంకు....”

టాటావాలా మధ్యలో అందుకుని సన్న సాయంత్రమే నాకు తెలిసింది. మీకు చెబామంటే మీరు లేరు” అన్నాడు.

“అంతకున్న ముఖ్యమంత్రిషయాన్ని మాట్లాడడామని ఫోన్ చేసాను టాటా.... లక్ష్మి అమ్మదామనుకున్న పేర్లు ఎలాగైనా కొనయాల్సి.”

“ఈరోజే కానేసాను”

“వ్యాట్” అని అడిచాడు రామ్మోహన్ రావు.

“లక్ష్మి ఈరోజు నా దగ్గరకి వచ్చింది. బ్యాంకు జాకీయం చెయ్యబడితే పేరుఫర పెరుగుతుందని ఆ అమ్మాయికి తెలిదు. పాపం పేర్లన్నీ అమ్మేసింది”- చిన్న అబద్ధం ఆడేడు టాటావాలా.

రామ్మోహన్ రావు మొహంలో ఇంత సేవడికి తిరిగి కళవచ్చింది, ‘గుడ్’ అంటూ ఫోన్ పెట్టేసేడు.

“ఎమిటిగానూ రాగానే ఈ ఫోన్లు? నీకు ఆరోగ్యంకిన్నా ఈ డబ్బు సంపాదనే ఎక్కువైంది” అంది అప్పటివరకూ అక్కడేవున్న హరిక.

“డబ్బు సంపాదన కాదమ్మా” అన్నాడాయన. అంతలో ఆయన మొహం కలిమైంది “మనకున్న డబ్బు పరితరాలవరకూ సరిపోతుంది. ఇంకో వది కంపెనీలు మనవి జాతీయం చెయ్యి డిమాండునకి ఫర్లేదు. కానీ నల్లు సంరత్నరాలక్రితం ఒక వానపాముతో చిన్న నవాలు చేసేయి. చిన్నపామే కదా అని అప్పుడు పెద్ద కర్రతో కొట్టేడే. అప్పుడాపామే తనో నాగు అనుకొని భ్రమవది వడగ విప్పటానికి ప్రయత్నిస్తుంది. మరిలేవకుండా వనగ చీతక్కొట్టేయ్యాలి....”

“అది నిజంగా వానపామే అయితే నీకు భయం ఎందుకురానూ?”

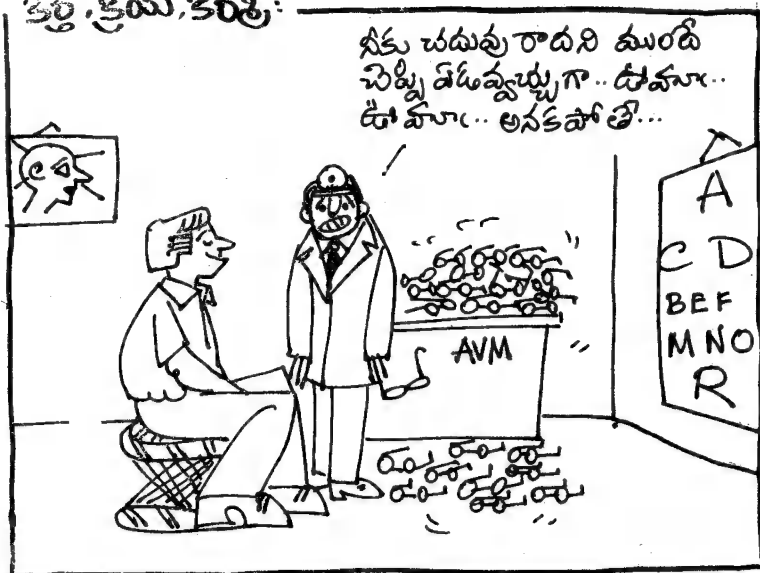
“మరి అంత కొట్టివడెవ్వటానికి పోలేదమ్మా. నేను అలాగే అసెకొని ఇంక కాలమూ వూరుకున్నాను. ఈ కొద్దికాలంలో అది చాలా బలాన్ని సంతరించుకొంది అయినా ఫర్లేదు. పాతక సంవత్సరాలుగా ఈ డబ్బు వ్యవహారాల్లో వడిపోయి రామ్మోహన్ రావు అల్లుడున్నాడంటే నిజంగా నాగువచ్చినా ఎదుర్కొగలడు. ఇంక చిన్న పిన్నయం ఎదుటిపాళ్లు తెలుసుకోలేక పోవటం బాళ్ళ దురదృష్టం”

“నీ భయం అంతే యాభై అక్షయ సంపాదనాడనా? నీకుతున్నట్టు వెళ్ళి చెయ్యవలసి వస్తుందా నాన్నా?”

డిహించని ఈ ప్రశ్నకి రామ్మోహన్ రావు చతురుడై కూతురివైపు చూసాడు. ఆమె మొహం ముమ్మాలగా వుంది. అతడు అమెదగిరకి వెళ్లాడు భుజంమీద ట్రెయ్యి వేసి అనునముస్తున్నట్టు “ఆ ఆవేశ లో ఏదో నోరు జారి వంటెం కానేన. దాని గురించి నువ్వేమీ భయాలు పెట్టుకోకమ్మా. నీ వివాహం ఆ అనామకుడితో నా కంఠంలో ప్రాణం వుండగా జరుగదు.”

ఆమె మాట్లాడలేదు.

కర్త, క్రియ, కర్తృ:

తన మాటలు కూతురి కన్విన్స్ చెయ్యలేదేమోనని, "అతడి వతనం అప్పుడే ప్రాగంభం అయిందమ్మా నిన్న జాతీయం చేయబడిన బ్యా కు విషయం తెలియక - ఈరోజు అతడి ప్రతినిధి ఇక్కడ పాతిక లక్షల విలువగల షేర్లు నాలుగు లక్షలకి అమ్మేసింద" అన్నాడు.

"అమ్మేసింది అంటున్నావు....ప్రతినిధి అమ్మాయా నాన్నా"

"అమ్మాయే లక్ష్మి అని ఒకదాన్ని కించపరుస్తున్నావే. అలాటి హీన చరితునికి అంతకన్నా సంతోషంగా బ్రతకడం ఏం చేతనవుతుంది?"

గదిలో ఒక మూల అందంగా అమర్చబడిన పెన్షన్ మొక్క కూడా గాలికి వూగటా మోసేసింది. ఆమె పోస్ వక్కనన్న సోపాలో నెమ్మదిగా కూర్చుంది. ఒక అగ్ని వ్యవృతం బ్రద్దలయ్యే ముందు పరిస్థితి....తుపాను వచ్చేముందు వాతావరణం...

రామ్మోహనరావు తన గదిలోకి వెళ్ళి బోతూండే ఆఖరి ప్రశ్న అడిగింది. "అయితే ఈరోజు టాటావాలాకి షేర్లు అమ్మినది లక్ష్మి అన్నమాట"

"అవునుమ్మా" అంటూ ఆయన లోపలికి వెళ్ళిపోయాడు. ఆమె సోపావెనక్కిగిరి కళ్ళు మూసుకుంది.

లక్ష్మి లక్ష్మి....ఎక్కడో విన్నదీ పేరు. ఎక్కడ? వెదదు పొగలో దరిక మొదలై కొన్ని రోజులక్రితం తను ఫోన్లో గాంధీతో జరిగిన సంభాషణ

గుర్తుకొచ్చింది. మొత్తం వున్నదన్నట్టుగా.

.....
“మీరు ఈ వూళ్ళో శంకుస్థాపనచేసిన రోజున ఒక ఆమ్మాయిని వరిచయం చేసేరు జ్ఞాపకంవుందా? ఆ ఆమ్మాయి ఎవరు?”

“ఎందుకు?”

“ఆ ఆమ్మాయి మీకు వరిచయస్మరాలయితే ఫర్లేదు కానీ ఆలా కాని పక్షంలో.....”

“ప్లీజ్ గోహెడ్”

“ఈ రోజు ఆ ఆమ్మాయి మా ఇంటికి డిన్నర్కొచ్చింది. శివకై లాస్బ్యాంకు డైరెక్టర్ అట”

“ఆ ఆమ్మాయి పేరు లక్ష్మి”

“కానీ త్రిపుర అని విన్నానే”

“త్రిపురనేని లక్ష్మి. అనలవిషయం ఏమిటి?”

.....
నా బావణ్ణో ప్రతిమాటా గుర్తుంది. అంతేకాదు, ప్రతి దృశ్యమూ గుర్తుంది. ప్రొద్దున్న గాంధీ గాటలో ఒక ఆమ్మాయిని గిర్రున ఎత్తి తప్పేదృశ్యంతోనహ....

లక్ష్మి ఈ వూళ్ళోనేవుండి పేర్లు అమ్మినవక్షంలో ఆ ఆమ్మాయి ఎవరు?

ఆమె కళ్ళుమూసుకొనే ఆలోచిస్తూంది. ఆమె వెదడలో ఏదో ఫ్లాష్లాగా వెలిగింది. కళ్ళుతెరిచి ఫోన్ దగ్గరికి లాక్కుంది.

డైరెక్టరీ చూసి నెంబర్లు తప్పి విమానాశ్రయానికి ఫోన్ చేసింది.

“హల్లో....గ్రౌండ్ కన్ట్రోల్” అట్నుంచి వినబడింది.

“ఈరోజు ఎయిర్పోర్ట్లో చార్జర్ విమానం ఏదైనా దిగిందా?” ఇంగ్లీషులో అడిగింది.

“ఆ దిగింది మాడమ్-మద్రాసు నుంచి వచ్చింది. వయా రామంపాడు”

“అందులో ఎవరొచ్చారు?”

“మాడగ్గిర ఆ రికాను ఉండదు”

“కానీ గౌండ్ నా తో క్రికి తెలియనిదేమంటుంది?” ఆమె నవ్వింది.

“ఎవరొచ్చారు అమ్మాయి?”

“పి. యస్. డి. ఎస్. మేషన్ డి. సెక్రటరీ”

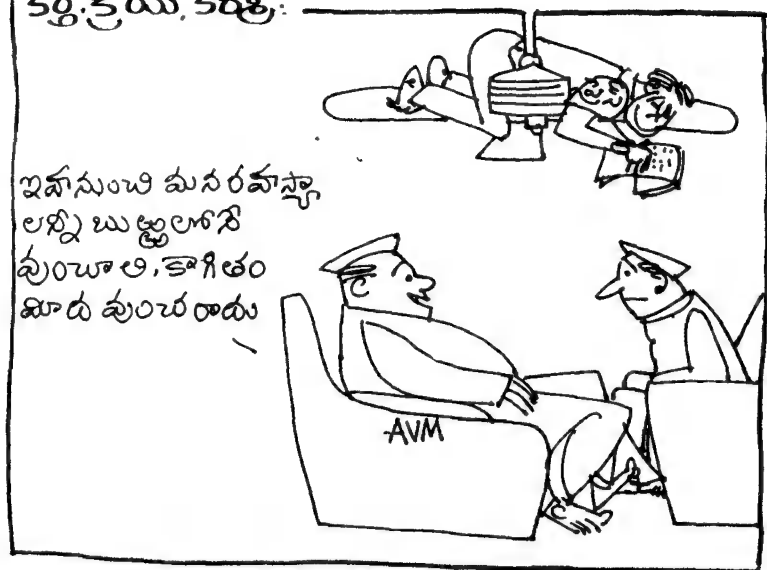
“ఒక ఆమ్మాయి అమ్మాయి దిగింది మాడమ్ అంతే”

“థాంక్యూ” అని ఫోన్ చేసింది. ఆమె అనుమానం నిజమైంది. కానీ ఆ గెలుపు ఆమెకి నంతోపాటు వచ్చింది.

24

జెయింట్ వీల్ దగ్గర నిలబడి ఆలోచించాడు గాంధీ.

కథ, క్రియ, కల్యాణం

ఇహసుంబి మనరహస్యా
లన్ని బుట్టలూనె
పుంబాల, కాగితం
మొదు పుంచరాదు

మనిషి ఎత్తుకి దాదాపు పందెం పెట్టవలసిన ఇంకా చక్రం ఆది. గిర్రన
తరుగుతుంది

యూక్లిప్టస్ నెల్లొని స్థితిలో నానబెట్టి ఆ చక్రంపక్కగా వదేస్తున్నారు.
కూలీలు, చెవులు చిలులుపడే శబ్దంతో ఆ చెట్టుని చిన్నచిన్న ముక్కలు చేస్తోంది.
ఆ ఇసుకచక్రం. పొయ్యిలో ఉప్పువడితే వచ్చే శబ్దాలాంటిది - దానికి వందరెట్లు
ఎక్కువగా పేళ్లు పుట్టన్న ధ్వని.

ఆ చిన్న ముక్కలు బెట్టుమీదగా క్రషింగ్ యూనిట్ కి చేరుకుంటాయి.
అక్కణ్ణంచి మిక్సింగ్ ప్లాంట్ కి-తరువాత రసాయనిక మార్పుకోసం రియాక్షన్
సెంటర్ కి-అక్కడ గుజ్జుగామారి-పెద్దపెద్ద చక్రాల మధ్యలో నలిగి - తడి ఆవిరి
పేపరగా రోల్ చేయబడుతుంది.

ఇవతల వైపు యూక్లిప్టస్ చెట్టువేస్తే-అవతల్నుంచి కాగితం బైటికిరావటం
మనిషి మేధస్సుకి నహేతుకమయిన నిదర్శనం. దాదాపు రెండు ఫర్లాంగులన్న ఆ
ప్రోసెస్ ని చూసుకుంటూ గాంధీ ప్యాకింగ్ సెక్షన్ కి వచ్చేసరికి-అతడికోసం
ఎవరో వచ్చారన్న కబురు వచ్చింది.

అదే కాంపౌండ్ లో ఉన్న అపీసుకి వెళ్ళాడు అతడ. బైట ఒక విదేశీకారు
వుండ. తనకోసం ఇంతదూరం అడవికి అంత ఖరీదైన కారులో వచ్చేది ఎవరా అని

అలాగే అప్పటి న్నింగ్ డోర్ తెరిచి లోపలికి ప్రవేశించాడు గాంధీ.

కుర్చీలో కావీగా వెనక్కి వాలి-పొడవాటి చుట్ట కాలుస్తూ అందులోని ఆనందాన్ని తీరిగ్గా అస్వాదిస్తూ కనిపించాడు.

ది పేవర్ కింగ్!

అంజిరెడ్డి!!

అలా ప్రవచనంలోకి ఎలా ప్రవేశించాడో తెలియదు. ఎట్టుంచీ ప్రవేశించాడో తెలియదు. ఎ త పెట్టుబడితో ప్రవేశించాడో తెలియదు.

ఇప్పుడు ముగ్ధం కాగితపు వ్యాపారానికి మకుట లేని మహారాజుగా వెలుగు తున్నాడు. మిత్రులు ముద్దుగా పేవర్ కింగ్ అంటూ తడిసి. శత్రువులు కసిగా పేవర్ కింగ్ అని వ్యవహరిస్తారు. ఎవరు ఏదన్నా ఆతడి పేరుతో ఒక భాగమైనదన్న విషయాన్ని ఎవరూ కాదనలేదు. మధ్యప్రదేశ్ అడవుల్లో నగం అతడు బినామీ పేర్లతో కాంట్రాక్టుకి తీసుకున్నాడు. హిమాచల్ ప్రదేశ్ లో నగం మిల్లులు అతడివే. అతడి కన సైగతో దేశంలో పేవర్ కింగ్ రెండింతల వస్తుంది. అతడు దయ తలిస్తే ఒక రిద్దు అనామకల ఎం.పీ. లవ్వగలడు. అతడు వద్దనకుంటే మంత్రులు రాజీనామా చేయవలసి వస్తుంది.

వీరిగ్గా పాతిక సంవత్సరాలక్రితం అతడు అనామకడు పాతికవేలకి పాత ఇల్లు అమ్మేసి చిత్తూరులో వ్యాపారం మొదలుపెట్టాడు. దానితోపాటే మనీ నగ్గరేషన్ నీ ము పెట్టి పోలీసులు అరెస్టుచేస్తే నాలుగు నెలల జైల్లో వున్నాడు. (ఈ విషయం ఆదిత్యమని ప్రత్యర్థులు ప్రచారంకోసం వాడకంటున్నదని అతడి మిత్రులు అంటారు) జైలునుంచి బైకోచ్చాక ఈ చిన్న చిన్న వ్యాపారాలు నిరర్థకమని తెలుసుకొని మధ్యప్రదేశ్ వెళ్ళిపోయాడు. వదిలించి కోయవాళ్ళని చెంచుల్ని కూడ గట్టుకుని ఎళ్ళ పేరుమీద గవర్నమెంట్ ఇచ్చే సబ్సిడీలను అపభవించి ఒక పేవర్ మిల్లు పెట్టాడు కో-ఆపరేటివ్ వద్ద మీద కోయల సహకార సంస్థగా నడుస్తున్న ఆ మిల్లు సంవత్సరం తిరిగేకనరిల్లా సెప్టాల్లో వడితే ఒక మార్వాడీ చాలా చౌకగా కొనే తెడు. ఆ రైల్లు తిరిగే నరికల్లా అంజిరెడ్డి ఆ మార్వాడీకి ఎలా భాగస్వామి అయ్యాడో నేలునుకొనే తెలివితేటలు కోయలకిలేవు. కోయల్లో కలిసి నడిపినప్పుడు వివరీతమైన నష్టంవచ్చిన ఆ మిల్లు, మార్వాడీతో చేతులుకలవగానే ఎలా లాభాల్లోకి దింపాడో విచారించేటంత సమయం ప్రభుత్వానికి లేదు. మార్వాడీతో చేతులు కలిపిన అంజిరెడ్డి అక్కడితో పూరుకోకుండా అతడి భార్యతో కాపుకలిపాడు. ఫలితంగా ఆ మార్వాడీ మధ్యప్రదేశ్ లో ఒక మిల్లుమానుకుంటూంటే అంజిరెడ్డి గుజరాత్ లో మరో రెండు మిల్లుల్ని ఆ మార్వాడీ భార్యని మానుకునేవాడు.

అలా విస్తృతమైంది అతడి వ్యాపారం.

వ్యాపారానికి రాజకీయానికి దగ్గరనంబంధం ఉంటుంది. హిమాచల్ ప్రదేశ్ లో

సన్సిల్క్ శిరజ్జాలు.

ఇక మీ భుజాలపై సూర్యకిరణాల నిగనిగలు,
పట్టుపోగుల సోడుగాలు.

సన్ సిల్క్*
జియోటే హిందూ

హల్లుతూట్ మెత్తని నిగనిగలు నీ కురులకు సం
అతవల సోదర్య సాదవాలల తట్టునుట్టుమరిది

హిందుస్తాన్ లిమిటెడ్ వారి విశిష్ట ఉత్పాదన

HTH-HULL-6501

ఒక ప్యాకర్లీ పెట్టటానికి ఐదులక్షలు లై సెన్సుకోసం లంచం అడిగాడు పరిశ్రమల మంత్రి. దాన్ని దేవరికార్డులు పెట్టి-ఫోటోలు తీసి - జర్నలిస్టులకిచ్చాడు. రాష్ట్రంలో గగ్గోలు ఎత్తిపోయింది. మంత్రివర్గం రాజీనామా చెయ్యవలసి వచ్చింది. రాష్ట్రంలో అప్పటిదాకా అధికారంలో వున్నది ప్రతివక్షం కాబట్టి కేంద్రం ఈ చర్యతో సంతోషించింది. ప్రధానమంత్రి న్యాయంగా అంజిరెడ్డిని అన్యాయదేశంగా అభినందించటం జరిగింది.

ప్రధాని అభినందనలు పొందినవాడిని ప్రధానమైన వాడగా గుర్తించకపోతే ద్రోహం అని రాజకీయనాయకులకు తెలుసు. రాత్రికి రాత్రి అంజిరెడ్డి గొప్పవాడు అయిపోయాడు. వివిధరాష్ట్రాల ముఖ్యమంత్రులూ అకస్మాత్తుగా తమ రాష్ట్రంలో పరిశ్రమలు పెట్టాల్సిన ఆవశ్యకతను గుర్తించి అంజిరెడ్డిని ఆహ్వానించారు.

దాదాపు పదహారు మిల్లులకి అంజిరెడ్డి అలా అధిపతి అయ్యాడు. మొత్తం పేపరునంతా కంప్లెట్ చేసి కేవల రేడింగ్ అనిపించుకున్నాడు.

....గాంధీ లోపలికి ప్రవేశిస్తూనే హాల్లో అన్నాడు అతడినిచూసి. గాంధీ అతడిని అంతకుముందు కలుసుకోలేదు. కానీ అంజిరెడ్డిని తెలియని వారు పరిశ్రమలో చాలా తక్కువ.

“రాగాంధీ-కూర్మో”

తన ఆఫీసులో తననే ఆహ్వానించి చనువుగా కూర్చోబెడ్డాన్న అంజిరెడ్డి వైపు చిత్రంగా చూసేడు గాంధీ. కానీ ఏమీ మాట్లాడకుండా కూర్చున్నాడు.

“ఎలావుంది మిల్లు” సంచాపణ ప్రారంభించాడు అంజిరెడ్డి.

“కొత్తకదా.... మొత్తం మీద ఒక కే”

“ఏమంటున్నాడు రామోహనరావు”

గాంధీ ఉలిక్కి పడ్డాడు, రామోహనరావు ప్రసక్తి వస్తుట్టుండి అతని నెడన్ గా తెచ్చేసరికి, తను ఈకాగితం అంతా అతడికి సోల్ నెల్లింగ్ ఏజెన్సీకి ఇచ్చినవిషయం గురించి మాట్లాడటానికి వచ్చాడేమో ఇతడు అనుకున్నాడు. చాలా కాలం నుండి ఇద్దరూ ఈ షీట్లలో వుండబట్టి అతడికి ఏజెన్సీ ఇవ్వటం ఇష్టంవుంది వుండదు. నిజానికి తనకి ఇష్టంలేదు. అయినా అగ్రిమెంటు జరిగిపోయింది కదా. ఇప్పుడిక చెయ్యటానికి ఏమీలేదు. ఆవిషయమే చెప్పాడు.

అంజిరెడ్డి అతడి మాటలకి పెద్దగా నవ్వాడు. “నేను అడుగుతున్నది మీ పేపరు గొడవలుకాదు. ఏమంటున్నాడు? అతడు-కూర్మో ఇచ్చి పెళ్ళి చేస్తానంటున్నాడా?”

గాంధీ మొహంలోకి రక్తం ఒక్కసారిగా జిమ్మినట్టుయింది. కేవలం ముగ్గురికి మాత్రమే తెలుసు ననుకున్న ఈరహస్యం ఇంతగా బట్టబయలు ఎప్పుడయిందో అతడికి అర్థం కాలేదు.

అతడి పరిస్థితి గమనించకుండా అంజిరెడ్డి చెప్పుకుపోతున్నాడు “చాలా పెద్ద పందెం కాసేపు నవ్వు. మెచ్చుకోవల్సిందే-కానీ నవ్వు చేసిన తప్పల్లా రామో

మీ అబ్బాయి...! ఇప్పుడే
ఎవరి బంటా బెజ్జాడ...

హనరావు తెలివి తేటల్ని తక్కువ అంచనా వెయ్యటమే. అతడిప్పుడు-ఈక్షణం ఏం చేస్తున్నాడో తెలుసా?

“తెలిదు” అప్రయత్నంగా అన్నాడు గాంధీ.

“నీ స్నేహితురాళ్ళిద్దరూ నీకు ఇప్పటికి ఆరు వ్యాపార నూత్రాలు చెప్పారు. ఏదోదీ అఖిరదీ అయిన ముఖ్యనూత్రం నేను చెబాను విను. బ్రిజినెస్ లో మనం ఏం చేస్తున్నాం అనేదాని కన్నా మన ప్రత్యర్థి ఏం చేస్తున్నాడనేది ముఖ్యంగా గమనించాలి. నవ్వీ స్టేజీలో ఇది హర్షి పోవటం దురదృష్టం. మొదట్లో నవ్వు వేంలో సంపాదిస్తున్నప్పుడే తే వల్లేదు. కానీ ఇప్పుడు రామ్మోహన రావు. నిజంగా రంగంలో దిగాడు. నిన్ను అణిచి వెయ్యటానికి ిజానికి ఇప్పుడే మొదటి ఎత్తువేసాడు. అతడి ప్రకారం నరీగ్గా మార్చి వందొమ్మిదో తారీఖుకి నవ్వు జైల్లో వుంటావు ఆతారీఖుయొక్క ప్రాముఖ్యత నీకు తెలుసు కాబట్టి నేను చెప్పి ర్లేదు.”

గాంధీ తడి ఆరిన గొంతుతో “ఇవన్నీ మీకెలా తెలిసినయ్? మాటల నంద ర్పంలో నా స్నేహితురాళ్ళు ఆనిన మాటలు, నరీగ్గా పదాంతోనహా మీకెలా చేసినయ్?” అని అడిగాడు.

అంజిరెడ్డి నవ్వేడు “ఇది చాలా చిన్న విషయం, నీజీవితం అంతా డైరీలా వ్రాసెయ్య బడింది....చివరికి నువ్వో చిచ్చగతై దగ్గర వదివైనలు తీ ను కు ని

జ్యోతిషం ప్రారంభించిన విషయంతో నహా ముత్రం అంతా....రామ్మీర్థతో నవ్వు భాగ్యమి అవటం కూడా మాకు తెలుసు. బైకిబై ప్రేయంవద ఏమంటున్నది?"

గాంధీ దానికి నమాధాన మివ్వకుండా "ఇదంతా మీకెలా తెలిసింది అని అడుగుతున్నాను" అన్నాడు.

"ఐ. జి నా స్నేహితుడు ఏదో సరదాగా 'చూడవోయ్ ఈకురవాడెవరో చాలా చురుగ్గా వున్నాడు' అని మాట వరనకి అన్నాను. అదేదో (ప్రధానమంత్రి) అజ్ఞలా పది మంది క్రైమ్ బ్రాంచి ఇన్ స్పెక్టర్లని నియమించి వంద పేజీల రిపోర్టు తయారు చేయించి ఇచ్చాడు"

ఆగదిలో నూచి వడితే వినబడేటంత నిశబ్దం వ్యాపించింది. గాంధీ కుర్చీలోంచి లేచాడు. అతడి మొహం కఠినంగా వుంది. "నిజమే! నేను రామ్మీర్థ దగ్గర అప్పు తీసుకున్న మాట నిజమే. అప్పు తీసుకొని స్థలం కొని కొండ చరిత్ర కాదు. పెరిగాక అమ్మిన మాట కూడా నిజమే కానీ ఇందులో ఏదీ చట్ట పరిమళం నన్ను న్యాయస్థానంలో నిలబెట్టలేదు"

"ఇప్పుడు న్యాయస్థానం గురించి ఎవను మాట్లాడారు?" అన్నాడు. అ.జిరెడ్డి "నిజంగా ఒకమనిషిని దోషిగా నిలబెట్టాలంటే చట్ట విరుద్ధమైన తప్పు చేయకూర్చేదు. మీప్యాక్టరీ గొట్టం వుండవలసిన దానికన్నా తక్కువ ఎత్తులో వుండి అన్న కారణంగా నిన్నీక్షణం అరెస్టు చేయబడ్చు."

వచార్లు చేస్తున్న గాంధీ తన కుర్చీ దగ్గరకి వచ్చి ఆగి, వెనుకగా దాని మీది చేతులు వేసి నిశబ్దం తాపిగా అన్నాడు.

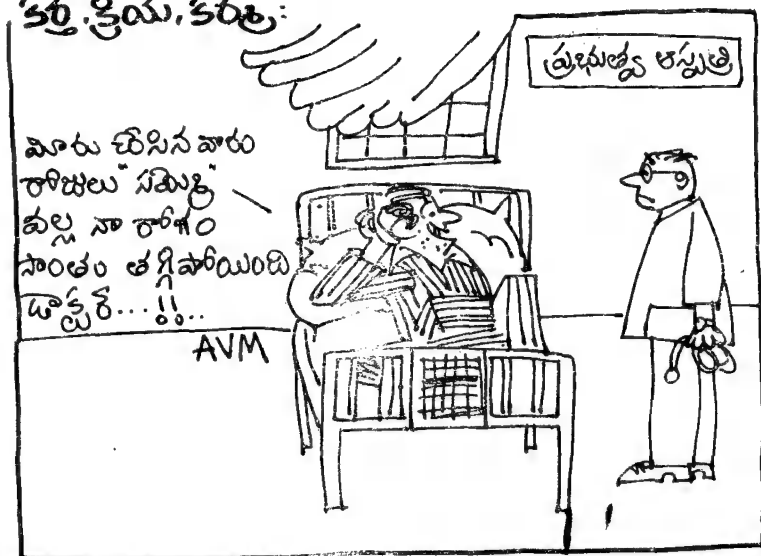
"ప్రభుత్వంలో బాగా పలుకుబడి వున్న మనుష్యులు మీరు. తప్పు చేసినా-చేయక పోయినా నేరస్తుడిగా నిలబెట్టగలిగే వీలు మనచట్టంలో ఎప్పుడూవుంది. ఏమీ లేని స్థితి నుండి లక్షలు సంపాదించిన నేను-రాగతంలో ఏదో ఒక తప్పు చేసే వుంటాను. ఇప్పుడు దాన్ని చూసి చూడనట్టు వదిలేయ్యటమా-నన్ను జైల్లో ఇరికించటమా అన్నది నిర్ణయించేది మీరు నేను మీకు సాయపడితే మొదటిది చేస్తారు. సాయ పడకపోతే రెండోది చేస్తారు. దానికి తగిన సాక్ష్యాధారాలన్నీ ఈపాటికే నమూనూ కున్నారు. ఇప్పుడిక నిర్ణయం నా మీద ఆధారపడి వుంది. ఇంత వరకూ పచ్చాక ముసుగుతో గుద్దులాట ఎందుకు-చెప్పుండి నేనేం చెయ్యాలి" అని అడిగాడు.

స్వైరబ్బాగా గాంధీ ఇలా అంతా ఒక్కసారి విప్పిచప్పేసినరికి అంజిరెడ్డి అవాక్కయిపోయి వెంటనే కేరుకుని, అతడిని అభినందిస్తున్నట్టు "భేష్" అన్నాడు. "... నేను అనుకున్న దానికన్నా చాలా తెలివైనవాడివి నువ్వు."

"మనం అనలు విషయానికి వద్దామా?"

అంజిరెడ్డి వెంటనే మాట్లాడలేదు. కుర్చీలోంచి లేచి కిటికీ వద్దకు వెళ్ళి బైట అడవికేసీ, యూక్లిప్టస్ చెట్లకేసి చూడసాగేడు. అతడి కంఠం మంద్ర స్థాయిలో వినిపించింది.

‘కర్త, క్రియ, కర్తృ:’

“కాగితం పరిశ్రమ గొప్ప న. జోకాన్ని ఎదుర్కోజోతుంది గాంధీ! ఎవరూ పూహించనంత న: జోకం! దీనికి కారణం వివరీతంగా పుట్టుకొస్తున్న కాగితం మిల్లులు. ఇందులో కొన్ని నావి ఉన్నాయి. కానీ ఈ రాష్ట్రానికి సంబంధించినంత వరకూ చాలా మిల్లులో రామ్మోహనరావుకి వాటావుంది. కాగితంధర వడిపోతే పిట్టన్నంటికి నష్టం తప్పదు. అందువల్ల కొన్ని మిల్లుల్ని ఏదో ఒక కారణంగా మూసేయ్యాలి.

గాంధీ ఉలిక్కిపడ్డాడు. ఒకవైపు విద్యార్థులూ అమాయకులైన బడిపిల్లలూ టెన్ బుక్కు, నోట్ పుస్తకాలూ లేక బాధపడతూవుంటే ఇంకోవైపు ఈ పారిశ్రామికవేత్త కాగితం ధర నిలికడగా వుంచటం కోసం-వీలైతే కొంచెం పెంచటం కోసం ఉత్పత్తిని తగ్గిద్దామనుకుంటున్నాడు. మిల్లులు మూసేద్దామనుకుంటున్నాడు.

అజిరెడ్డి చెప్పకుపోతున్నాడు.

“—ఈ ధర తగ్గించవల్ల రామ్మోహనరావుకి పెద్దగా నష్టం వుండదు. కారణం ఏమిటంటే ఆతడివి చాలావరకూ స్వంత ఏజెన్సీ లుండటమే. తన మిల్లులో తయారైన కాగితాన్ని అతడు ఎలాగైనా అమ్ముకోగలడు. పోతే నష్టంఅల్లా నాకే! ఆచలావుండు. ఈ పరిస్థితుల్లో అతడు మీ కంపెనీతో అగ్రిమెంట్ అయ్యాడు. మీ మిల్లు తయారుచేసే కాగితాన్నంతా కొనెయ్యటానికి వచ్చుకున్నాడు. అప్పుడే నాకు అనుమానం వచ్చింది. ఒకవైపు కాగితంధర వడిపోతూఉంటే ఈ రామ్మోహనరావు

ఇంకో కొత్త కాపెనీతో అగ్రిమెంట్ ఎందుకు ఆయ్యాడా అని ఆలోచించాను. తప్పే కొద్దీ ఎన్నోవిషయాలు బైటపడ్తాయి. నీవూ అతడూ పందెం వేసుకోవటం... మీమధ్య స్పర్ధలూ-వగైరా....

నిన్ను పూర్తిగా అణిచివేయటానికి రామ్మోహన్ రావు చాలా వట్టిప్పమైన ఎత్తు వేసాడు. ఆ ఎత్తులో మొదటి అంశంగా రామ్మోహన్ రావు ప్రస్తుతం ఏం చెప్పున్నాడో తెలుసా...."

"ఏం చేస్తున్నాడు?"

.....

"ప్రెండ్స్" అన్నాడు రామ్మోహన్ రావు కఠం నవరించుకని "ఇప్పుడు యువ విద్యార్థి సమైక్య సంస్థా ప్రతినిధి శ్రీ విద్యాప్రకాశ్ మాట్లాడతారు."

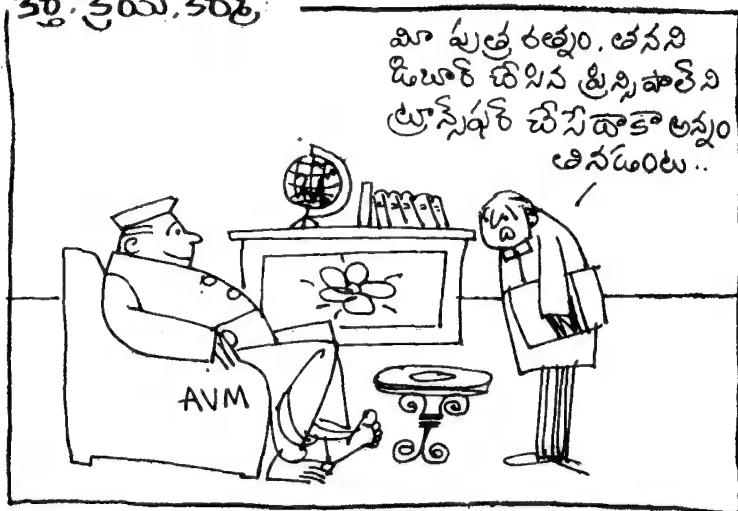
ప్రకాష్ లేచాడు.

ఆ హాల్లో వందమందిదాకా విద్యార్థి ప్రతినిధులున్నారు. పదిమందిదాకా పెద్ద వాళ్ళున్నారు. ఇద్దరు ప్రతిపక్ష నాయకులున్నారు.

ప్రకాష్ మాట్లాడసాగాడు. అతడు ఆవేశంతో మాట్లాడుతూ వుంటే అగడి కంపించిపోయింది. "ప్రెండ్స్ ఈ బూరువా ప్రభుత్వం మనకేమి చెయ్యలేదు. ఈ నిరంకుశమైన గవర్నమెంట్ ని విద్యార్థిలోకం మాత్రమే ఎదుర్కొగలదు. నమనమాజ స్థాపనకై విద్యార్థులు కార్మికకర్షకులతో కలిసి నడుముబిగించిన రోజే నవచైతన్యం వెల్లివిరుస్తుంది...." ఇలా అరగంటనేవుసాగింది. అతడి నంభాషణలో ప్రతీ అక్షరం నిమిషాలకి పప్పుట్టు పడ్డాయి శ్రోతలు ఆవేశంతో పూగిపోయారు.

అక్కడున్న నడికట్లో నూటికి తొంభైమంది ఇంకా నూనూగుమీసాల ప్రాయంలోనే వున్నారు. అందులో చాలామంది హాస్టల్స్ లోవున్నారు. ప్రతీ హాస్టల్లోనూ ఒకరిద్దరు ఈ వర్గ ప్రతినిధులు వుంటారు కొత్తగాచేరిన విద్యార్థులని తమ మాటల ప్రభావంతో ఆకర్షిస్తారు. ఈ ఒకరిద్దరూ తరువాత యూనియన్ నాయకులై-కాలేజీ నుంచి బైటకొచ్చాక రాజకీయనాయకులవటమో లేక తల్లితండ్రులఆస్థితో వ్యాపారం పెట్టటమోచేసి కార్లూ పోలాలూ ఆస్తులూ గడిస్తారు. వీరి ప్రభావంవల్ల ఆకర్షితులై ఆవేశపరులైన కుర్రవాళ్ళు మాత్రం కాలేజీలో వున్నంతకాలం విప్లవం గురించిమట్లాడి బైటకొచ్చాక గురుస్థాలూ టైప్ స్థలూ అవుతారు.

రాత్రిళ్ళు ఒక్కటూ రంగులూ తీసుకొని బావున్న గోడల్నిండా వ్రాస్తారు. "పానీస్టు శక్తులు నశించాలి" (ఈ పానీస్టు శక్తులేమిదో ఎవరో ఎవరికీ తెలీదు) "విద్యార్థి మేదావి వర్గం ఏకం కావాలి" (కాదని ఎవరన్నారో తెలీదు) వీటిలోచాలా మందికి విప్లవం వస్తే అమెరికాలోలా అందరికీ కార్డుంటాయని ఓ నమ్మకం. లేక పోతే రష్యాలోలాగా అందరూ ఆరోగ్యంగా ఆనందంగా వుంటారని అభిప్రాయం. ఏ దేశం బాగువదలన్నా ప్రొడక్టివిటీ కావాలనీ-అది ఏ 'ఇజం' ద్వారా వస్తుందో జనం నిర్ణయించుకోవాలనీ-వారిలో సగం మందికి పైగా అవగాహనలేదు.

ప్రకాశ్ మాట్లాడిన తర్వాత ప్రతివక్ష నాయకుడు మాట్లాడాడు. ఇండియా వంటి బీద దేశంలో చమవుకూడా బరిదై పోతుంది అంటే దానికికారణం ప్రభుత్వం అనమర్తతే అని నొక్కి వక్కాణించాడు. నోద్ వున్నకాలు చౌకధరలకి అందించలేని ఈ ప్రభుత్వాన్ని - డెక్లై బుక్స్ నరితించిన నమయానికి అందించలేని ఈ ప్రభుత్వాన్ని గద్దెదింపటానికి తనవిరుక విద్యార్థిలోకండి సాయవడితే, తాను ప్రాణాలు అర్పించటానికై నా సిద్ధమే అనేనరికి హాల: తా చప్పట్లు. అక్షణం ? జంగా అతడే విద్యార్థిలోకాన్ని రక్షించే దేముడిగా కనబడ్డాడు. ఇక్కడ నంగతి. మంత్రీకి విదేశీ కాయందే ప్రతివక్ష నాయకుడికి అంబాసిడర్ కాయంటుంది. కార్లు మాత్రం ఇద్దరికీ వుంటాయి. ఒకరు తిడ్తారు. మరొకరు చిట్టబడ్డారు. అనెంట్ అనే ఆట స్థలంలో ఇద్దరు రాజకీయ క్రిడాకారులు ఇలా ఆడే ఆటని జనం అనే మూర్ఖులు పన్నులు అనబడే టికెట్లుకొని చూసి ఆనందిస్తూ ఎప్పుటికై నా ఓ ప్రతివక్ష నాయకుడు తమని సంత్సరిస్తాడని అని అయిదు సంవత్సరాలపాటు చూస్తారు.

రామ్మోహనరావు మాత్రం కొంటెం నెస్సిబుల్ గా మాట్లాడాడు. "ఆంధ్ర రాష్ట్రంలో పేవరుమిల్లులన్నిటి తోనూ నాకు కొద్దో గొప్పో పరిచయంవుంది. పేవరు ప్రస్తుతం ధరకన్నా చౌకగా ఇవ్వటానికి మేము సిద్ధమే కానీ ప్రభుత్వమే ముందుకు రావటం లేదు. ఈరోజు డెక్లై వున్నకాలు మార్కెట్ లోకి రావటం లేదంటే దానికి కారణం ప్రభుత్వం అనమర్తతే తప్ప పేవరు దొరకకకాదు. పేవరుమిల్లుల ప్రతినిధిగా ఈనభలో పేవరు ధర అయిదు శాతం తగ్గిస్తున్నామని ప్రకటించటానికి సంతోషి

స్తున్నాను”

విద్యార్థులు హర్షధ్వనాలు చేసారు.

తరువాత తీర్మానాలు చెల్లబడ్డాయి. ప్రతీకళాశాల రిప్రజెంటేటివ్స్ నమ్మే జయప్రదం చేస్తానని ప్రమాణం చేసాడు. మరి ఆవేశం ఎక్కువైన కుగ్రవాడు వేలు కోసుకొని రక్తం చిమ్ముడు కూడా.

ప్రతీ వూరిలోనూ కంక్రేట్ రేటు వరకూ ఊరేగింపులు నిర్వహించటానికి నిర్ణయించారు.

నభ జయప్రదం అయింది.

“అదీ జరిగింది” అన్నాడు అంజిరెడ్డి. గాంధీ మొహం అతను చెప్పినదలా విని పాలిపోయింది.

“ఇక జరగబోయేది తెలుసా?”

“తెలుసు” అన్నాడు గాంధీ “....పేపరు ధర తగ్గించమని ప్రభుత్వం పేపరు మిల్లులమీద వత్తిడి తెస్తుంది. ఇప్పుడే రంగంలోకి ప్రవేశించిన నేను ఆ ధరకి నష్టం చెయ్యలేను. క్రిమినల్ క్లాజ్ తో ఫార్మర్ కాంట్రాక్ట్ లాకి ప్రవేశించిన నేను, ఫ్యాక్టరీ మూసేయ్యవలసి వస్తుంది. నరుకు నష్టం కానందుకు రామోహనరావు నన్ను ఆర్జెస్టే చేయిస్తాడు. నరిగ్గా వందొమ్మిదో తారీఖు యాభైలక్షల్లో వెళ్ళి వందెం నెగ్గవలసిన నేను ఆరోజు నాటికి జైల్లో వున్నా. లెక్క పెట్టుకుంటూ కూర్చుంటాను”

“నవ్వు చాలా తెలివైనవాడివి. అన్నీ చెప్పకుండానే గ్రహ చావు” అన్నాడు అంజిరెడ్డి-వచ్చి కుర్చీలో కూర్చోంటూ “...కానీ ఇక్కడ సమస్య ఏ నీ వరిధిలోనే నీ కేమవుతుందా అని అలోచించావు. రామోహనరావు ఆలోచన ఇంతకన్నా పెద్దది. పేపరు ధర కొద్దిగా తగ్గించి దాని ద్వారా నగం మిల్లుల్ని శాశ్వతంగా మూతపెయ్యి తానీ లాభాల్ని పొందాలని చూస్తున్నాడు. అతడు ఇక్కడ మర్చిపోయిందల్లా ఒకటే....న్యూటన్ మూడో చలనసూత్రం”

గాంధీ మనసులో ఆలోచన జెబ్బకన్నా స్పీడ్ గా వెళ్తున్నాయి. ఏం రద్దయంచు కోవాలి తెలియటంలేదు.

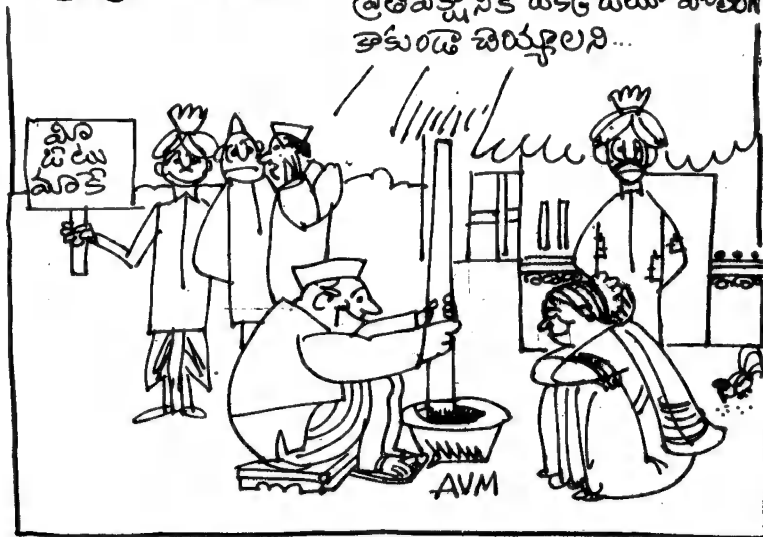
“చెప్పగాంధీ. ఎటూ నీ మిల్లు మూతపడటం ఖాయం. నాతోపాటే ఇప్పుడే మూసేస్తావా? రామోహనరావు విద్యార్థుల్లో స్క్రయిక్ చేయించి ప్రభుత్వ ధర తగ్గించామన్నాక-ఆ ధరకి ఉత్పత్తి చెయ్యటం చాలాకా అప్పుడు మూసేస్తావా?”

గాంధీ చాలాసేపు మాట్లాడలేదు. ఇద్దరు వ్యక్తుల మధ్య జరిగే ఈ ఆటలో తను ఇప్పుడు చేసుకోబోయే నిర్ణయం తన జీవితాన్ని శాశ్వతంగా నిర్ణయిస్తుంది. నిశ్శబ్దాన్ని చీలుస్తూ నెమ్మదిగా అన్నాడు.

“నేను మీ మాటవల్ల ఈరోజే మిల్లు మూసేస్తే-రామోహనరావు నామీద కోర్టుద్వారా చర్య తీసుకోదని నమ్మకం ఏమిటి?”

కర్త, క్రియ, కర్మ :

ప్రతిపక్షానికి ఒక్క చుట్టూ పోయి
తాకుండా చిరుకలని...

అంజిరెడ్డి నవ్వాడు. “—ఆ బాధ్యత నాకు వాలివెట్టు అతడిని పూవీరి తిరగనంత వనల్తోనూ కష్టాల్తోనూ నతమత మయ్యేట్టుపడేసి పని నాది. నరేనా”

“నేను నెలరోజుల్లో ఏదో ఒక కారణం చూపించి లాకౌట్ ప్రకటించి ప్యాక్టరీ మూసేస్తాను” అంటూ అంతిమ నిర్ణయాన్ని తెలిపాడు గాంధీ

“గుడ్” అంటూ లేచాడు అంజిరెడ్డి. “నన్ను నమ్మినవాళ్ళు ఎవరూ చెడి పోలేదు. సంవత్సరం తిరగేనరికల్లా నీకు రాజ్యనభ మెంబరుగా పీఠపు వచ్చి అశ్రద్ధపొనక్కర్లేదు.”

ఇద్దరూ కలసి బైటకొస్తూ గాంధీ అగిగాడు. “ప్రభుత్వంలో ఇంత పలుకు బడి వున్న మీరు రామోహనరావుని మొవదే అణిచివేయ్యచ్చుగా. ఈ స్ట్రైక్ జరిగి రాష్ట్రంలో అల్లర్లు మొదలై ప్రభుత్వానికిదో తలనొప్పిగా తయ్యారయ్యేవరకూ పూరుకోవటం దేనికి?”

“ప్రధాన మంత్రి— రాష్ట్రపు ముఖ్య మంత్రికి వడటం లేదు. ఏ ఉణమైనా ఇతడిని తొలగించాలనకుంట్నూరు ప్రధాన మంత్రి ఈ పేవరు నంబోత్తాన్ని ముఖ్యమంత్రి నరిగ్గా ఎదురోగ్గ లేకపోలే ప్రజల్లో అతడికి పరవతి పోతుం. ప్రధాన మంత్రి ఆ కారణంగా ఇతడిని తీసివెయ్యవచ్చు. అందుకే చూసీ చూడనట్టు పూరు కోవటం జరుగుతూంది”

“నగం మిల్లులు మీవి. ఇవి మూసేస్తే నంజోభమే ఇది చాలు కదా”

“చాలా ఇరుకున పెట్టే ప్రశ్నలు అడుగుతున్నావు నవ్వు” అన్నాడు అంజి రెడ్డి. “అయినా చెబ్దాను నీను. ముఖ్య మంత్రిని తొలిగిస్తే ప్రస్తుతం హోం మినిష్టర్ తరువాత ముఖ్యమంత్రి అవుతాడు. అది నాకు ఇష్టంలేదు. రాష్ట్రంలో చెలరేగిన అర్ధరాలిని అణచలేని హోం మినిష్టరు ముఖ్యమంత్రి కాదగడని నేను ప్రైమ్ మినిష్టరుకి చెప్పాల్సి అంటే రాష్ట్రంలో చాలా పెద్దపెత్తున అంజిడి జరగాలి. నోద్ బుక్స్, టెక్స్ట్ బుక్స్ కారణంగా లేచిన దుమారం చాలామంది సానభూతి పొందుతుంది. పోతే పేవరుధర తగ్గుతుంది. నాకో యాశ్చర్యము నష్టం వస్తుంది నీజమే. కానీ నేను చెయ్యబోయ్యే వ్యక్తి ముఖ్యమంత్రి వదలి ఖరీదు రెండు మూడు కోట్లు వుంటుంది. పేవరు వ్యాపారం కన్నా ముఖ్యమంత్రి వదలి వ్యాపారం వదిలెట్లు పెద్దది.”

“ఎవరు కాబోతున్నాడు మనముఖ్యమంత్రి?”

“చెప్పకతప్పదా?”

“మీకు అభ్యంతరం లేక సోలే”

అంజిరెడ్డి నవ్వేడు. “రామ్మోహనరావు ఇంత కిష్టపడి చేయిస్తున్న ఈ స్ట్రైయికు వరాకాష్టకు చేరుకోగానే ఒక మంత్రి ఒక అద్భుతమైన నిర్ణయాన్ని తీసుకొని, ఈనమస్యకి పరిష్కారం చెప్పి-ఆట ప్రజల్ని ఇటు ప్రధానమంత్రినీ కూడ గట్టుకోబోతున్నాడు అతడే మన ముఖ్య మంత్రి కాబోతున్నాడు.”

“ఆ నిర్ణయం నీమిటి అని అడగను. కానీ ఎవరా మంత్రి అని అడగొచ్చా?”

అంజిరెడ్డి లాపీగా “మనప్రస్తుత విద్యాశాఖామంత్రి” అన్నాడు. ఈనమరానం విని తేరుకోవటానికి గాంధీకి చాలా టైమ్ వట్టింది. హోం మినిష్టర్ని కాదని అతడిని మీరెందుకు ముఖ్య మంత్రిని చేస్తున్నారు? అనలిప్పుడున్న ముఖ్యమంత్రిని ఎందుకు తీసెయ్యవలసి వస్తోంది?” అని అడిగాడు అయోమయంగా.

అంజిరెడ్డి కారు ఎక్చాడు. డ్రైవర్ సమ్రుతగా దోర్ వేసాడు. కారు కడులూంటే అంజిరెడ్డి మృదువుగా అన్నాడు. “ముఖ్యమంత్రి కావూ, హోం మినిష్టరు కమ్మూ, విద్యాశాఖా మంత్రి రెడ్డి కాబట్టి-ఆ చివరిది నా కులం కాబట్టి....”

దుమ్ములేపుకుంటూ కారు కదలిపోయింది.

గంధీ అచేతనంగా వుండిపోయాడు. రాష్ట్రంలో అతి సామీప్య భవిష్యత్తులో రాబోయే అంత పెద్ద కల్లోలానికి ఇంత చిన్న కారణమా? ఎన్నో రాజకీయ వ్యాఘ్రాలు పంజాలు విసురుకోవటానికి చిన్న పిల్లలు ‘ఓరామాలు’ వ్రాసుకొనే కాగితం పుస్తకాలు సమీపలాళ్ళే.

అతడి మనషిలో మనిషి అగుకున్నాడు. “దేముడా! క్షమించు నా దేశాన్ని.. ఈ భ్రష్టుల్నుంచి....గుల నర్సబాదా ద్రష్టుల్నుంచి.” (ఇంకా వుంది)

ప్రకృతి రహస్యం కనుగొనబడింది !

ఫేయిర్ అండ్ లవ్లీ
నల్ల చర్మాన్ని ఎర్రపరిచే క్రిమ్

**మీ శరీర చాయను మెచ్చేలాగ పెంపొందిస్తుంది...
సహజంగా, మృదువుగా.**

ఫేయిర్ అండ్ లవ్లీ — విశ్వాసం పొందించిన
అద్భుతమైన మోకోరత — నల్ల చర్మాన్ని ఎర్రపరిచే
యీ క్రిమ్ రెండు విధాలుగా వనిచేస్తుంది :

చర్మం లోపల : ఫేయిర్ అండ్ లవ్లీలోని ప్రత్యేకమైన
వేదాంత చర్మం లోపలనుండి నల్లపరిచే ఆ ప్రక్రియను
తగ్గిస్తూ, యితరులు మెచ్చేలాగ ఎర్రపరుస్తుంది

చర్మం బయట : ఫేయిర్ అండ్ లవ్లీలోని 'ఎండను
తడబోసే' వర్షాణు, ఎండలోని అల్ట్రావయెలెట్ కిరణాలను
తడబోసి మీ చర్మం ఎండ వల్ల నల్లబడకుండా
కాపాడతాయి — మీరైతే ఆ సూర్యకిరణాల్లోని అరోగ్య
మంతరిని పూర్తిగా పొందగలుగుతారు.

ఓ నెలల వాడకంతో, ఫేయిర్ అండ్ లవ్లీ మీ చర్మాన్ని
మిథ్యమూ కోరుకునేంత ఎర్రగా రూపొందిస్తుంది.

ఫేయిర్ అండ్ లవ్లీ — నల్లని చర్మాన్ని ఎర్ర బరువడం కోసం సున్నితమైన పిరు

హిందూస్థాన్ లిమిటెడ్ వారి విశిష్ట ఉత్పత్తి

LINTAS.FALOV-13-18100

ఆద్యంతాలమధ్య ప్రేమికుడు

వెన్నెల-మంచుమానలో కరిగి, వెండి చుక్కల్లా పుడమితల్లి ఒడిలోకి జారి వడుకోంది

ఎంతోసేవటినుండి కిటికీదగ్గర నిలబడి ఆ దృశ్యాన్నే చూస్తోంది ఆశాదేవి. ప్రకృతిలో లీనమయిపోయిన ఆమె చెవులకి దూగించండి తమ ఇంటిని నమీషిస్తున్న కారుహారనుశబ్దం ప్రకగానే చప్పున ప్రస్తుతంలోకి వచ్చింది.

ఆ శబ్దం ఆమెకు సుపరిచితమే. ఆ హారను సంగీత ధ్వనిలా విచిత్రంగా మ్రోగుతుంది. అందుకే చప్పున గుర్తు వట్టగలగటం ఆమె మెల్లగా మేడగి వచ్చేసరికి, కొడుకు కృష్ణప్రసాద్ కారు గ్యారేజీలో పెట్టి, ఈలపాట పాడతూ లోపలికి వచ్చాడు.

ఎదురుగా శాలువా కప్పుకు నిలబడి వున్న తల్లిని చూడగానే నిర్భాతపోయి “సర్వికా వడుకోలేదా” అమ్మా అన్నాడు.

జవాబుగా ఆశాదేవి మంచహాసం చేసి “వెళ్లి త్వరగా బట్టలు మార్చుకోరా. భోజనం చేద్దా-” అంది.

కృష్ణప్రసాదు ఆ శబ్ద ర్యం రెట్టిం

వయింది

చేతిగడియారం కేసి ఒక మాటు చూసుకుని “వన్నెండు గంటలవరకు భోజనం చెయ్యకుండా కూర్చున్నావా?” అన్నాడు.

“నీకు భోజనం పెట్టకుండా నేనెప్పుడయినా తిన్నానా బాబూ?”

కృష్ణప్రసాద్ కి మాటలు కిరవయ్యాయి.

చివ కు మెల్లగా వశ్యాత్వావం సందిన గొంతుతో “పొరబాటుమిపోయిందమ్మా.. అనుకోకుండా ఒక ఫ్రెండ్ బలవంతం మీద డిన్నర్ తీసుకోవాల్సివచ్చింది” అన్నాడు.

ఆమె నవ్వింది.

“ఇంతమాత్రానికే అంత బాధపడటం దేనికి! నీ కిష్టమని ఈరోజు పాయనం చేశాను పోనీ, అదయినా ఒక గ్లాసు తీసుకో.”

అత కి బొత్తిగా ఆకలిలేదు.

ఏదీ తిరగల వరిస్థితిలో లేడు.

కానీ, తల్లి వరిస్థితి, మనస్థితి లనకి బాగా తెలుసు. తను ఏమైనా తిండేగానీ, ఆవిడ లేదు. ఆకస్మాత్తుగా తండ్రి కాలం చేసింది అందుకే ఆవిడలా మారి

కాటూరు రవీంద్ర - త్రివిక్రమ్

పోయింది.

“నరే, ఉప్పు....” సోపాలో కూర్చు
న్నాడు.

గ్లాసునింకా పాచునం తీసుకొచ్చింది.

నం గాను ఖాళీ చేశాడు.

“పాచునం తాగానుగా. ఇక నువ్వు
భోజనం చెయ్యి”

“వన్నెండు గంటలకి భోజనమా?”

అందులో ఏరి, ఏరి కిస్మీస్ వట్ట, జీడి
వప్పులు వేసుకొచ్చింది.

కృష్ణ అలాగే అతికష్టమీద పాచు

రేపు ఉదయం కాస్త పెందరాడే భోజనం
చేస్తే సరిపోతుంది. నన్ను బలవంత
వెట్టకు.”

జ్యోతి

“కనీసం ఒక యావీల్ వండు
అయినా తినమ్మా”

“నరే-” కాదనలేక కుర్చీలో
కూర్చుంది.

విజయం సాధించినవాడిలా కృష్ణ
ఉషానుగా ‘ఫ్రీజ్ కేసి వెళ్లాడు. ఒక
యావీల్ అందుకుని, తల్లిదగ్గరకు
వచ్చాడు.

నిశీధి నిశ్శబ్దాన్ని వెక్కిరిస్తున్న గోడ
గడియారంకేసి చూస్తుందిపోయింది ఆశా
దేవి. అలాంటి గడియారాలు దాదాపు
ప్రతి గదిలోను ఉన్నాయి. అలా అమర్చు
టం భర్త విశ్వప్రసాద్ అభిరుచి మేరకు
జరిగింది. మనిషి మరుగున వడినా,
మరపురాని గుర్తులు కొన్ని మిగిలిపోతుం
టాయి. అలాంటిదే ఇదీ-

ఆమెకు నిద్రవట్టుంటేదు.

అశాంతిగా, అదోశనగా ఉంచ
మనసు. ఆమెను భర్త జ్ఞాపకాలు ఎంత
వేధిస్తున్నాయో, కొడుకు భవిష్యత్మీద
ఊహలు అంత బాధిస్తున్నాయి.

భవిష్యత్ అనేది ఎప్పుడూ నన్నెన్నే.

మరుక్షణంలో ఏమి జరుగుతుందో
తెలియకపోవటంకన్నా నన్నెప్పు ఏముం
టుంది? తనదంటూ ఒక పరిశ్రమ
స్థాపించి, యీరాడు తనూళ్ళందరికీ
సుఖభోగాల్ని, సంఘంలో స్థాయిని నమ
కూర్చిపెట్టిన కార్యజీవిని గుండె తిరుగు
బాటు బలిగొంటుందని-అదికూడ నిమ
షాల వ్యవధిలోనేనని-ఎలా అనుకోవటం?

అనుకోవటంతో నిమిత్తం లేకుండా
జరిగేవి జరిగిపోయింది!

తను నీడదాటి ఎండలోకి రావాల్సి

వచ్చింది.

ఇంతకాలమూ రక్షణ ఇచ్చిన చెట్టు
కూ పోయేక మరి నీడ ఎక్కడిది?

ఆమె బడవుగా నీట్టూర్చింది.

ఇప్పుడు తనపాత్ర తక్కిగా మాత్రం
పరిమితమయింది. భార్యగా ఉన్న అద్యా
యం ముగిసిపోయింది.

కొడుకు తన ఆశలు నెరవేస్తాడా?

వాడు తనని చెరగని ఆత్మీయతా

గౌరవాలతో జీవితాంతం మన్నిస్తాడా?
తండ్రికితగ్గ తనయుడనెవించుకుంటాడా?
ఏమో....

ఎలా చెప్పటం? పరిసరాలు-న్నేపా

తులు-ఆయా ప్రభావాలనుండి తనని
తాను రక్షించుకోగలగాలి కదా? అప్పుడే
ఆ మనసులో మార్పు రానిది!

ఆమెకు ఒకపాటు కొడుకు చిన్న
నాటి ఫోటోలతో ఉన్న ఆల్బమ్ చూడా
లనిపించింది అది మంచంవక్క
సోదగులోనే ఉంచుకుంది. పెద్దలైటు
వేసి, ఆల్బమ్ అందుకుంది.

ఒక్కొక్కపుట తివ్వతూ, ఫోటోలు
చూడసాగింది.

కృష్ణప్రసాద్ కదెకంగా ఆ ఫోటో
కేసే చూడసాగేడు.

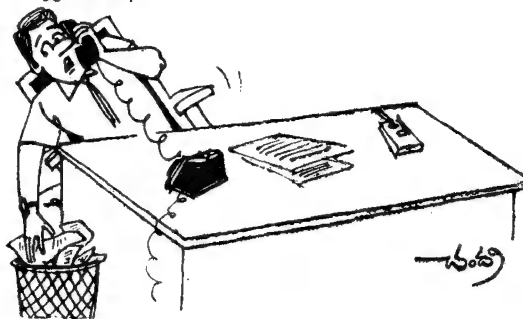
ముగ్ధమనోహరంగా ఉంది.

ఆ కళ్లు-అందులోనికాంతి, ఆ నవ్వు-
అదిలోని గిలిగింత, ఆ పాలబుగ్గలు-
అందులోని నిగారింపు....చూస్తున్నకొద్దీ
మనసు పొంగిపోతోంది.

ఫోటో వెనక్కి తిప్పి చూశాడు.

మత్తాల్లాంటి అక్షరాలతో పొంది
కగా “ఐ లవ్ యూ-అరవింద” అని

ఆంధ్ర ప్రదేశ్ - చూడండి - ఇది ఒక కథ
 నా ఎదురుగానే ఫురిసాన్ - చెప్తానో...
 చుట్టూ చూడండి!

ఉంది.

ఫోటోని గుండెల కడుముకున్నాడు.

అరవింద!

తను 'డిన్నర్' తీసుకుంది అరవింద
 ఇంట్లోనే! తల్లికి ఆ సంగతి సూటిగా
 చెప్పలేకపోయాడు. తామిద్దరూ పెళ్ళి
 చేసుకోదలచినట్లుకూడా చెప్పాలి.

కానీ,

ఇంకా సమయం రాలేదు.

అరవింద తండ్రి పెద్ద బిజినెస్
 మాగ్నెట్. ఆయన ఎప్పుడూ మహా నగ
 రానికి విమానయాత్రలు చేస్తుంటాడు.
 ఆయన్ని ఒకమాటు కలుసుకుని
 మాట్లాడమంటుంది అరవింద.

ఆయన ఒక్కసారైనా కనిపిస్తేకదా
 మాట్లాడటానికి వీలు!

ఈలోగా అరవిందని తీసుకొచ్చి
 తల్లికి పరిచయం చేస్తే ఆతర్వాత,
 తన ఊహలు చెప్పటం తేలికకదా?

○ ○ ○
 "అమ్మా.... ఈ అమ్మాయి పేరు

అరవింద - 'ప్రేండు'!"

భగవద్గీత చదవటం ముగించి, అర
 విందని వక్కన కూర్చోబెట్టుకుంది ఆకా
 డేవి.

కాస్త నీగు, మరికాస్త తొట్రపాటు,
 కొంత విశయంతో ఆమెవక్కన
 గువ్వలా ఒదిగి కూర్చుంది అరవింద.

"ఏం చదువుకున్నావమ్మా?"

"బియ్యే లిటరేచర్...."

వాళ్ళ మాట్లాడుతుండగానే కృష్ణ
 ప్రసాద్ వంటింటివైపు వెళ్లాడు, నాయర్
 చేత కాఫీ టిఫిన్లు పంపించటానికి.

"మీ నాన్నగారేం చేస్తుంటారు?"

"బిజినెస్...."

"పేరు?"

"విశ్వవతిరావుగారు"

ఆకాడేవి ప్రశ్నలు ఆగిపోయాయి.
 ఆమె ఆలోచనలో పడింది. చివరకు
 "విశ్వవతిరావుగారా?" - ఆలోచనలోంచి
 లేరుకుని అడిగింది.

"అవును. కె. విశ్వవతిరావుగారు"

కాంతి కరవాలం

ఎది ఎదగలేదు

బ్రతుకంటా పొట్టిది-

కాళ్ళన్నాయ్-

ఆంగుళానికో గొయ్యి!

ఎవరు తెచ్చి పోశారు

నీ బ్రతుకులో నీకట్ట!!

నా గుండెలోకి నడిచాస్తావా-

కదనంకోసం దొరుకుతై

కావాల్సినన్ని ఖడ్గాలు

అడవాల

“ఒకమాటు నాతో రా....”

ఇద్దరూ ఆశాదేవి గదిలోకి వెళ్లారు.

పాతఫోటోలు తీసి, ఒక ఫోటోలో
తర్రాప్రక్కన ఉన్న వ్యక్తి చూపిస్తూ
“ఈయనేనా మీ నాన్నగారు?” అడిగింది
ఆశాదేవి.

“అవును....మా నాన్నగారి ఫోటో
మీ ఇంట్లో ఎలా ఉంది?”

ఫోటోలు నర్దేసి, మందహాసంచేస్తూ,
“వేళ్ళాం పద” అని బయటకు దారి
తీసింది.

“ఉంటాను కృష్ణ! బహుశా మీ
అమ్మగారు మన పెళ్ళికి ఏమీ అభ్యంత
రం చెప్పక పోవచ్చు. మా నాన్నగారు,

మీ నాన్నగారు కలిసి ఉన్న ఫోటోల్ని
బట్టి వాళ్ళ స్నేహం చాలా పాతదని
ఉహిస్తున్నాను”

“అరే-ఆ సంగతి నాకు తెలియదే!
అయితే, సగంవని పూర్తయినట్టే నన్ను
మాట. ఇక నీవైపునుండి నవ్వు చూసుకో
వాలి...మీనాన్నగారితో చెప్పేయరాదా?”

“ఇది మరి బావుంది చెయ్యటలో గేదె
నుంచి బేరం అడినట్లు-నిన్ను వరిచయం
చెయ్యకుండా, ఫలానా అతన్ని పెళ్ళి
చేసుకుంటానని ఎలా చెప్పటం?”

“నరే - ఈ ఫలానాగారు మీ నాన్న
గార్ని కలుసుకుంటారు. కానీ, ఎక్కడ
ఎప్పుడు అనేది నువ్వే నిర్ణయించు.
అయన్ని కలుసుకోవటానికి అమెరికానో
ప్రాన్సో వెళ్ళమంటే నావల్లకాదు....”

నవే నీంది ఆరవింద.

○ ○ ○ ○

“వీలుకాదు కృష్ణ! మీ నాన్నగారు
హఠాతుగా గుండె ఆగి చనిపోయారని
మాత్రమే నీకు తెలుసు. ఆగుండె ఎందుకు
ఆగిపోయిందో నాకు తెలుసు....”

“ఏమిటమ్మా నవ్వు చెప్పే?”

“అవును బాబూ! మీ నాన్నగారు,
ఆరవిందతండ్రి ఒకవ్యాపారంలో పాటా
దారులు. డబ్బుకి మాత్రమే విలవనచ్చే
విశ్వవతిరావు చాలా సునాయనంగా
మోసంచేసి మనల్ని లక్షలరూపాయల్లో
నష్టపెట్టాడు... ఇప్పుడు చెప్పి. ఆలాంటి
మోసగాడిని, వరోక్షహంతకుడిని నవ్వు
మామగారిగా విలవగలవా? అతనితో
నంబంపం పెట్టుకోగలవా?”

కృష్ణప్రసాద్ అవాక్కయ్యాడు.

ఈ మలుపు అతడు ఊహించలేదు
అరవిందని మర్చిపోవటమంటే అత్యు
హత్యా నదృశంగా ఉందతనికి. జీవి
తంలో పెళ్ళి చేసుకుంటే అరవిందనే -
లేకపోతే లేదు, అనే గట్టి నిర్ణయం చేసు
కున్నాడు.

అలాంటిది....ఇవ్వుడు?!

ప్రేమకి వరీక్ష తప్పదా?

అందులోను ఇది విషమవరీక్ష,

అరవిందని పెళ్ళి చేసుకుంటే తల్లి
మనసు గాయపడుతుంది.

చేసుకోకపోతే తనజీవితం ఎదోలా
మారిపోతుంది.

మనసు మరుభూమి అవుతుంది.

ఎలా-దీనికి పరిష్కారం?

అలోచనల మధ్య సరిగిపోయాడు.
ఎటూ నిర్ణయించుకోలేక పోతున్నాడు.
అరవిందతండ్రి దుర్మార్గుడైతే కావచ్చు
కానీ, కూతురు కూడా అలాంటిది కాన
క్కర్లేదు కదా? పారణ్యక శివుడికొడుకు
నైహాడడు అందుకు ఉదాహరణకాదా?
తండ్రి గురించి కూతుర్ని శిక్షించటమా?

-అలాదేవి అతనిఅందోళనంతా వింది.

ఆమె లోలోపల భయంవేసింది.

తన నర్వనన్వం-తనకలలవంట-తమ
కుటుంబ బౌన్దుల్యాన్ని దిగంతాల వద్దకు
తీసుకు వెళతాడని భావిస్తున్న కొడుకుని
ఏదో మాయాపాళం చుట్టుకుని తననుండి
దూరంగా లాక్కు వెళుతోంది

తల్లికి ఒక్క-డే కొడుకయినవ్వుడు-

100 ml బాటిలు కొని

87 పైసలు ఆదా చేసుకోండి

‘క్రివేణి’ ఇంకు

ఇప్పుడు లాభకరమైన ప్యాకింగులో

100ml పాలిథీన్ బాటిల్స్ లో దొరుకుతున్నది.

100ml బాటిలు 13 వెల రు. 2-80

60ml బాటిలు 13 వెల రు. 2-20

(ప్రొసెక్టి వన్నెలు అదనం)

వినియోగదార్ల లాభమునక గాను ప్రకటించుచున్నాము.

తయారీదారు :

కృష్ణవేణి ఇంకు ఫ్యాక్టరీ

761, పెరువ తియ్యూ హైరోడ్, మద్రాసు-600081

వాడే ఆశంకొంద!

ఆకొండ సైతం కరిగిపోతుందనిపించి నప్పుడు తనవన్నీ భ్రమలే ననిపించి నప్పుడు ఆ జీవితం ముగిసిపోతేమాత్రం ఎవరికి నష్టం?

జీవిస్తూ నరకం అనుభవించేకంటే; మరణించి సుఖపడటం మేలుకాదా?

తల్లి అంటే - 'తొలి' అని అర్థం అంటారు పెద్దలు.

ప్రతి మనిషికి 'అది' -తల్లేకదా?

భార్యగానీ,ప్రియురాలుకానీ తరువాత వాళ్లే.

-కృష్ణప్రసాద్ తల్లిమాటలకి మరేమీ మాట్లాడకుండా, బరువెక్కిన మనసులో, తనగదివైపు నడిచాడు.

“హాపీ న్యూస్ కృష్ణ”

“ఏమిటది?” అనానక్తంగా అడిగాడు.

“నాన్నగారు వచ్చుకున్నారు!”

“దేనికి?”

“మన పెళ్ళికి!”

“నన్ను చూడకుండానే?”

“వివరాలన్నీ చెప్పి, సిఫాబో చూపించాను. లోగడ తనవల్ల మీ కుటుంబానికి అన్యాయం జరిగిందనీ, అందుకెంతో వ్యూహాపాత పడ్డాననీ, నన్ను నీకిచ్చి పెళ్ళి చెయ్యటం తనకెంతో మనశ్శాంతి నిస్తుందనీ అన్నారు....”

కృష్ణ మాట్లాడలేదు.

“ఏమిటలా గంభీరంగా ఉన్నావు?”

భుజం వట్టుకు కుదిపించి.

“ఏమీలేదు. ఈ విషయాలు మా

అమ్మకి చెబుతే, అవిడ భావాలు ఎలా ఉంటాయో అని ఆలోచిస్తున్నాను....”

o o o o

“నేనుకూడా రాత్రంతా ఆలోచించాను బాబూ! తల్లిగా నా ప్రేమంతా నీమీదే ఉండటంనహజం నీప్రేమంతా అరవింద మీద ఉంది. ఇదికూడా అనహజంకాదు. నీ వయస్సు ప్రభావం అలాంటిది! నీకు నేను 'అది' వ్యక్తిని కావాలని ఎలా ఆశిస్తున్నానో, నీ జీవిత వర్తమానం - 'తుది' వరకు, నీ నీడలోనే బ్రతకాలని ఆ అమ్మాయి ఆశించటంలోతప్పలేదు.

ఈ ఆద్యంతాల మధ్య నువ్వు మన శ్వాంతి కోల్పోయి బాధపడటం నాకు మరింత వేదన కలిగిస్తుంది. ఏతల్లి అయినా కొడుకునుఖమే కోరుకుంటుంది.

నువ్వు అరవిందని పెళ్ళి చేసుకో బాబూ....

కానీ,

నీ తండ్రికి జరిగిన అన్యాయాన్ని మర్చిపోవడం, విన్మరించడంలాంటి క్రమా శక్తి నాకు భగవంతుడివ్వలేదు. అందు చేత, నేను కొన్నాళ్ళు యాత్రలు చేయ దలుస్తున్నాను. నువ్వు అభ్యంతరపెట్టినా ఆగే స్థితిలో లేను. అలాగన్నా, నీవు ఊరుకోవని, ఈ ఉత్తరం రాసిఉంచి వెళుతున్నాను. మరేమీ కంగారు పడకు. ఎక్కడఉన్నా నా ప్రేమం జాగ్రత్తగానే చూసుకుంటాను. నిన్ను చూడాలని మనసు తొందర చేసినప్పుడు తప్పక వస్తాను.

ఆశీస్సులతో,

అమ్మ.

వెలుగు రెడ్డి చిట్ట సీతాదేవి

(గతనందిక తరువాయి)

అతనికళ్ళల్లో కన్నీడున్న కోరికను చూస్తూ నిమగ్నం పాటు అలాగే వుండి పోయింది.

.....

"మూర్తి" తలుపు దబదబ బాదిన చప్పుడు కర్ణకఠోరంగా.

పులిక్కిపడింది తలుపు కేసిచూసింది.

ఎవరో తలుపు తడుతున్నారు.

తనింత నేనూ గడిపింది వూహలోనా! లేచి తలుకెరిచింది. ఎదురుగా వుంది హాస్పిటల్ కుర్రాడు.

"మూర్తిగారండీ యీ రాత్రికిరానని చెప్పమన్నారు. సీరియస్ కేసోనే డాక్టరు గారి వెంట వెళ్ళారు."

చెప్పడం ముగింపు కుర్రాడు స్త్రీలో మీద తుర్రుమన్నాడు.

రాజ్యం కాసేపు అక్కడే అలాగే నిలబడిపోయింది.

'అతని ప్రపంచం వేరు. యిద్దరికీ ఎప్పటికీ హింసన కుదరదు. ఇకతానేమీ ఆశలు పెట్టుకోకూడదు. యాజ్ఞ కింతే రానుందని జీవితీకంత కాలం గడిచే య్యాలి.'

విరక్తిగా అనుకుంది.

భక్తిని తలుపులుమూసివచ్చి మంచం మీద వాలిపోయింది.

o o o o

తెల్లతెల్లవారుతుండగా తలుపులవచ్చి డికి విసుగ్గా లేచివెళ్ళి తలుపులు తీసింది రాజ్యం. మూర్తి లోపలికొచ్చి తలుపు వారగా చెప్పలు విడిచి మంచంమీదవాలి పోయాడు. ఒక చెయ్యి గుండెలమీద ఒక చెయ్యికళ్ళకడ్డంగా వుంచుకున్నాడు కళ్ళుమూసుకుని.

రాజ్యం తలుపు గడియవెట్టి మంచానికి రెండోపులిబడి అతన్నిచూసింది.

రాగానే అలా వక్షకోకపోలే'రాజ్యం. నా కోసం మేలుకుని ఎదురుచూశావా? యింతెప్పుడూ రాత్రులు వెళ్ళనులే' అని ఏదో ఒకటి మాట్లాడొచ్చుగదా. తన్ని దగ్గరికి తీసుకుని వక్షకోకవచ్చుగా, షమా - అటువంటి ఆలోచనలురావు. అతని ప్రపంచమే వేరు.

కోపగించుకొని మంచంకొనన వడుకొని గోడపై వ్రుణ్ణిరిగి కళ్ళు మూసుకుంది. మూర్తి మనసులో ఆశాంతి....అరాజ్యడి. ప్రయత్నించినా కంటిమీదికి కునుకు రావడంలేదు. వౌద్ధవకున్నా కళ్ళముందు

పాప అమాయక వరనం....తల్లి మోష
అతని హృదయాన్ని కలచివేస్తున్నాయి.
చిన్నాపాప అయిదేళ్ళ వయస్సునే
నూరేళ్ళు నీడిపోయింది, తల్లిదండ్రులకు
తన జ్ఞాపకాలనూ తీరని వ్యధ చవిగిల్చి.

నగం లేదన్నాడు. పిల్లమీదనంది
వంశం వేస్తూ నూదిని మూడసార్లు
ఓప్పి ఆ నూదిని సిగ్గు గిన్నెలో వేసే
వాడు. మామూండగానే సిగ్గు పసుపురంగు
లోకి మారేది. ఇంకే దిగిపోతుందిజబ్బు

శాత్రంతా జాగరందేసి పాపని క్రిందికి
కాలని విశ్వప్రయత్నంచేశారు దార్ద్రు
గారు. జబ్బు, తల్లిదండ్రులమూర్ఖత్వమూ
విల్ల ప్రాణాలు హరించాయి. ఈకాలంలో
కూడా ఇంకా మంత్రాల్ని వాడడం
తేదంటే ఏమనుకోవాలి?

“దాక్కడగారూ, యిరుగు పొరుగు
మాటలువిని అతను ఎంతమందికోనయం
చేశాడన్న ఆశకొద్దీ సాయిబుని పిలిచిం
కాము. నూది మంత్రానికి పత్యం అవ

అనేవాడు. మోసపోయాం. నా బంగారు
తల్లిని చేతులారా పోగొట్టుకున్నామంటూ
ఆ తల్లి గుండెలు బాదకుని ఎడమ
ఉండే పినలేకపోయాడు. జాండిను బాగా
ముదిరిపోయింది. బైల్స్ యూనిస్ లోనే
కాకుండా రక్తంలో కూడా ప్రవేశించి
కలుపితం చేశాయి. రక్తం గంగు మారి
పోయింది. అటువంటి ఆఖరు క్షణాల్లో
డాక్టర్ మాత్రం ఏంచేస్తాడు?

కళ్ళు మూసుకుని పడకొలేక

పోయాడు.

చెయ్యి అడ్డతీసుకుని చావమీద నిర్మలజాయిలో పడుకున్న పాపకేసి చూశాడు. పాప అందంగా ఆరోగ్యంగా గ్లాకో బేదిలా వుంది. తృప్తిగా శ్వాస వీల్చుకుని వక్కకి తిరిగిచూశాడు.

రాజ్యం మంచమీదలేదు వంటగది లోంచి చప్పుళ్లు వినిపిస్తున్నాయి.

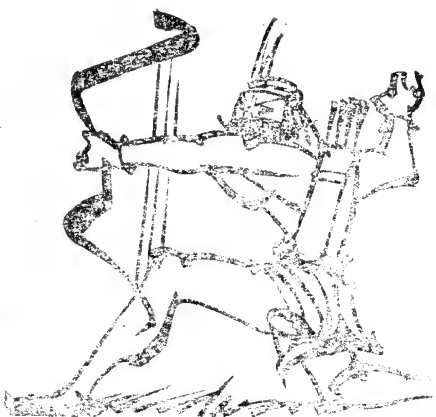
కిటికీగుండా బాబానుని లేతకిరణాల జిలుగు వెలుగు లోవలికి చొచ్చుకుని వస్తుంది. చూస్తూ యింకానేవు మంచం మీదే ఉండిపోయాడు.

అతనికి అప్పుడు రాజ్యం - 'మూర్తి! అలావున్నావే' అని తన తలను వొళ్ళోకి తీసుకుని తన చల్లని వేళ్ళతో నడుగు వత్తిలే బాగుండననిపించింది. లేచిఅన్య మనస్కంగానే వనలు పూర్తిచేసుకుని రోజువెళ్ళే వేళకే యిల్లుదాటాడు.

o o o o

కోపంతో మనసు మండుతూండే భక్తుల తలుపుమూసి వచ్చి మంచం మీద వాలిపోయింది రాజ్యం. "పెద్ద - తనే పుద్యోగం వెలగబెడుతున్నట్టు - రాత్రంతా జాగారంచేసి వొచ్చాడా - ఓగంట నడు కుని నిద్రపోతేకాదూ - అప్పుడే లేచి పరుగు - మెప్పుకోనం - పోనీయ్ తను మాత్రం ఏంచేస్తుంది? చెప్పిరా వినేరకం కానప్పుడు - అతనిష్టం అతనిది" అను కుంది.. చాలానేవు పడుకొనే ఉండి పోయింది.

'తమకన్నా అందమైన వాళ్ళుకాదు. వయసులోనా పెద్దవాళ్ళే. అయితేయేం నుఖంగా హాయిగా వున్నారు. ఎట్లావుండ గలుగుతున్నారో? నుండరిని అడగాలి'

అనుకుంది. వంట చేసుకుకోవాలనిపించ లేదు. లేచి టీ, తాగింది.

మధ్యాహ్నం వేళ -

నుందరి వంపుదగ్గర బట్టలుతుకు తున్న చప్పుడకి తలుపు తీసుకుని దొడ్లోకి వెళ్ళింది. నుందరి బట్టలు ఆర వేస్తూ రాజ్యాన్ని చూసి నవ్వింది.

తనూనవ్వి "మీరు బదిలీ మీద వొచ్చారా యీవూరు" అని అడిగింది.

"ఔను. ముంది. కొత్త గూడెంలో ఉండేవాళ్ళం"

"మీపెళ్ళయి ఎన్నాళ్ళయింది?"

"నాలుగేళ్ళు" అనుకుంటూ వేళ్ళు చూపించింది.

రాజ్యం కాస్త ఆశ్చర్యపోయి "పిల్లలు లేరా?" అంది

"అప్పుడే వొడ్డనకున్నాం"

ప్రతి మాటాన పురుతూ మాట్లాడు తుంది నుందరి.

"మరి మీకో"

"పెళ్ళయి రెండేళ్ళు. యాదాని పిల్ల. పుట్టిల్లు యీవూరే"

ఎందుకే నిర్లక్ష్యంగా జూబిచ్చి పూర్తి కుండ్ రాజ్యం.

“వస్తానండీ” అనేసి నుండరి బాత్ రూంలో మాఖం కడుక్కుని లోవలెక్కె తలుపులు మూసుకుంది.

“అతను భోజనానికి వచ్చే వేళ యింకిగా తయారవుతుంది గామోను”

అనుకుని తలుపులు మూసి వచ్చి మంచమీద వాలింది.

అలోచనలో కొట్టుకుపోసాగింది.

“జోడు గుర్రాం బండిలా నంసారా సాగిపోతుంటే రెండు కాళ్ళవాడు ఒంటి కాలివాడూ కలిసి పరుగు వందెం వేస్తు నట్టుగా వుంది తననంసారం” అనుకుని నిట్టూర్చింది.

మనసులో అశాంతి అగ్ని వ్యవతం రాజుకూటోంది.

వక్కవాటా లోంచి నవ్వులూ- మాటలూ వినిపిస్తున్నాయి.

కానేవు వున్నకం కరగేసింది.... మనసు లగ్నం కాలేదు

లేచి, చీరమార్చుకుని విల్లనుతయారు చేసి ప్లీజరుగా రింటికి వెళ్ళి కూర్చుని సాయంత్రంవరకూ అక్కడే గడిపి వచ్చింది.

అరోజు-ఆ మరురోజు-తరవాతరోజు కూడా చిర్రుబుర్రలాడుతూ అంటి ముట్ట నట్టు పొడి నమాధానాలిస్తూ చాలామణి వంగా వుండిపోయింది ఆతనివల్ల.

“రాజ్యం నువ్వు మనసులో ఏదో వుంచుకుని నాతో సరిగ్గా మాట్లాడకపోతే నాకు ఏంటెలుస్తుంది చెప్పు” అని అడిగాడు మూర్తి ఒకరోజు.

“నీకు చెప్పి లాభంలేదు. అది నా

ఖర్చు అని సరిపెట్టుకుంటున్నాను. అంతే” అని అతని ముడుగుచి వెళ్ళిపోయింది

మూర్తి అకాక్కుగా వుండిపోయాడు

“చీటికి మాటికి అలిగి కోవగించు కుంటుందెందుకో రాజ్యం. నేనేం లోటు చేస్తున్నానని? క్రిందటి నెల నీర కొనిచ్చాను. కిరోసిన్ స్టోవ్ తో బాధవడలేకున్నానంటే ఎలక్ట్రిక్ స్టోవ్ కొనిపెట్టా” అనకున్నాడు

అనుక్షణం అశాంతి - అనంతప్రతి-వోయిరి తనం. తోచకపోవలాలతో రాజ్యానికి మనశ్శాంతిలేకుండాపోయింది.

ఎనిగో వది రోజులు వోపికవట్టింది ఇక వుండాలనిపించలేదు. పుట్టింటికి వెళ్ళిపోవాలని నిశ్చయించుకుని బట్టలూ పెట్టె నర్దుకుని బయలుదేరింది.

అపి చైత్ర మాసం చివరి రోజులు. ఎండనిప్పులు చెరుగుతోంది.

రోడ్డుమీద జననంచారంలేదు. కాకి ఆరువుకూడా వినవడటంలేదు. వడగాలి పీస్తుంది. అతనొచ్చేసరికి ఇంట్లో ఉండ కూడదన్న వంతంకొద్దీ యింటికి తాళం వేసి వీధిలో కొచ్చింది.

అప్పుడ, నమయం మూడుకావస్తూంది రోడ్డుమీద ఒక్క రిక్షాకూడా కనిపించలేదు.

విల్లని భుజాన వేసుకుని ఓ చేత్తో నూట్ కేస్ తో నడస్తుంది.

మిరుమిట్టు గొలిపే ఎండవేడి-కళ్ళు చూడలేక పోతున్నాయి.

మొండిగా నడస్తూవుండగా ఎదురుగా వచ్చిన రిక్షాలో కూర్చుని పోనివ్వమంది.

గుమ్మంలో రిక్షాదిగి లోపలి కొచ్చిన

రాజ్యాన్ని చూసి మేరత తెల్లబోయింది. చెమటలుకారుస్తూ ఎర్రబడ్డ మొహంతో తోట కూర కాడలా వాడివున్న రాజ్యాన్ని,

ఒకసారి వలకరించిచూసి, "చంటి పిల్ల నేను కుని బొగులు బొగులు ముటున్న ఎడలో రాకపోతే చల్లబడ్డాక రాగూడదూ" అంటూ రాజ్యం భుజాన్నవున్న పిల్లను అందుకుంది

రాజ్యం ఆవిడకేమీ జవాబివ్వలేదు.

నూనరి తల్లిగదిలోకి వెళ్ళి పెట్టి అక్కడనడేసి మంచంవైచాలిబోయింది.

అంతే అవడక పడక మళ్ళీ వారం రోజుల వగకూ తల్లి పిల్లా కోలుకోలేదు. పడచెట్టు అని రాక్షసు మందు తిచ్చాడ.

"మూర్తికి కబురు చెయ్యానా?" అన్నాడు తండ్రి.

"అక్కరేమి" అనేసింది.

రాజ్యం అన్నగారి వెళ్ళికి వచ్చిందని ఆ యింట్లో ఎవరూ అనుకోలేదు. వెను వెళ్ళి యింకా వారంముంది. పిల్లని వైరా.

తండ్రి కింట్లాక్కురు బస్సులో వెళ్తలి యింట్లో వుండి విమెచ్చు కాలేజిలో బి. ఏ పానముంది.

• వెళ్ళి రోజు రానే వచ్చింది. ప్రము వేటు బప్పు మాట్లాడుకుని వెళ్ళి రేవనగా అముందుకాజే తరలి వెళ్ళాన వెళ్ళివారు. మూర్తి వెళ్ళినాటికి వసూరిని చెప్పాడు.

హామూలు చిట్టి పోట్టి అభిప్రాయ భేదాలతో వెళ్ళుమి పోయింది.

వెళ్ళివారంతా బస్సుఎక్కారు. వెళ్ళి కొడుకు, వెళ్ళి కూతురు ప్రంటు సీటులో కూర్చున్నారు. ఆ వెనకనీట్లో రాజ్యం కూచుంది.

అడమగా పిల్లా పెద్దా అంతా కల గలుపుగా ఎవరికి తోచిన చోట వాళ్ళు చూచున్నారు. బస్సు బయలా దేరింది.

కొత్తజంట కబుర్లలోకి దిగింది. కొన్నేళ్ళ తర్వాత కలుసుకున్న ప్రాణ స్నేహితుల్లా మాట్లాడుకుంటున్నారు వాళ్ళు. మాటామధ్యలో ఒకళ్ళ కళ్ళలోకి ఒకళ్ళు

చూసుకుని నవ్వు కంటున్నారు. వాళ్ళకి తమతో పాటు ఎంతో చాలామందివున్నారని భ్యాన లేదు. రాజ్యం పక్కన ఖాళీ వున్న సీట్లోకి వాళ్ళు కూర్చుండి వెనక యిరుక్కని కూచున్న ఓ ముసలమ్మ. రాజ్యం ఆవిడవేపు చిరాగ్గా చూసి, మూర్తి కోసం చుట్టూ వెతికింది కళ్ళతోనే.

ఓచుట్ట కాలుస్తున్న ముసలాయన పక్కనే కూచుని తలొంచుకుని ఆయన కిబిర్దు వింటున్నాడు.

“ఎం మానిషి వొట్టి జంగ్లి,” అనుకుంది చిరాగ్గా.

కొందరు కంటంబసమేతంగా, కూచుని తావీగా ముచ్చట్లాడు కుంటున్నారు.

రాజ్యం విసురుగా తల తిప్పుకుని కిటికీ లోంచి చూస్తూ వుండి పోయింది.

ఇంటిదగ్గర కొత్త దంపతులకి పూర్తి స్వేచ్ఛా స్వాతంత్ర్యాల వర్సిటు ఇచ్చినట్టు ఎవరూ వాళ్ళజోలి వట్టించుకోవటంలేదు. చూసీచూడనట్టు వూరుకుంటున్నారు.

కూర్చున్నా పక్క పక్కనే. నింబడ్డా పక్కకక్కనే. ఆవిడ ఎక్కడంటే అతనక్కడ.

రెండు నీనిమాలు చూసొచ్చారు. ఓ రోజు సాయంత్రం గుట్టరిద దేవాలయానికి. ఇంకోరోజువాకింగు. రెండురోజులు కాళ్ళ నొప్పులని లేవలేదు రాధిక.

“అన్నయ్య వాడినకాళ్ళ పట్టే ఉంటాడు,” అనుకుంది రాజ్యం.

ఆ రోజు సాయంత్రం - హాలో గని గుమ్మానికి ఓ పక్కగావున్న బెంచీమీద కూచుని నెయిల్ పాలిష్ వేసుకుంటుంది రాధిక - వేణు ఆమె పక్కన కూచుని చూస్తున్నాడు.

రాజ్యం అక్కడవున్న సో పాలో కూచుండి, చేతిలో వున్నకంపున్నా క్లాన మాత్రం అన్నా-వడినలమీదే వుంది.

కుడికాలు బలమీద వుంచుకుని కాలి గోళ్ళకి పాలిష్ వేసుకోసాగింది రాధిక. చూస్తూ కూర్చున్న వేణు ‘యిలాతే నే వేస్తాను’ అని రాధిక దగ్గర బ్రష్ తీసుకుని తన అరచేతిలో ఆమె పాదం వుంచుకుని ఎంతో శ్రద్ధగా వెయ్యసాగాడు.

నరిగ్గా ఆ సమయాన లోవలికొచ్చిన మూర్తి ఒక్కక్షణం వాళ్ళవైపు చూసి మరుక్షణం చూపు తిప్పుకుని రాజ్యానికి ఎదురుగా వున్న సోఫాలో కూర్చున్నాడు. ‘చూశావా’ అని అడుగుతున్నాయి రాజ్యం చూపులు.

మూర్తి చిన్నగానవ్వి ‘పావ ఏ’ అని అడిగాడు.

రాజ్యానికి వోళు మండిపోయింది. ‘వదుకుంది’ అని జవాబిచ్చి వూరుకుంది.

వేణు ‘రాజ్యం నవ్వురావే వేస్తాను’ అన్నాడు.

రాధిక ‘మీరెందుకూ మా అన్నయ్య వున్నారగా. ఆయన కివ్వండి వేస్తాడు’ అంది నవ్వుతూ. అతను కూడా నవ్వుచేప్పింది. రై చేరన్నట్టు తలాడింది. ‘ఇడుగో తీసుకెళ్లు’ అని సీసా ముందుకు చాపాడు. రాజ్యం భర్తవైపు చూశాడు.

అతను చటుక్కున ముందుకవొంగి టిపాయ్ మీదున్న పత్రిక చేత్తో పట్టుకున్నాడు.

భద్రున కోవమొచ్చింది రాజ్యానికి అన్నగారికి యిట్లా సమాధాన మిచ్చి, చివ్వునలోవలికి పోయింది - “రంగునీసా

జీవం ఉట్టిపడేలాగ మురియండి

అపూర్వమైనది లిరిల్. పెక్కుది తరంగరేఖలు.
విమృశయల్లోని కాకారసపు ఉత్సాహంకో.
తుదితైవ, పుంజరింపజేసే లిరిల్ మిమ్మల్ని
నవవారిగా రూపొందిస్తుంది.

లిరిల్

కాకారసపు నుట్టు
జీవజ్వలం

విమృశయం కాకారసపు ఉత్సాహం

తుదితైవం దీక్ష కానీ విమృశనం

చెయ్యి తీసుకెళ్ళి మీ బావముడు పెట్టినా, ఆయన కంటికి గోళ్ళ అందంగనీ, వెళ్ళ నాజుకుగానీ తెలియదురా. చేతి మీద మీద కాలిన బొబ్బలో కత్తిపీట గాబో చూసి రంగునీసా పక్కనపడేసి పరు గెత్తుకెళ్ళి పెస్సెలిన్ ఆయిల్ మెంటూ డెట్టాల్ సీసా తెచ్చి పూసేస్తారు."

అదేదో పెద్ద షాక్ అన్నట్టు వేణు పెద్దగా నవ్వితే మూర్తి పేవరులోంచి తలెత్తలేదు. రాధిక నెయిల్ పాలిష్ తీసు కుని గడ్డలోనికి వెళ్ళిపోయింది.

వేణు మూర్తిని మాటలోకి దింపాడు. ఆయన నిమిషాలాగి 'నే వెళ్ళాలోదు' అంటూ లేచాడు మూర్తి.

"వుండు బావా యిప్పుడేగా వస్త" అని లోపలికి వెళ్ళి "రాజ్యం బావకు కాపీ వట్టా" అని కేక వేశాడు.

"వొద్దు వేణూ, అన్నిసార్లు కాపీ నాకు అలవాటు లేదు" అనేసి వెళ్ళి పోయాడు. మూర్తి.

కాస్తాగి పొగలు గక్కుతున్న కాపీ కప్పుతో వొచ్చిన రాజ్యం అలాగే నిల బడిపోయింది.

○ ○ ○

మర్నాడు-

ఏదో వసిమీద బయటికి వెళ్ళిన వేణు యింకా యింటికి రాలేదు. ఒంటి గంట దాటింది. తల్లి, మేనత్త నిద్రలో వున్నారు. రాజ్యానికి ఏమీ తోచక రాధిక గదిలోకి వచ్చింది. రాధిక డేబల్ మీద రెండు దుప్పట్లు వొత్తుగా వరచి వేణు పద్దులు యిచ్చి చేస్తూంది.

రాజ్యం కుర్చీలో కూర్చుంది.

"మీకు మధ్యాహ్నం నిద్రపోతే అం

వాటు లేదా?" అంటూ వలకరించింది రాధిక.

"నిద్ర పట్టు తోచిందా" అని షణం అగి "నువ్వు పుడ్యోగంచేస్తావా?" అని ప్రశ్నించింది.

"చదువుకున్నవాళ్ళంతా పుడ్యోగం చెయ్యాలని మీ పుద్దేకమా?" ఎదురు ప్రశ్నించింది రాధిక.

"మరి చదవుకోవటం ఎందుకూ?"

"మనచుట్టూ ప్రపంచం తెలుసకోవటానికి, మనషిగా నలుగురిలో ప్రతకటానికి"

మాట్లాడలేదు రాజ్యం. ఇశ్రీ పద్దు మడతపెట్టి వక్కన పెట్టింది రాధిక. చనవుగా "వొదినా నిన్న మీకోసం వొచ్చిన అన్నయ్యని చిన్నబుచ్చి పంపేశారు. నాకు ఎలాగో అప్పించింది" అంది.

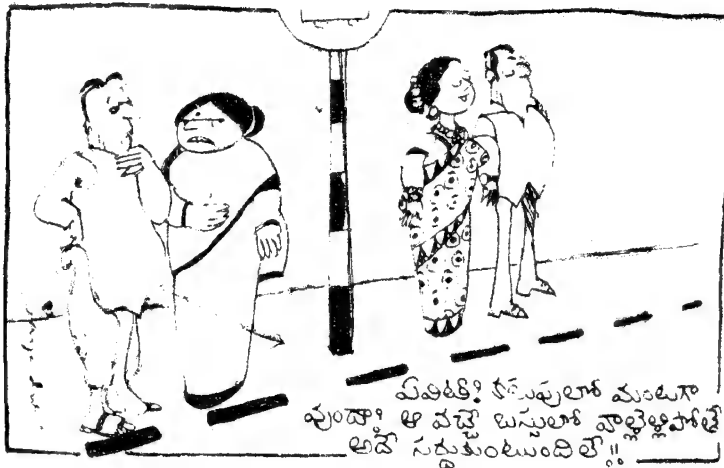
"ఆయనొచ్చింది నాకోసమేమిటి" నిరక్ష్యంగా అనేసి వుస్తకం చేతిలోకి తీసుకుంది.

"మరి"

చేతిలోపని ఆపి చటుక్కున రాజ్యం వైపు చూసిన రాధిక- ఆమె ముఖవైఖరి చూసి తెల్లబోయింది.

"అన్నయ్య మంచివాడనుకున్నారంతా వెళ్ళిలో" పద్దు యిచ్చి చేస్తూ వెల్లగా అంది.

'ఎందుకనకోదూ. అందరికీ మంచే పూరందరికీ ఆమ్మ. కోడలికి మాత్రం అత్తట. నీ కాళ్ళు వొళ్ళి పెట్టుకుని రంగేనే మొగుడు దొరికాడు కాబట్టి సీకంతా నుండిగానే కనిపిస్తారు.' పైకి అనలేదు రాజ్యం.

వున్నకం పేజీలు తిప్పతూ వుండి పోయింది.

రాధిక కి పెళ్ళిలో జరిగిన సంఘటన కళ్ళముందు మదిలించి.

పెళ్ళివారి నిడిదిలోకి వచ్చిన మగ పెళ్ళివారి తాలూకు ఆడవారిని పెళ్ళి కూతురి తల్లి ఎదురేగి తీసుకొచ్చి అక్కనించి భోజనాలమీద కూర్చోబెట్టి లేదని అలిగి గిరుక్కున కలిగి పెళ్ళి పోయారు. పెళ్ళికొడుక్కి వంపిన భోజనం అరిగిపోయింది. పెళ్ళి కూతురి పైన మామలూ, వీన తండ్రిలూ, కలగజేసుకొని బ్రతిమాలూ లాభంలేకపోయింది. 'ఆవిడ వాతకాలం మనిషి. పెగవాళ్ళనీ ఆడవాళ్ళనీ కలిపి వొడ్డించటంవల్ల ఆవిడ బయటకు రాలేకపోయింది' అంటూ ఎంత ప్రాధేయపడినా మగపెళ్ళివారు విగ్రహీకులున్నారు. తిరిగిపోయే వరకూ పచ్చిగుర్రం ముట్టబోమని శపథాలుచేసే వరకూ వెళ్ళారు.

అప్పుడు మూర్తి కల్పించుకొని ముందుకొచ్చి యిరువతాలనీ నర్తి పెళ్ళి నవ్వంగా జోగటానికి కాగణమయ్యాడు. అప్పుడు తననే కల్పించుకోక పోతే దిన్న గొవవ చిలికి చిలికి గాలివాన అయి ఉండేదే.

రాజ్యాంగదిలోంచి పట్టేసింది. పాప సిద్ధపొతువుంది. పక్కన పడుకుని పాపను దగ్గరకు తీసుకుని సిద్ధ పొతువుంది పక్కన పడకొని పాపను దగ్గరకు తీసుకుని సిద్ధపొయింది.

మూడుగురులప్పుడు మేనల్ల పీటి ఇచ్చింది. తీతగుడు రజసినిమానీ బాల రోజులయింది. వెళ్తేనో' అనుకుంది.

పావుగంటలో తయారై గాంధీ చౌక్లో వున్న రజసి ఇంటికి వెళ్ళింది. రజసి ఇంట్లోనే వుంది. రాజ్యాన్ని లోపలకు తీసుకుపోయింది. కబుర్ల వ్యయలో 'రజసి ఈవీడాదితో చదువై పొతుందిగా.

ఏం చేస్తావు?' అంది.

"చదువయ్యాక వుద్యోగం."

"ఆ తర్వాత?"

"నువ్వడిగేది వెళ్ళిగుసించా? అమ్మా నాన్నా వాళ్ళకి వొదలేశాను!"

"అసలూయలా నువ్వు లవ్ మా రేజీ చేసుకోవా?"

"వువ్వా. వాటిమీద నాకు నమ్మకం లేదు. హాయిగా పెద్దవాళ్ళ కుడిర్చినవెళ్ళే చేసుకుంటాను."

"బొత్తిగా ముక్కు మొహం తెలీని వాడ్ని చేసుకుంటే అతని అభిప్రాయా లేమిటి, ఎటువంటి వాడో ఎలా తెలుస్తుందో? తర్వాత పోట్లాటల రావా "

"రాజ్యం, ఆ ముటకొస్తే ఏయిద్దరి అభిప్రాయాలూ ఒక్కటికావు, స్వర్థకు పోవాలి. నంసారం అన్నాక గిల్లకజ్జాలు పెట్టుకుంటూ-మళ్ళీ కలుస్తూ-అలుగుతూ ఆవమానించుకుంటూ-గడిచిపోయింది"

ఎంతో అనభవమున్న దానిలా రజని చెవులలో అలా చూస్తూ వుండిపోయింది రాజ్యం.

"మీ ఆయన చాలా మంచివాడటగా" అడిగింది రజని.

"నీ కెట్లాతెలుసు"

"ఎన్నాను."

కాసేపు పూరకుండిపోయిన రాజ్యం 'ఇక నన్నాసే, పావలేచే వేళయింది' అని ఇంటి కొచ్చేసింది.

రావటమే మంచంమీదవాలిపోయింది.

కాసేపు కళ్ళుమూసుకుని పడుకుంది. కాసేపు సీలింగుని చూస్తూ గడిపింది. దిగునలేచి దండెం మీద, పరపు కింద కసివేచినంత మటుకు బట్టలు పెట్టిలో

కూరుషని, వనిపిల్లతో రిజా తెప్పించు కుంది.

"అమ్మా, అత్తయ్యా, నే వేళ్ళున్నా నాన్నొచ్చాక చెప్పండి" లో వలున్న తల్లికి, మేనల్లకి వినవదేలా ఓ కేక పెట్టి పిల్లతో వొచ్చి రిజాలో కూర్చుంది.

గేటు తీసుకుని లోవలి కొచ్చిన రాజ్యం దృష్టి ముందు వక్కవాటామీద పడింది.

తలుపుకి వెసివున్న తాళం, తెరచి వున్న కిటికీలూ చూసి 'ఏళ్ళు తాళిదేసి వెళ్ళి పోయా'రేమిటి' అనుకుంటూ కిటికీ లోంచి లోపలికి తొంగి చూసింది.

గోడ వక్కగా ఓమడత మంచం వాల్చి వుంది. రెండో వైపు డేబుల్, ముందు ఓ పాత కుర్చీ. గోడ వారగా రెండట్రంకు పెట్టెలు. గోడకి వేలాడు తున్న పాంట్లు షర్టులు- వంట గదిలో కూకాలోంచి సిట్లధారలు కట్టి వున్నాయి.

"అరె. పిళ్ళవెళ్ళి పోయారన్న మాట" అని ఒక్క క్షణం అస్పందినా పోస్తే గొడవ వొదిలిపోయింది అనుకుంది.

తలుపు తీసుకుని తన వాటాలోకి వెళ్ళింది. పిల్లని మంచంమీద వడకోవెట్టి వంటగదిలోకి వెళ్ళి గిన్నెలమీగ మూతలు తీసి, చూసింది. అన్నానికి చీమలు-బెండ కాయవేపుడు బొగ్గులా మాడి వుంది.

"ఏం ముషో" అంతా చాదస్తం. హోటల్లో తింటే పోదూ" అనుకుంది. విసుక్కుంటూనే వంటపూర్తిచేసి, అతని కోసం ఎదురు చూస్తూ కూర్చుంది.

వది చాటాక వొచ్చాడు మూర్తి.

టాప్ స్టార్ ఉన్న
కప్పు ఏది ?

చూడండి. ఇక్కడ
చిక్కని, కమ్మని టీ ఉన్నది

చూడగానే తెలుసుకుంటారు దాని గొప్పదనం
రుచిచూడగానే గ్రహిస్తారు దాని కమ్మదనం
విక్కడనవు పరీక్షలో లిప్టన్ టాప్ స్టార్ తే
గలుపు. చూడగానే తెలుస్తుంది దానిలోని
ప్రత్యేకత. కాగగానే తెలుస్తుంది దానిలోని
చూడక ఉంది.

500 గ్రా.
250 గ్రా.
100 గ్రా.లో
కొరకుతుంది.

లిప్టన్
టాప్ స్టార్
టీ

చిక్కదనంలో టాప్, కమ్మదనంలో టాప్

LIPTON

రాజ్యాన్ని చూడగానే అతని కళ్ళు తళుక్కున మెరిశాయి

అతని కళ్ళలో కాంతిని చూసిన రాజ్యానికి వెళ్ళి అతని వాళ్ళో వారి పోయాలని పించింది

స్నానం చేసి వస్తానంటూ అతను తుండు తీసుకుని బాత్ రూంలోకి వెళ్ళి పోయాడు. రాజ్యం చాలానేమి నిల్చున్న చోటనే వుండి పోయింది

అతని స్నానం ఆయ్యాక యిద్దరూ కలిసి భోజనం చేశారు. తింటున్నంత సేపూ రాజ్యానికి అన్నా వొదల కబురే.

తెల్లారాక "రాజ్యం ఎప్పుడూ యిట్లా నవ్వు తూ కబుర్లు చెపుతూవుంటే" అనుకున్నాడు మూర్తి

"మూర్తి నవ్వు రోజూ యిలా వుంటే సీతో పోట్లాడనే పోట్లాడను" అని కుంది రాజ్యం.

మూర్తి ద్యూటికి వెళ్ళి పోయాడు. రాజ్యం వంట గదిలో వని చూసుకుంటుంది,

'ఏమండీ' అన్న పిలుపుకి ముందు గదిలోకి వచ్చింది.

ఎవరో అవరిచితుడు. పాప నెత్తుకుని గుమ్మంలో నిలబడి వున్నాడు.

"ఎవరు మీరు?" అన్నట్లున్న రాజ్యం చూపులకు జవాబుగా.

"మీపాప అనుకొంటూ, మట్టితంటూ వుంది" అని పాపను దించి "నేనూ యీ పక్క వాటాలో వుంటున్నాను" అని చెప్పి వెళ్ళిపోయాడు. అతను.

రాజ్యం తలుపువేసివచ్చి పాపనోరు కడిగింది.

ఆ రోజు వనిమనిషి రావేదు. వంట వూర్తి చేచి సంపుదగ్గర బట్టలుతికి, పొనీత్ బకెట్ నిండా నీళ్ళు తెచ్చుకుంటూ నిండు నీళ్ళు కెట్ చేసి పనిచేచి, కింద పెద్ద పక్కాట పేపు చూసింది.

అతను ఇంకా నైట్ డ్రెస్ లోనే ఉన్నాడు.

రాజ్యం అటుచూడగానే 'మీరేమీ అనకోనడే ఒకమాట. ఆడవాళ్ళు అంతంత బరువులు మోయటం నేను చూడలేను. అల-వుచండి. నేను వట్టు కొస్తాను'.

అతను చొరవగా రాజ్యం దగ్గరకు వచ్చాడు.

"వద్దండీ. తీసికెళ్ళగలను" అంది రాజ్యం మొహమాటంగా.

"మా అమ్మగారీ కెల్లిగారీ ఆయితే చూస్తూ వూరుకుంటారా? వుండండి" అతని పెద్దబకెట్ అవలీలగా వంటిబోకి తీసుకెళ్ళాడు. రాజ్యం వెనకే వెళ్ళింది.

"థాంక్స్" అంది రాజ్యం.

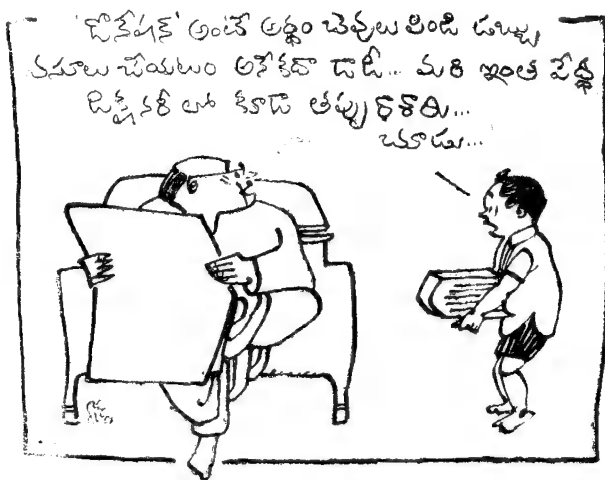
"ఈ మాత్రానికే" అంటూ వెళ్ళి పోయాడతను.

రాజ్యం పొయ్యిగట్టు ఆనుకుని నిలబడి అనడేయి చూసుకుంది.

వేళ్ళు ఎగ్గగా కంది వున్నాయి.

మూర్తి తనివూ నీళ్ళు మెయ్యటం ఎన్నోసార్లు చూశాడు. రాజ్యం ఆలోచనల్లో మూర్తి మెరిలాడు. రోజులు గడుస్తున్నాయి.

రాజ్యం మూర్తిమీద ఆలిగి వారన్నంటి అతనితో ముఖావంగా వుంటూ వుంది. మూర్తి తల్లికి బాగుండలేదని

ఉత్తరం వస్తే చూడడానికి వెళ్ళాడు.

పావముందు అటవస్తువులు వ దే ని
ఏదో పు నకం చదువుతూ వడుకుంది
రాజ్యం. ఎప్పటికో పావవేపుచూసింది.
పావ అక్కడ లేదు. అటసామాన్లు చెల్లా
చెదురుగా వడివున్నాయి.

'మీరా' అని పిలుస్తూ వంటగదిలోకి
పెరట్టోకి వెతికింది. వక్కవాటాతలుపులు
తీసివుంటే అటువెళ్ళి అక్కడి దృశ్యం
చూసి అగిపోయింది. అతను మంచం
మీద వడుకుని వున్నాడు. పావ అతని
గుండెలమీద కూర్చుని ఆడుతోంది. తను
బిస్ బింటూ అతని నోట్లో పెడుతోంది.
'మూర్తి ఎప్పుడై నా యిట్లా అడించాడా?'

అంతలో పావ తల్లిని చూసి "అమ్మ!
అమ్మ" అంటూ చేతలు చాచింది.

అతను చచ్చిన తలతిప్పి వెనక్కి
చూసి "పావ కోసం వెతుకుతున్నారా"
అన్నాడు లేచి కూచుని

రాజ్యం మాట్లాడ లేదు.

"పాపా వెళ్ళమ్మా" అని అతనం
టుంటే పావ గట్టిగా అతన్నే వట్టుకుంది.
అతను నవ్వుతూ రాజ్యాన్ని చూశాడు
రాజ్యం తలదించుకొని వచ్చేసింది యివ
తలికి.

పావ అతనికి బాగా మా లి మి
అయింది- అతనింట్లో వున్నంత సేపూ
అతని దగ్గరే

"పావకి పాలువట్టే వేళయింది. వచ్చు
తారా?" అతని వాటా ముందు నిలబడి
అడిగింది రాజ్యం.

'పాపా. వెళ్ళావా?' అతను అడిగాడు.

పావ అతన్ని అతుక్కుంది.

'మీకు పిల్లలంటే యిష్టమనుకుంటా?'
ఇద్దర్నీ అలా చూస్తూ అడిగింది రాజ్యం.

"పిల్లలంటే యిష్టపడని వాళ్ళుంటా
రన్నా నేను నమ్మను నుమండీ. మీరు
సిలబదే వున్నారు" అతను పావనెత్తుకుని

లేచాడు.

“మీకేంద్రం పిల్లలు?” టీరా అడిగాళ
అతక్కుండా వుండాల్సింది అనుకుంది.

“నిజం చెప్పమంటారా? అబద్ధం
చెప్పిమంటారా?” నవ్వుతూ అడిగాడు.

తమాషాగా ముట్టాడుతాడు అనుకుని
“నిజమే చెప్పండి” అందిన నవ్వు తూ.

“నాకింకా పెళ్ళి కాలేదు. అందులో
కథ కూడా వుంది. చెప్పమంటారా?

“చెప్పండి”

“నో. నో. నేను గదిలోపల. మీరు
బయట-మీకు అభ్యంతరం లేక పోతే
యిలా వచ్చి కూర్చోండి. ఆ వప్పు డు
చెప్తాళ.” రాజ్యం తపిపటాయించింది.

అది గమనించి “మన ఆడవాళ్ళు అంతే
నండి, వరాయివాడు వలకరిస్తే చాలు
బెదిరిపోతారు. అదే ఫారిన్ కంప్రైస్ లో
చూడండి. నదరూ బెదరూ లేకుండా
ఎంత ఫ్రెండ్లీగా వుంటారో” అతనలా
అనేనరికి రాజ్యం లో వలికి వచ్చి
కూర్చిలో కూర్చో బోయింది.

‘అ. అ. ఒక్క నిమిషం ఆగండి’.
అతను చెప్పిన ఆక్కడికొచ్చి, కుర్చీని
గోడకి జరిపి “దీనికి కొంత నవోర్డు
కావాలండి, లేక పోతే కూర్చోనివ్వదు”
అంటూ గోడకి బాగా అనించి

“యివ్వుడు కూర్చోండి” అన్నాడు.

రాజ్యం నవ్వి, కూర్చుంది.

అతను పావని వోళ్ళో పెట్టుకుని
మంచం మీద కూర్చున్నాడు.

“నేను మా అమ్మకి రెండోవాణ్ణి
ముూడో నంతానాన్నండి. అందరికన్నా
పెద్ద అన్నయ్య, అర్ధాంత ఒక ఆక్క,
ఒక చెల్లి. ఆ యిద్దరికీ పెళ్ళిళ్ళు అయి

నాయి వాళ్ళ పెళ్ళిళ్ళున్నాయి, కట్నాలూ,
నా పెళ్ళిద్వారా రాబట్టాలని మావాళ్ళ
ప్రాను నేను బియ్యం పానయ్యను లక్ష
కట్నం ఎవరిస్తే వాళ్ళకి అమ్మయ్యలని
ప్రయత్నిస్తుంటే నహించలేక పోయాను.
ఆ లక్ష నేనే సంపాదించి పీకిచ్చాకే
నాకు నచ్చిన పిల్లను నేను చేసుకుంటా
నని ప్రతాపాలు పటికి యిలా వచ్చే
ళాను. చెప్పండి. నే చేసిన పని తప్పు
టారా? రైంటారా?”

అతని ప్రశ్నకి రాజ్యం నవ్వి వూరు
కుంది.

“అంత కట్నం తెచ్చిన అమ్మయి
నన్ను గౌరవించదని నా నమ్మకం.
అందుకే బాగా సంపాదించాకానీ పెళ్ళి
మాట ఎత్తగూడదనికన్నాను”

“ఇవ్వుడు బాండలూ, యస్ యస్.
నీల రుణాలిస్తున్నాయిగా. ఎదో ఒక
యండస్త్రీ పెట్టి అక్షలు సంపాదించగల
నన్న నమ్మకం వుంది నాకు. అప్పుడే
పెళ్ళి.”

రాజ్యం వింటూంది.

“నన్ను చేసుకున్నందుకు నా బాగ్య
ఎక్షణానా బాధపడకూడదు. అమెను
దేవతలా ఆరాధిస్తాను. స్నేహితురాలిగా
అభిమానిస్తాను. అపురావంగా చూసు
కుంటాను. భార్యంకే నా దృష్టిలో పని
పాటలు చెయ్యటానికి, పిల్లల్ని కనిపెట్ట
టానికి కాదు”

“వస్తానండి” అని పిల్లను అందు
కుని వచ్చేసింది రాజ్యం.

పావని వడుకో బెట్టి వక్కనే
కూర్చుంది.

అతని మాటలు చెవిలో గింగురుమం

“వీడికి పెళ్లి
 తిట్లల్లో వదింటు
 పిరుగురికి పిప్ప
 తిట్లన్నాయి.”
 —మార్చి 1978, మార్చి 1978
 అంతాకే తెలియక అరచిపోయింది

తెలియక పెళ్లి దంతుల క్షయం దూరం.
 మీ వాటిలో ఉండే ముక్కుతీపుల అవయవ
 తులనం చేయండి. మీరు అవయవంగా మారుతున్నారు.
 ఆ అవయవ మీ వక్రమీద దాకిపోతే వారికి
 వాటిని తిరిగించే పిప్ప పట్ల మీరు దూరుస్తారు.

వాడండి ఫ్లోరైడ్ గల సిగ్నల్ 2 టిప్పిచ్చేళ్లను అరికల్పించండి

ఫ్లోరైడ్ గల సిగ్నల్ 2 దంతుల క్షయాన్ని రెండు విధాలుగా అరికడుతుంది:
 పిప్ప పట్లకు కారణమైన వాటి అవయవాలను కలుపుకుపోయే సూక్ష్మతీపులను
 నిరోధిస్తుంది, వంటి ఎనామెల్ తో కలిసి దాన్ని మరింత గట్టి పరుస్తుంది—
 పిప్ప తన్ను కాకుండా మరింత బాగా నిరోధించ గలిగేలా. దానికి కారణం,
 పిప్ప పట్ల కాకుండా చూసే ప్రత్యేక పదార్థం ప్రోటైడ్, అద్వితీయమైన
 సిగ్నల్ సూపర్ కరెన్స్ అత్యంత ముఖ్యమైన వాటిని చేయడమే.

అప్పుడే—మరి అలభ్యం కాకుండానే—తెచ్చుకోండి సిగ్నల్ 2. అది
 మీ కుటుంబంలోని వారి పట్ల పిప్ప పట్ల కాకుండా కాపాడుతుంది.

పిప్ప పట్లను నిరోధించడంలో మరే టూత్ పేస్టు దీనికి సాటిరాదు.
 అందుకే దీనిని అందరికీ అందిస్తున్నాం.

LINTAS-40243-1710 TL

టూయి.

“భార్యంటే నా దృష్టిలో పనిపాటలు చేయడానికి కాదు దేవతలా ఆరాధిస్తాను. స్నేహితురాలిగా అభిమానిస్తాను”

ఆ సాయంత్రం వూర్నుంచి వచ్చిన మూర్తిపీద అకారణంగా పెరుచుకు పడింది.

○ ○ ○

పెరటిగమ్మందగ్గర ఏదో పేవరు చదువుకుని లెక్కదీ రాజ్యం.

అప్పుడే బాత్‌రూంలోంచి వచ్చి తన వాటాలోకి వెడితూ “రాజ్యంగారూ, ఏమిటండి అంత నీరసం నీకు చదువు తున్నారూ” అన్నాడు.

“దాక్టరుగారు స్వేచ్ఛగరించి తన అభిప్రాయం రాసి చదవమని మా ఆయన కిచ్చారు. ఏం తోచక నేను చదువు తున్నాను” అంది రాజ్యం.

“ఏదీ యిలా యివ్వండి” రాజ్యం దగ్గరికొచ్చి చేతితో కాగితం అందుకుని అక్కడే లెక్కదీ చదివి,

“బాగా రాశాడండీ. స్వేచ్ఛకోసం ఆయన వడే తపనని ఆరాటాన్ని బాగా వ్యక్తం చేశాడు. ఈవాక్యాలు చూశారా?” అంటూ కొన్నిటిని ఎత్తి చూపాడు.

“స్వేచ్ఛ అంటే తననుంచి తనను నమాజంనుంచి విముక్తి భయంనుంచి వికాసంలోకి, నమగ్రత వైపు, వీడు వుట్టకముందే వీడి మతం స్థిరపడింది. వీడి జీవితానికి న్యాయం నడవాల్సిన హద్దులు ముందే నిర్దేశింప బడినాయి.

వుట్టక ముందునుంచి స్వేచ్ఛకు, న్యతంత్రానికి, చట్టాల మతాల నీతుల మేకులు కొట్టినవెవరు? ఆ శిలువను

మోస్తూ ఖతుకుతున్న మనిషీ! మనిషిగా నీకు పునర్జన్మ ఎప్పుడ. సీజం. స్వేచ్ఛ అంటేనాకు తెలిసినది ఒకే అర్థం. భయం లేక పోవటం. దయచేసి నన్నా ప్రపంచం లోకి వాదిలివెట్టండి.”

“యాయన చలంగారి ఫాలోయ్ రనుకుంటా?”

“ఎలా చెప్పగలరు?”

“మీరు చలంపు సకాలు చదవలేదా?”

“ఏమో గుర్తులేదు. ఏది దొరికితే అదే చదివే అలవాటు”

ఉన్నట్టుండి టావిక్ మార్చాడు సారి.

“రాజ్యం గారూ. నేను యింతోకి వచ్చినప్పట్నుంచి అనుకుంటాను మూర్తి గారి తో పరిచయం చేసుకోవాలంటే కుదరటంలేదు”

చటక్కన ఆ నేనీంది రాజ్యం “అండికీ, నిద్రకేగా ఆయన ఇంటికొచ్చేదా”

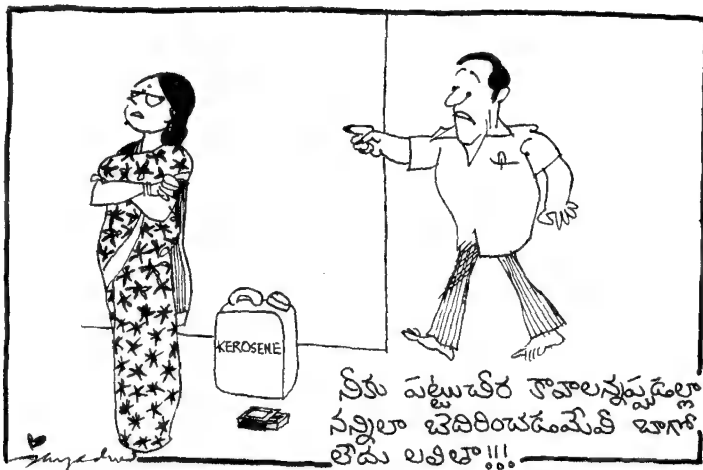
అతను రాజ్యం పు చూశాడు.

“నదిగ్గా మీలాగే ఎందరో ఆడవాళ్ళు భర్తల్ని గురించి చెప్పుకుంటారు. మన భారతదేశంలో అతను తిరుగుబాటు, అచ్చా ఎవడైనానరే, మూడు ముళ్ళ వేయించుకున్న పాపానికి ఇష్టంలేకున్నానరే, అతన్నే అడవివెట్టుకొని వదివుంటున్నారు. ఎందుకు? -నంఘం అంటే భయం.

శ్రీకి ఆర్థిక స్వాతంత్ర్యం లేక పోవటం”

రాజ్యం వుదాసీనంగా వుండిపోయింది

“చలం పుస్తకాలు నాదగ్గర కొన్ని వున్నాయి. స్వేచ్ఛ, శ్రీ స్వాతంత్ర్యం అంటే ఏమిటో మీకు అర్థమవుతుంది. నా దగ్గర చలం మైదానం వుండాలి. వెతికి తీసుకోండి. ఓ, మీతో మాట్లాడే

వడితే-దైమే తెలిదు. ఓ ప్రాణాని కల
వారి. వెళ్ళాలి" అంటూ హడావుడిగా
వెళ్ళిపోయాడ హరి.

రాజ్యం చే లో కాగితంతో కర్క
డ్నుంచి లేవలేదు

ఆరాత్రి స్వేచ్ఛగ చూసిన రామూర్తి
మితిమీరిన స్వేచ్ఛా స్వాతంత్రాలు
మనిషిని నిర్రించే చేస్తాయేమో అనుకున్నాడు.

o o o

రాజ్యం కాస్త మంచి నీతితో అగు
వడితే "యీనీ మేకెంతో బాగుండి"
అంటాడు కాస్త పుకా క నిస్తున్న
'ఏమిటలావున్నాను? వాంట్లోబాగోదా?'
అని ఆడర్థా వడతాడ ఆమెకోసం
పుస్తకాలు తెస్తాడు వాటిని రించి చర్చి
స్తాడు. ఆమె చేసే ప్రతిపనినీ మెచ్చు
కుంటాడు. ఆమె ఒక్క రోజు కన్నం
చక పోతే "రాజ్యంగారూ నిన్న కన్నం
లేదే?" అని అడుగుతాడు.

పాప కోసం తన బంధారాలు, ఆట
వస్తువులు తెస్తాడు.

రాజ్యం మనోస్థితి చిత్రంగా మారి
పోయింది. అతనితో మాట్లాడాలనీ, అతని
సాన్నిధ్యంలో గడపాలనీ మనసు వుర
కల వేస్తూవుంటుంది. తన మనోభావాలు
అతనికి వెల్లడించు కో లని తహతహ
లాడితూ వుంటుంది.

అప్పుడప్పుడు మూర్తి స్థానంలో హరి
తన భర్తే అయివుంటే అన్నపూసాలు
వస్తాయి.

మంచం మీద కూర్చుని వరినాన్ని
మర్చిపోయి పూహాల్లోకి వెళ్ళి పోయింది
రాజ్యం

"స్వరాజ్యం" మూర్తి వీలచాడు

"ఏమిటి ఆలోచిస్తున్నావు?"

'ఎం లేదు'

పూరికే వడకుని వూడి పోయింది.

o o o

ఓరోజు మధ్యాహ్నం హరి రాజ్యాన్ని

వీల్చి 'రాజ్యంగా' చూడ. ఎడ పోకండా త్వరగా రెడీ అవండి. కేమేరా తెచ్చాను. ఏమృల్ని పావరీ ఫోటోలు తీస్తాను' అన్నాడు.

రాజ్యం పావు గంటలో తయారై బయటికివచ్చింది. అతను పెరట్లో కేమేరాతో నిద్రంగా వున్నాడు.

రాజ్యాన్ని చూడగానే అతను చూపు తీవ్రతతో లేక పోయాడు.

గవ్వవాల్ కందా చూస్తూ వుండి పోయాడు.

రాజ్యానికి ఆడుగు పడలేదు. మెట్ట మీదనే ఆగిపోయింది.

అతని చూపుల్లో ఏదో ఆకర్షణ. నూటిగా. వాటిగాగుడెల్ని తాకే అమాపు రాజ్యాన్ని స్పందింప జేస్తోంది. నందల నాన్ని రేపుతుంది ఆటలో.

రాజ్యం చూపులు నేలకు అంటుకు "రాజూ" చిన్నగా వీలదాడ. అతను తన పేరు అంత బాగుంటుందా? మెల్లగా కళ్ళెత్తింది.

ఆమె తను మనోప్రాణాలు పువ్వులా వికసించాయి.

అతను నంబాళించుకని 'సారీ. రండి' అన్నాడు.

రాజ్యం అడుగులో అడుగేసుకుంటూ వచ్చినిలబడింది.

"ఇక్కడ కాదు. అటు" అంటూ అతను రాజ్యాన్ని చెట్టుబాక్ గ్రవుండులో వచ్చేలాగా నిలబెట్టి యిద్దరూ కలిసికొన్ని విడివిడిగా కొన్ని ఫోటోలు తీశాడు.

"రేపిపాటికి ఫోటోలు తెచ్చి చూపిస్తాను. మీకోసం ఓ ఫ్రెండు నడిగి తెచ్చాను."

"ఇతనికి కాబోయే భార్య ఎంత ఆదృష్టవంతురాలో" ఆ కుంగి రాజ్యం లోనికొస్తూ.

నాలుగింటికి యింటికొచ్చిన మూర్తి రాజ్యం తయారై వుండడం చూసి "నీని షకి వెళ్తున్నావా?" అనేసి హడావుడిగా వెళ్ళిపోయాడు.

రాజ్యం మూర్తిని, హరిని పోల్చి చూసుకుంది.

○ ○ ○
"మదర్ సీనియస్ స్టార్ యిమిడి యట్టి" అన్న డెజిగ్రాం చూసుకుని రాజ్యాన్ని కూడా బయటదేరమన్నాడు మూర్తి.

"ఆ పూళ్ళో నేను ఒక్క గంటకూడా వుండలేను బాబూ. నవ్వెళ్ళిరా" అంది రాజ్యం మూర్తి వెళ్ళిపోయాడు.

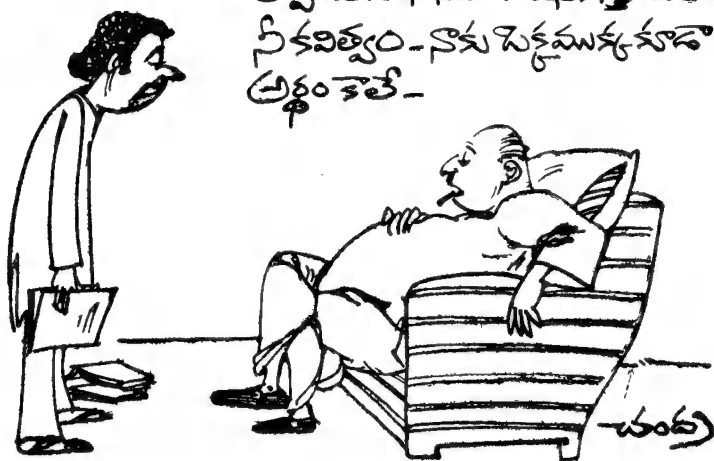
రెండ్రోజుల తర్వాత "మూర్తిగారు కన్పించటంలేదు. పూర్ణో లేరా?" అని వలకరించాడు హరి.

"వాళ్ళన్నాకి బాగలేదని చూట్టానికి వెళ్ళాను" జవాబిచ్చింది రాజ్యం.

ఆరోజూ మర్నాడు పకెటా తలుపులు తెరిచివున్నా హరి బయట కన్పించలేదు పాప చాల సార్లు లోపలికెళ్ళి తిరిగొచ్చేసింది రాజ్యానికేమీ తోచలేదు.

"ఒక వేళ వాడల్లో బాగలేదా? జ్వరంగనీ వచ్చిందా? పాపం వంటి రిగా వుంటున్నాడు కూడాను" అనుకుంటూ లోపలికెళ్ళింది. అతను పడుకుని వున్నాడు. చిన్నగా మూలగు విని పిస్తూంది. లోపల లైటుకూడా లేదు. లైటు వేసి మంచం దగ్గరగా వెళ్ళి చూసింది. మోచేతి వొంపులో ముఖం

తప్పకుండా నిరూపక పరిశీలనకు
 నీకవిత్వం - నాకు పెళ్ళిముక్క కూడా
 అర్థం కావే -

దాచుకుని నిద్రపోతున్నాడు
 "హరీ" మృదువుగా విలిచింది.
 వంకలేడు.

మంచంవక్కనే నిలబడి కొంచెం
 వొంగుని "హరీ" అంటూ మళ్ళీ పిలి
 చింది. అతను "హూ" అంటూ మొహం
 మీది చెయ్యి అడ్డు తొలగించిచూశాడు.

కళ్లు ఎర్రగా వున్నాయి మొహం
 వాడి కిందిపోయి వుంది.

"జ్వరం వచ్చిందా?" అప్రవృత్తుగా
 చేత్తో అతని నడుటిని తాకింది. వెచ్చగా
 వుంది.

"జ్వరం వస్తే నాకెందుకు చెప్ప
 లేమా?" అతని కళ్ళలోకి ఆభిమానంగా
 చూసింది. అతను చిరునవ్వు నవ్వాడ.

"కానీ తెస్తావాగండి" అంటూ రాజ్యం
 తమ పొర్లనలోకి వెళ్లి స్త్రాంగు కాపీ
 కలిపి ఓ జ్వరం మాత్రతో తిరిగొచ్చి

అతనితో తాగింది. అతను కృతజ్ఞ
 తగా రాజ్యాన్ని చూసి 'ఇక వెళ్ళండి'
 అన్నాడు

రాజ్యం వచ్చేసినా ఆ రాత్రి ఆమెకు
 నిద్ర రాలేదు. మర్నాడు ఉదయంనకంతా
 అతనిజ్వరం దిగిపోయింది

రాజ్యం అతన్ని చూడటానికి వెళ్ళింది.
 "దాంక్సు. మీచేతి మత్రకి, కాపీకి,
 జ్వరం దిగిపోయింది" అన్నాడు.

ఆ సుధ్యాహ్నం హోటలు భోజనం
 వొడ్లని రాజ్యం తనే వంటచేసి పెట్టింది.
 ఆ సాయంత్రానికి అతను మామూలుగా
 అయిపోయాడు. పావని నిద్రవుచ్చి,
 ఏమీ తోచక ఏం చేస్తున్నాడోనని అతని
 వాటాలోకి తొంగిచూసింది

మంచంమీదవడుకుని ఏదో పుస్తకం
 చదువుతున్నాడు. గది గుమ్మం వరకూ
 వచ్చి ఆగిపోయింది.

అడగుల చప్పుడికి అతను వక్కకు
 తిరిగి చూశాడు. రాజ్యాన్ని అలాచూస్తూ
 వుండిపోయా . రాజ్యం ఇబ్బందిగా
 పీల్ అయినా వెళ్ళలేక, వుండలేక
 అలాగే నిలబడిపోయింది.

“రాజా” మందస్వరంతో పిలిచాడు .

“ఇలారా”

అడుగులో అడగేస్తూ అతన్ని నమి
 ప్పేశిడి. చేయివట్టక నివర్తన కూచో
 డెట్టు కళ్ళల్లోకి చూశాడు.

“రాజా నవ్వు నకు కావాలి”
 అంటూ రెండుచేతులూ ఆమె భుజాల
 మీదవేసి మీదికి లాక్కున్నాడు. అదురు
 తన్న గండెలతో తమకంగా అతని
 గండెలమీద వొరగిపోయింది రాజ్యం.

అతను ఏకేవో మాటలు గునగునలు
 చెప్పాడు రాజ్యం చెవిలో. స్వర్గం
 చూపించాడు మాటల్లో.

ఆరాత్రి తిరిగి తన వాటాలోకి వెళ్ళ
 తేడు రాజ్యం

బతకిదనుకున్న తల్లికోలుకోవడంతో
 మనస్థిమితంబిక్కి యింటికి తిరిగొచ్చాడు.
 మూర్తి తలుపుకి వేసివున్న తాళంచూసి
 రాజ్యం పుట్టింటికి వెళ్ళివుంటుందనుకుని
 మరలొకచుంచి డ్యూటీకి వెళ్ళసాగాడు.
 వారం గడిచినా రాజ్యం రాకపోయేనరకి
 తనే మాచుగారింటికి వెళ్లాడు.

రాజ్యం రాలేదని తెలిసింది

ఇంటికొచ్చి రాజం పెట్టెలు వెతికి
 నిశ్చేష్టడయ్యాడు.

అమర్నాటికంతా రాజ్యం లేచిపోయిం
 దన్న వార్త వూళ్ళో నగంమందికి తెలి
 సింది.

చెంచయ్య కూతురు చేసిన పనికి
 తలెత్తుకోలేకపోయాడు పిథిలోకి వచ్చి
 నలుగురికి ముఖం చూపించాలంటే
 అతనికి తలకొట్టేసివట్టగావుంది. నాలుగు
 రోజుల అడితీ తేరవలేదు తల్లి, మేనత్త
 నెత్తినోరూ బాదుకుని కుళ్ళి కుళ్ళి
 ఏడ్చారు. అన్నలు అనప్యాయకున్నారు.
 హైదరాబాద్ లో వుద్యోగం చేసినవెంటున్న
 వెణు “నాన్నగారూ, మీరు అక్కడ
 వుండలేననుకుంటే యిక్కడికి వచ్చె
 య్యండి. తమ్ముళ్ళకి వుద్యోగానికి
 యిక్కడే ఎలాగో ప్రయత్నాలు చేద్దాం.
 అది పికడవున వుట్టిందన్న సంగతి
 మర్చిపొండి. నన్నొచ్చి ఏర్పాట్లు చెయ్య
 మంటే సైస్తాను” అని తండ్రికి ధైర్యం
 చెప్పతూ రాశాడు అతను.

పదిహేను రోజుల్లో అడితీ అమ్మేసి
 చెంచయ్య హైదరాబాదుకి మకాం
 మార్చాడు.

మూర్తికి వుద్యోగం ఒక్కటే వువ
 శమనం కల్తనూంది.

తీరిక వేళ్ళలో ఎడతెగని ఆలోచన.

మాధవి రాయడం అవి కూర్చుండి
 పోయింది. ఇంతవరకు రాసింది జరిగిన
 కథ. ఇకమీద కథ ఎలాజరగనున్నదో.

మూర్తి జీవితం ముందుముందు ఎలా
 వుంటుంది?

అతను మళ్ళీ వెళ్ళి చేసుకుంటాడా?
 అతను బాగ్యను అర్థంచేసుకోలేని మూర్ఖు
 డెమీ కాదు రాజ్యం అంటే అతనికి
 ఇప్పటికీ అభిమానం వుంది.

అయితే వుద్యోగాన్ని నక్రమంగా

సూపర్ రిన్ తో తల్లెత్తల్లాడే తెలుపు

మరే ఇతర డిటర్జెంట్ లాంటిది బూర్ కంటే తెలుపు

ఈ ఎల్లంటు కలిగి ఉన్న రిన్ తోనే...
శుభ్రత కల్పించే సూపర్ రిన్ తోనే పాత
ద్రవ్యాలను ఎక్కువగా... మరే ఇతర డిటర్జెంట్
లాంటిది కాక కంటే మించి తెలుపు
కలిగి ఉంటుంది మరే రిన్ కంటే ఎక్కువగా,
సూపర్ రిన్ తోనే తెలుపు చేసే కత్తి ఎక్కువ.

అది తెలుపు చేసే కత్తిని మీరు మీరు

మీరు చూడండి !

మీరు చూడండి
మీరు చూడండి
మీరు చూడండి

మీరు చూడండి
మీరు చూడండి
మీరు చూడండి

సూపర్ రిన్ తో
తెలుపు చేసే కత్తి ఎక్కువ

మీరు చూడండి

మీరు చూడండి

చెయ్యటం ఒకటే అతని బాధ్యత? తన్ని నమ్ముకున్న తన వాళ్ళని సుఖ పెట్టటం నంతోప పెట్టటం తన ధర్మంగా బాధ్యతగా గుర్తెత్తవద్దా?

హరి ఆమెను నిజంగా ప్రేమించే తీసుకుపోయాడా?

మోజు తీరాక వలేనే? మగవాడి అంగలేకుండా ఆ తడి జీవ చగలిగే ఆరోగ్యకరమైన వాతావరణం మనకు వుందా? రాజ్యం చచ్చిపోతుందా?

మరి మీరా?

పిల్లలకోసం బతకాలను కుంటేరాజ్యం వొళ్ళమ్ముకుంటుందా? ఉహూ. అలా జరక్కూడదు.

వతితగామరిన ప్రతిస్త్రీనినకా ఒక కథ వుండే వుంటుంది.

రాజ్యం ఒక వేళ తిరిగొస్తే....

మూర్తి స్వేకరిస్తాడా? ఎప్పటిలా ఆమెను ఆదరిస్తాడా?

అంత ధైర్యం వుంటుందా?...

మాధవి తిరిగి కలం చేతిలోకి తీసు కుంది.

o o o o

ఆరోజు ఆగస్టు 15. దేశానికి స్వాతంత్ర్యం వచ్చినరోజు.

ఆ సాయంత్రం....ఆకాశం మేఘ వృతమైవుంది.

ఇప్పటికో ఇంకాసేపటికో వర్షంవచ్చే నూచనగా గాలి విసురుగా వీస్తోంది. కిటికీ రెక్కలు టవటవ కొట్టుకుంటున్నాయి.

మూర్తి పడకుర్చీలో వాలి ఆరోజు పేవరు చదువు తున్నాడు.

పురుగులు లోనికి వస్తున్నాయి. దీపం

చూట్టూ ముసురుతున్నాయి. ఆ వృ డవ్వుడు రెక్కలూడిన పురుగులు అతని మీద పడతున్నాయి.

అతను వాటికి కాస్త దూరంగా కూర్చో, జరుపుకుని కూచున్నాడు.

నన్నగా జల్లు మొదలయింది.

అతను పేవరు చదవటం ఆవి ఆలో చనలో పడ్డాడు.

మతకలహాలు - దోపిడిలు - మానభం గాలు - అరుగుజాటు -

గేటు చప్పడకి, ఆలోచనలోంచి బయటికొచ్చి, చప్పన పేవరులోంచి ముఖం వై తెత్తి చూశాడు.

ఎవరో అడమనిషి -

తలమీదుగా కొంగు. భుజాన పిల్ల

బయట నీకటిగా వుండటాన అవ్యక్తి ఎవరైనదీ పోల్చుకోలేక ప రీ క్ష గా చూశాడు.

ఆమె గేటుదగ్గిర్పుంచి మెట్లెక్కి గది లోకి నాలుగడుగులే అయిరా-ఆ నాలు గడుగులూ వెయ్యటానికి ఎ తోనేపు పట్టింది.

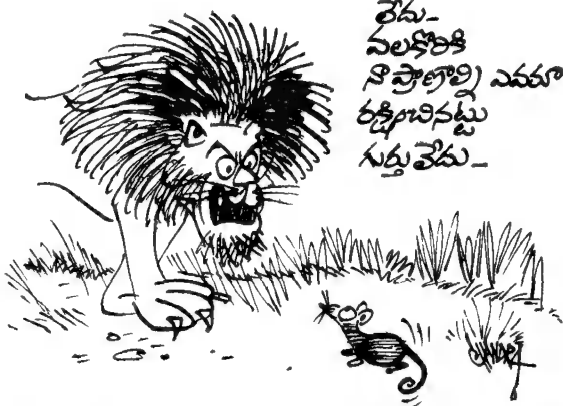
గుమ్మంపగ్గిన తలదించుకుని నిల బడింది.

“స్వ.రా-జ్యం” అరుకున్నాడతను అలాగే చూస్తూ వుండిపోయాడు.

స్వరాజ్యం తిరిగొచ్చేసింది - అంటే- అవును-అంతే.

అ త ను ఆ మె కు భర్త కాలేక పోయాడు.

దీపం పురుగులు మెడమీద తలమీద పడుతుంటే దలుపుకుంటూ లైటుకేసి చూశాడు. వందలసంఖ్యలో అవి దీపం చుట్టూ తిరుగుతున్నాయి.

రెడు-
వలకొరికి
నిస్తాల్లాల్ని ఎవరూ
రక్షించినట్టు
గుడ్డు వెడు-

భ్రమతో-భ్రాంతితో-ఆ కక్క దే దో
దొంగకుతుందనె ఆకతో.

రెక్కలు రాలగానే నేలపీద పడి
పోతున్నాయి.

అతను రాజ్యం పీదకి చూపు మర
లావుడు.

రాజ్యం అలాగే నిలబడింది

తనముందు నిలబడిన స్వరాజ్యం
తప్పచేసిన వ్యక్తి. దోషి.

అందుకే ఆమె నిగ్గుతో-అభిమానంతో
తలెత్తి వలుకరించే సాహసం చెయ్యలేక
గడవవరలే ఆగివుంది.

ఇప్పుడామె బ్రతుకంతా తనమాట
మీద ఆధారపడివుంది.

ఆమె భవిష్యత్తుకు తాను కర్త.

అతని ఆలోచనలు తీవ్రంగా సాగు
తున్నాయి

తాను ఆమె చేసిన తప్పు చెయ్య
లేదు గనక నీతి వంతుడు. గౌరవ
నీయుడు.

తను నిరాకరిస్తే ఆమె భవిష్యత్తు-

అతని ఆలోచనలు ఎంతో దూరం
వెళ్ళాయి. రాజ్యాన్ని చూశాడు. నిశ్చ
యంగా ఏడస్తోంది.

బలహీనతకు రాగద్వేషాలకు అతీ
తంగా ఉండే మనిషి దేవుడు.

స్వరాజ్యం మామూలు మనిషి కన్నక
బలహీనతలకు లొంగిపోయింది. జయించ
లేక పోయింది.

స్వార్థానికి వ్యక్తిత్వానికి మధ్య
పోరాటం జరిగింది.

అతని ఆలోచనల్లో మనస్సులో-
మంగ గుర్తుకొచ్చింది

మంగ మద్దూరులో తమ పక్కంట్లో
వుండేది. చిన్నప్పట్నుంచి తనతో కలిసి
అడవి బడికి వెంటనే పచ్చెది వారిలో
గిల్లి కజ్జాలు పెట్టుకునేది. కొట్టిరి.

ఆ పూళ్ళో తన చదువు అమిపో
యింది. పెద్ద చదువులకు వెళ్ళలేక
పోయాడు.

ఏదయినా వుద్యోగం చూసుకుంటా
నని తల్లిదండ్రులకు చెప్పేశాడు.

అప్పుడు మంగకు సంబంధాలు చూస్తు
న్నారు. మంగకు పెళ్ళి కుదిరిందని చెప్పిం
దని చెప్పింది తల్లి. విని పూరుకున్నా
డతను.

ఆ రోజు రాత్రి మంగ అరుబయట
పడుకున్న తన్ను మంగలేటి చెట్టు బాటుకు

తీసుకుపోయింది.

“మూర్తి నన్ను సీతో ఎటయినా తీసుకుపో. మనిద్దరం హాయిగా బతకొచ్చు. నాకు ఈ వెళ్ళి ఇష్టంలేదు. నిన్ను చేసుకుంటానంటే వాళ్ళు వొప్పకోవటం లేదు. నువ్వు వొప్పకోకపోతే బావిలో అయినా పడి చస్తాగానీ ఆ వెళ్ళిమాత్రం చేసుకోన. అడవిల్లిని ఇంత ధైర్యంచేసి అడగుతుంటే మగవాడివి సాహసించలేవా? నిన్ను ప్రేమించాను కనుకనే ఇంతగా ప్రాధేయపడతన్నా” అంటూ చాలా బ్రతిమాలించి.

“తప్ప. ఎక్కడా చూస్తే కగం డదు. నావ్వుముందు వెళ్ళిపో” అని ఆమెను బలవంతంగా పంపేశాడు. ఓ గంట తర్వాత లమ్మ గాభరాగా లేపింది. ‘మంగ నూతిలోపడి ప్రాణాలు తీసుకుందిరా’ అంటూ

అచేతనంగా అలావుండి పోయాడు తను,

మంగ అన్నంత పసిచేసింది. మంగ చావుకి తనే కారణమనుకుంటే మననంతా తెలికిపోయింది.

అమర్నాడే వుద్యోగానికై వచ్చేశాడు నరిగ్గా స్వరాజం చేసిన తప్పే చెయ్యక పోయినా తగ మహాన భావుడే మీకాదు

○ ○ ○

వెక్కి వెక్కి ఏడస్తోంది రాజ్యం.

“స్వరాజ్యం. లోపలకురా” పిల్చాడతను

స్వరాజ్యం దిగునతలెత్తి ఆశ్చర్యంగా చూసింది

‘నిజంగా నిజంగానే అంటున్నారా

ఎగతాళికా?’

అతని గొంతు అలా ధ్వనించలేదు. అతనిముఖం ఎప్పటిలాగే వ్రణం తంగా-గంభీరంగా వుండేది.

ఆమె సంప్రభుమాశ్చర్యాలనంచి తేరుకోలేదు

అశనులేచాడు-దగ్గరగా వచ్చిభుజం మీద నెంచి పాపను అంకితున్నాడు.

ఆమె అతని వెరకే వచ్చి గది మధ్యలో ఆగి పోయింది.

అతను వారసు మంచంమీద పడకోబెట్టి దుప్పటి కప్పిపట్టు తిరిగాడు.

ఆమె అతనివైపు తడి కళ్ళతో చూస్తూవుంది.

అతను ఆమె కళ్ళల్లోకి నూటిగా చూశాడు

అదాపుల మెకు ధైర్యాన్ని బలాన్ని యిచ్చాయి

హృదయపు లోతులను స్పృంశించాయి. పరివర్తనతో ఆమె హృదయం కంపించింది

మనసులో వ్యధ, చెప్పిన పాపం కన్నీటి రూపంలో ప్రవహించాయి.

ఆమె అతని కాళ్ళకు చుట్టుకు పోయింది.

“రాజూ నేను మామాయి మనివీని. నిన్ను శిక్షించే అర్హత లేనివాణ్ణి కాబట్టే క్షమించమని ధర్మం”

అశకుని ఆమెను లేపనెత్తాడు

కృతజ్ఞతతో ఆమె మనసు నిండి పోయింది. అతని మంచి మనసుకి అదరణకి తట్టుకోలేక కన్నీరు చెక్కిళ్ళమీదుగా జారింది.

అతనిమెను హృదయంసికి హత్తు

కున్నాడు

○ ○ ○ ○

కథ ప్రాయం ముగిసే సరికి గడి
యారం రెండు గంటలు కొట్టింది

మాధవి, రాసిన కాగితాల బొత్త
మీద పేపరు ప్లయిడ్ పూచి పద్ధతిగా
లేచి కళ్ళు మూసుకుని మాధవి గడితో
యికా లైటు వెలుగు తుండం చూసి
నరేంద్ర మాధవి గదిలోకి వచ్చాడు.

మాధవి కళ్ళు మూసుకుని పడుకుని
వుంది

చేబిల్ మీది కాగితాలు ప్యాకగలికి
రెపరేషన్ మంటున్నాయి

ఇంత రాత్రి వరకూ మార్పుని మాధవి
రాసిన విషయం ఏమిటి?

కుతూహలంతో ఆ తన కాగితాలు
చూశాడు.

వెలుగురేఖ కథ, అతని ఆక్కడ
క్కడా చదివి, కథ పూర్తిచేసి కాసేపు
కాగితాలకేసి చూస్తూ వుండిపోయాడు.

“ఉద్యోగ ధర్మానికి న్యాయం చేశా
ర్పటం ఒక చేరా తన బాధ్యత అతన్ని
నమ్ముకున్న తన వాళ్ళు పెట్టటం
తన ధర్మంగా బాధ్యతగా గుర్తెగ
వద్దా”

ఆ వాక్యంమీద అతని చూపులు
నిలచిపోయాయి మనుకో మల్లుగుల్లు
కున్నట్లుయింది నిజమే పదోశ్లోతం ...
మాధవి, బాబు, తమతోటిన్న ప్రపంచం
ఎన్నో ఆశలుండేవి, కలలుండేవి, చిన్న
యిల్లు కట్టుకోవాలి ఆ ఇంట్లో వాద్దికగా
కాపుగంపుండాలి. చదివిన డాక్టరీపుత్రిని
వ్యాపారంగా మార్చుకోగూడదు. ప్రజా

నేపకి జీవితం ఆకలితం యార. ఎన్నో
అలాటివి మాధవి ఎంతగానో నిహక
రించేసి అనకు నలహాలిచ్చేది, తన అబి
ప్రస్తికి సోపానమై నిలబడింది. ఆ లాటి
మాధవితో మాట్లాడటానికి తనకిరాడు
తీరిక వుంటుందేదు

ప్రాణీను బాగా పెరిగింది. నర్సింగ్
హోమ్ కట్టాడు, రెండు క్లినిక్లు-రెండు
లాబొరేటరీలు ఆయోగ్యు. తానెప్పుడు
అక్షాధిపతి వనితల చెట్టుబడితో ఇండిస్ట్రీ
తెగవాలంటున్నాడు. ఇంకా తప్పి
లేదు అరుక్షణం ఆర్జన్మీదే దృష్టి. తన
లక్ష్యం సంపాదనే. అంతే కానీ తనకు
తెలియకుండానే మాధవి దురమవుతూ
వచ్చాడు. అనాళ్ళతో మాట్లాడే సవరి
వుండాలిదు. టిఫిన్ తీసుకునేటప్పుడు,
భోజనం సమయంలో - ఓ పది నిమి
షాలు-అతనికి గడిచిన రోజుల తాలూకు
మధు స్మృతులు గుర్తుకు వచ్చాయి.

కాగితాల మీద వెయిట్ వుంచి యిటు
ఆట్నుంచి ఇటు తిరిగాడు.

మాధవి అతని వంకే చూస్తోంది.

అతని చూపులు మాధవి చూపుల్లో
కలిశాయి.

“మాధవి; నేను పూర్తిగా మర మని
షిని అయిపోకముందే నీలో మనిషిని
మెల్లో పెట్టాలి కృతజ్ఞుడిని” వెదవి
విప్పి చెప్పుకోలేని హిట్లు కళ్ళతో సేవే
దించుకున్నాడు

మాధవి నన్ను వెదపులు బిగించి,
చిన్నగా నవ్వించి

గుండెల్లో నిండిన ఆనందం కళ్ళల్లో
ప్రతిఫలిస్తూ. తన వైపు నకచమన్న
భర్తను చూస్తూ వుండిపోయింది. ★

శారదా! గుడ్ మౌనింగ్స్!!

కోడూరి కేశవశాస్త్రి

శారదకి పిల్లలేరు. మాటకొస్తే ప్రపంచంలో పిల్లలు లేనివాళ్లు చాలామంది ఉన్నారు. అయినా వాళ్ళకెళ్ళకీ శారద కొట్టినంత ప్రచారం రావేదు కాణం మాత్రం వెరీ సింపుల్! చుట్టవ, ల వున్నవాళ్ళకి ఆ విషయం తెప్ప మరో విషయం దొగకడలేదీవధ్య మాటాడకొనేందుకు.

“మా కోడలుపిల్ల మీద మీద మూడు కాన్పులు కనేసింది. నీవి-కా ఏమీ అనుకోలేదేమిచే శారదా!” ఓ వసలేని ప్యాతమ్మ ఆరా తీస్తుంది.

“గవర్నమెంటువారు ‘ఒక రోయిద్రో’ అన్నారు కానీ మరి అనలేకనవచ్చినదేమిటో! కానీ త్వరపడమరీ! తన పరిణామి జోడిస్తూ నలహా పారేస్తుంది ఓ పక్కటి పిన్నిగారు.

ఇంతవరకూ లేని ఎదో వెలితి యీ మాటల్లో కనబడసాగింది శారదకి. ఇవా బేం చెప్తుంది?

శారదా కృష్ణమోహన్ ల పెళ్ళి జరిగి ఆరేళ్ళయింది. రెండేళ్ళక్రిందటివరకూ పిల్లల సంగతి యిటు యీ దంపతులకి కానీ అటు యిరుగుపొడగువారికి కానీ వట్టచేలేదు.

ఇదిగో యీ వూరికి ట్రాన్స్ ఫర్ అయి వచ్చింది మొదలు యిహిక పెద్ద

నమస్య అయింది ఆ కాలనీలో

వేరకి అదొక నిఫెల్డేడ్ లొకటి. అయినా నిఫిల్డేడ్స్ ఛాయ ల ఆ ప్రాంతాల్లోకి యింకా చొరబడలేదు. ఎటొప్పీ చేతినంచి సైజులో వాణి బ్యాగ్ లూ, హెయిర్ క్లిప్ లూ, బస్ట్ లూ, నీరల రంగతో మచ్ ఆయే ప్లాస్ట్ నడటి బొటూ, పాదాల క్రికి మించిన బరువుగల హైపీలు చెప్పలూ చాలా వేగంగా అకాలనీలోచోటువేసుకొన్నాయి.

అన్ని టాన్స్ లోలాగే యిక్కడ యీ నరుకల సాయంకాలమయేనరికి ఎవరో ఒకరి యింట్లో చేరుతుంది. చేరింది మొదలు ‘యిదిగో యీ శారద యీగ, ఆ నీరద ఆలాగా’ అని వసకిగాని కబురేసుక్కుర్చుంటుంది.

మొదటమొదట యీ మాటల్ని వట్టచుకునేది కాదు శారద. వినీవినీ పిల్లలు లేకపోవడం ఓ పెద్ద సేంలాగా, తననో నేరస్తురాలిగా భావించుకోసాగింది.

ఇంతవరకూ ఎంతో అభిమానంగా, ఆదరంగా చూసుకొంటున్న శారద ఆత్మ సుఖద్రమ్మగాడిక్కుడా యీ మధ్య మనవణ్ణో, మనవరాల్నో ఎత్తుకోవాలనీ, వాళ్ళ ముద్దామచ్చటా చూడాలనీ కోరిక మొదలయింది.

కృష్ణమోహన్ కి యిదేమీ వట్టడం

లేదు ప్రొద్దుదే పసిగంటలకి భోజనం చేసి బ్యాంక్ కి వెళ్ళినవాడల్లా పరిగి రావలసి రాత్రి ఎనిమిది గంటలకే. అసి స్టేట్ మేనేజరుగా ప్రమోషన్ వచ్చిన దగ్గర్నుంచి యిదే వరస.

అశకుముడు శారదా, కృష్ణ మోహన్లు కలిసి నెలకి మూడో నాలుగో నెలలు మాసేవాడు. ఈమధ్య అనలు కుదరటమే లేదు.

వీడినట్ట వల్లా శారదకి ఏకాకి తనంలో కొటుపిట్టాడినట్లయ్యింది. భర్తతో చూచాయగా తన వెంటి నంగతి చెప్పింది. అతడు చాలా తేలిగ్గాతోనేశాడు.

“మాడు శారదా! సుఖవంతుమయిన జీవితంలో సంతానం కూడా పాత్ర వహిస్తుంది. నిజమే, కానీ సంతానమే సుఖ వంతుమయిన జీవితం మాత్రం కాదు. విందుకలా దిగులు వడి పోతావ్ మన

కింకా వయసు మళ్ళిపోలేదు కదా!"

కొందెగా చూశాడ కృష్ణ మోహన్

"పొద్దుననా వెళ్ళి రాత్రి ఎప్పుడో యింటికి చేరుకొంటారు నాచుట్టూ ఎని, మాటల యాదలు వినరుతున్నారో మీకేం తెలుసు?" శారద ముందు చిట్టించింది.

"అదా నగతి! నీవంటు కూడా వాళ్ళనేకనమరు దెబ్బతో నోరుమూసుకుంటారు" - కృష్ణమోహన్ మాటలకి ఏం చెప్పాలో తోచలేదు శారదకి

సీరియస్ గా దీని గురించి ఆలోచింపజేయడమేలాగో తెలియలేదామెకి. ఎంతసేపూ నవ్వుతూ ఏదో జవాబు చెప్పి నవ్విస్తాడే తప్ప ఆలోచించడం.

చిన్న పిల్లని చూసి నవ్వుతల్లా మనసులో గూడు కట్టకొన్న లోటు వని తలుగా కనిపిస్తుంది మొన్న షట్టిటి తెళ్ళి నపుడు వదిన సుమిత్ర కానుక వయ్యింది! మగపిల్లాడు.. ఎంత ముద్దుగా, బొడ్డుగా వున్నాడో! ఎర్రగా ఆవిరే పండలా వుండి చూడగానే ఎత్తుకందామోపించేలా వున్నాడు

వదిన నడిచి వెళ్ళో వదుకో బెట్టుకుంది

"పూరికే ముచ్చట వడిపోవటమే శారదా! అల్లుడికోసం కూతుర్ని ఎప్పుడిస్తావో!" అంటు సుమిత్ర.

చిరనవ్వు నవ్వి పూరుకుంది శారద.

అప్పట్నుంచి మనసులో దిగులు మరి ఎక్కువయింది.

పిల్లలుంటే ఎంతబాగుంటుంది! వాళ్ళ ముద్దు మాటల్లో, చిలిపి వసల్లో ఎంత హాయి! ఇద్దే నేదవీరి శ్రమనంతా మరచి

పోవచ్చు.

యూనిఫారంవేసి పిల్లల్ని కాన్వెంట్ కి నడిపించుకువెళ్ళే తల్లుల్ని చూసి తనకా నరదా తీరే భాగ్యమందా అని హృదయం బాధగా మూలుగుతుంది!

ముచ్చటగా ముస్తాబు చేసి పిల్లల్ని సాయంతాలాలు పీకారకు తీసుకుపోతున్న జంటల్ని చూస్తే ఏదో తెలియని ఆసేదన మనసుని కలచివేసేది

దీనినితోడు సుభద్రమ్మ యీ మధ్య ప్రత్యక్షంగా యీనడించుకోవడం మొదలెట్టింది ఇంటికొచ్చిన వారితో ఏ మాట మాట్లాడినా కోడలికి సంలానాలేదన్న విషయంపై పే నంభావణ తరుగుతుంది.

"సుభద్రమ్మా! యీరోజు ఏం వంట మీ ఇంటో?"

"ఏదోలేండి! పిల్లా, పాపా? ఎవరు న్నారు గనుక? ఏదో చేశాం. కిన్నాం!" జవాబిస్తుండ సుభద్రమ్మ.

వినలేక శారదకి కన్నీళ్ళు వర్యంతం అయ్యేది.

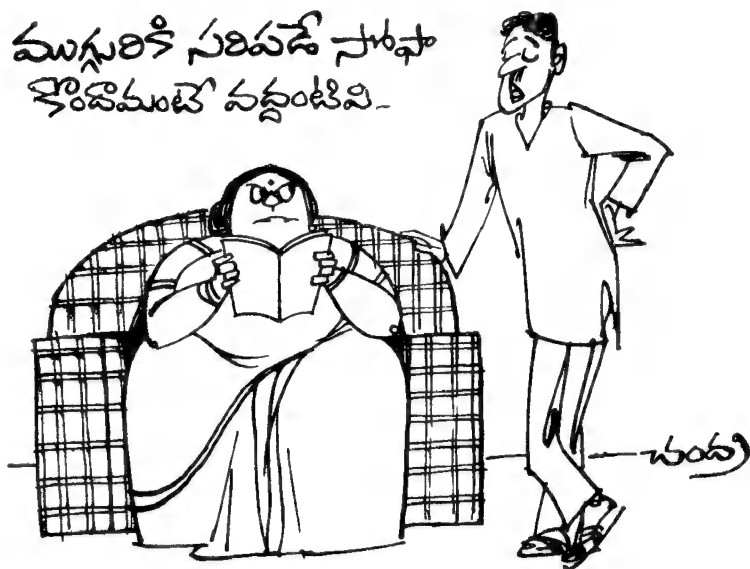
ఓరించలేక ఓరోజు రాత్రి భర్తదగ్గర ఏడ్చేసింది శారద

"అందరూ అనటమే కాదు. నాకూడా అనిపిస్తుంది. పిల్లల్లేని లోటు అడుగుడు గునా కనిపిస్తుంది.. మీగన్నట్టు సంతానమే సుఖవంతమయిన జీవితం కాదు. అయితే.. మన సుఖవంతమైన జీవితం లోకి బాబో, పాపా వస్తే ఇంకా బావుంటుంది" అంది కన్నీళ్ళు తుడుచుకుంటూ.

అర్థం చేసుకొన్నాడు కృష్ణమోహన్.

"నీగితగా బాధపడకున్నావని తెలియదు శారదా! ఊరుకో....డాక్టర్ కైంజ దగ్గరికెళదాం రేపు."

ముగ్గురికి సరిపడే నాంభా
కొరియోమంట వద్దంటివి.

దగ్గరగా తీసుకొని అనుచుంచాడు.
గువ్వలా ఒదిగిపోయి తా తా గ్గ లి
కంగా బాధని మరచిపోయిని శారద.

○ ○ ○ ○

మరునటిరోజు బ్యాంకుకి సెలవుపెట్టి
శారదని డాక్టర్ శైలజ దగ్గరికి తీసి
కెళ్ళాడు కృష్ణమోహన్.

శారదని లోపలికి తీసికెళ్ళింది డాక్టర్!

వెయిట్ చేస్తూ బయట కూర్చున్నాడు
కృష్ణమోహన్!

ఇంతవరకూ ఎలావున్నా తీరాబార్లని
తీసుకొచ్చి ఇలా వరీక్ష చేయించాల్సివచ్చే
నరికి అతని మననంతా బాధగావుంది!

సం తా నం లేకపోవడం నిజంగా
లోటుగా అనిపించింది మగవాడికి తనకే
ఇలా అనిపిస్తుంటే పాపం శారద కెలా
వుందో! మనసులో ఎంతగా బాధపడు

తుందో? ఎన్నడూ లేండి నిన్న రాత్రి
కళ్ళనీళ్ళు పెట్టుకుంటే తనకు ఆదోలా
అయింది.

మాతృత్వంపై స్త్రీలకే త మక్కువ!
ప్రసవమనేది మరో జన్మ ఎత్తినట్టని
తెల్పిన ఎంత తాపత్రయం!

అన్నిటిని మరిపించేంతటి గొప్పదా
మాతృత్వం!

విల్లలు కలగటంతోనే తీరిపోదు! వారి
పెంపకంలో ఎన్ని సాధక బాధకాలు?

అయినా మార్పుత్వం కోసం ఆరాట
పడతారంటే అది స్త్రీకి సహజంగా అబ్బిన
మనస్తత్వం! ఎవరూ కాదనటానికి వీలేని
హక్కు!

“కృష్ణమోహన్ మీరు సాయంకాలం
ఓసారి రండి! రిజల్ట్ చెప్పేస్తాను.”
డాక్టర్ మాటలతో ఆలోచనల్లోంచి బయట

వడ్డెం కృష్ణమోహన్.

“థాంక్సు డాక్టర్!” అంటూ బయటికి నడుస్తూన్న శారదని అనుసరించాడు.

“ఛీ! పరీక్ష చేయకముందే యిలా ఉంటుందని తెలిస్తే రాకపోదును...”

అంది శారద ముఖం ఆదోలా పెడతూ..

○ ○ ○ ○

సాయంత్రం ఆస్పత్రి నుండి కృష్ణమోహన్ వచ్చిన తీసునే ఫలితం ఏమిటో గ్రహించింది శారద.

“పుణ్యకొద్దీ పుష్పదూ దానం కొద్దీ పిల్లలు-అన్నారు యోగంజేడు ఇక యీజన్మకింతే!” నిరాశగా అంటూన్న శారదనిచూస్తే గుండె తరుక్కు పోయింది కృష్ణమోహన్ కి.

“అలా అనకు శారూ! పిల్లలుచేసంత మాత్రాన అలా క్రుంగిపోవట లో ఆర్థం లేదు. ఎప్పుడు ఆదేశాలతో వనసు పాడుచేసుకోకు కావాలంటే ఎన్నో పాపాలున్నాయి పిల్లలుసంత వరకూ ఆ ఆలోచనకి దూరంగా వుండటానికి ప్రయత్నించు” తన పాపాల దోరణిలో ఓదార్చాడు.

రోజులు భారంగా గడుస్తున్నాయి.

శారద మానసికంగానే కాక శారీరకంగా కూడా నీరసించి పోతుంది అహరహమూ ఒకే ఆలోచన!

ఓరోజు కృష్ణమోహన్ బ్యాంక్ కి వెళ్ళబోతుండగా తల దడవ్వతూ—

“ఓ మాట చెబితే కోపగించుకోక కదూ!” అంది శారద,

“ఊ”

“ఊ అంటే కాదు. మనస్ఫూర్తిగా చెబుతున్నాను. మీరు యింకో పెళ్ళి చేసు

కొండి” కళ్ళలోంచి నీళ్ళుదూకాలా వట్టా అన్నట్టు న్నయి

చప్పన శారదని వక్కకి తోనేని చెప్పలు వేసుకుని వేగంగా వెళ్ళి పోయాడు కృష్ణమోహన్

ఓవుక్కు మంచి శారద హృదయం!

ఎంత చప్పి నా వినిపించు కోడేం యాయన?

పిల్లకంటే లకనంత ఆరాటం!

అతనికి మాత్రం లేదా! మందుకు పట్టించుకోడో తనకన్న పిల్లలకాకున్న కనీసం తన భర్త ద్వారా మరో స్త్రీ కి కలిగిన పిల్లలయిలా నరే ఎత్తుకు ని ముద్దాడి నంతోషవడి పోవలని తనమన సెంత ఆరాట పడతూందో అతనికేం తెల్స? ఎంత ఆశ పడతూందో ఎలా చెప్పగలడు?

ఎలా దారికి తేలి యాయన్న!

రెండు రోజుల తర్వాత మళ్ళీ భర్తని కదిలేంబింప.

“నే చెప్పేది కాస్త నిదానంగా ఆలోచించండి. ఆత్మయ్యకు కూడా ఆదేశ అభిప్రాయమున్నట్టుంది మళ్ళీ పెళ్ళి చేసుకోరూ!” అశగా అతనికళ్ళలోకిమాసింది.

“మనకేం తక్కువయిందని యింత ఆరాటం పడతూన్నావే శారదా! నామాట విన, ఒకరి నొకరిని ఆర్థం చేసుకొని హాయిగా కాలం వెళ్ళబుచ్చుదాం! ఎందుకిలాంటి ఆలోచనలో బాధ పడి నన్ను బాధపెడ్డావ్!” చిక్కగా అన్నాడు కృష్ణమోహన్.

“హూ! ఎంతచెప్పినా మీ మాటేమీది.

రెండో పెళ్ళి చేసుకొన్న వాళ్ళెంత మంది లేరు? మీకేంతక్కు వన? మనంతిని మరో

అల్లడీ చలితులు చూసాటి మెటికవలు

ప్రసాద్ రుపకలు

(విజయ నీరియత్)

విజయనగర పతనం-1	13.00
విజయనగర పతనం-2	12.00
షాబహన్	13.00
సామ్రాట్ శ్రీరంగరాయ	10.00
అకుమారదేవి(అల్లడేవిరచన కొంప్రభజితు నీరియత్)	15 00
ఆర్యచరిత్ర	13.50
అష్టాబ్ది	12.00
యుగంధర్	13 50
రాక్షసార్	10.00

* అన్ని ఋక్ శాస్త్రాంశం చారుకుతలు. చారిత్రక పాత్రే కాలిక పుస్తకాల విజయనగర చూపారు తగ్గించి M.O. పంపితే మిగిలిన మొత్తానికి V.P.ల పంపుతాము!

నవజ్యోతి పబ్లికేషన్స్

విజయనగర
విజయవాడ-520 002

నలుగురికి పెట్టాలిగి నంత ఆవాయం
వుం? ఇల్లు పిల్లపాపా లేకండా బోసిగా
వుందే వెలితిగా లేదా? ఆవేదన కొట్ట
వచ్చినట్టు కనిపిస్తూం. మనసు కర
గించేలా వున్నాయి ఆమె మాటలు

శారద ఎంత చెప్పినా కృష్ణమోహన్
మనసు మారలేదు.

మామూలుగా బ్యాంకుకి పోతున్నా
వ్నా ఆదోలా దిగులుగా వుంటున్నాడు.

o o o o

నెల మధ్యకావంతో ఆరోజు ఓచర్స్
తక్కువగా వున్నాయి. తీసిగ్గా సంతకాలు
పెడతూ కూర్చున్నాడు కృష్ణమోహన్.

“కృష్ణమోహన్ మీరే ననకంటాన.
నాపేరు నరసింహం. మాది కర్నూలు”
ఈ మాటలు విని తలెత్తియ శాడ. కృష్ణ
మోహన్.

“కూర్చోండి! ఏంకాచాలి” అన్నాడు

“మా అమ్మాయి జ్యోతి! బియ్యం
చావి ది” జేబులో నుండి ఓ పాస్ పోర్టు
నెజు ఫోటో తీసి చూపాడాయన
“ఇరవై మూడో సంవత్సరం నడస్తూంది.
నాకు యీమధ్య ఒంటలో బాగుండటంలేదు
ఈ సంవత్సరం పెళ్ళిచేసేయాలనుకుంటు
న్నాను.”

“మా బ్యాంకులో బాచిలర్స్ ఎవరూ
లేరండీ! మీకు షాన్ ఫర్ మేషన్ ఎవరి
చ్చారోగాని!” అన్నాడు కృష్ణమోహన్
తిరిగి వస్తేలోకి తండ్రూరన్న.

“నేను మిమ్మల్ని గురించే విన్నాను
కృష్ణమోహన్ మీరేకదా!” అన్నాడు నర
సింహం. “వీ భార్య మిమ్మల్ని మళ్ళీ
పెళ్ళి చేసుకొమ్మని కోరిందని”

చవ్వన లేచి నలుచున్నాడు కృష్ణ

మోహన్.

“ఇలాండీ!” అంటూ బయటికి
దారిటీశాడు.

బయట లాన్ లో నెలబడి “చూడండి
బాబాయిగారూ! మా అవిడ పిల్లలులేరనే
బాధతో ఏదో చెబుతుంది నా కనలు
అలాంటి ఉద్యేశ్యలేదు మీ అమ్మాయికి
లక్షణంగా మరో సంబంధం చూసుకోండి!
ఈలోగా నాకెవరయినా తట్టన వడితే
మీకు తప్పకుండా తెలియజేస్తాను. వెళ్ళి
రండి!” బయటి గేటువరకూ అతనితో
నడచి సాగనంపాడు.

వదపేను రోజుల్నుంచి తన ఎదురుగా
ఈ విషయం ఎత్తకుండా వుండే
మరటి పోయిందనకున్నాడు. ఆయన
శారద మనస్సులో ఇకా సంతానంపిడి
ఆలోచన తొలగిపోలేదన్నమాట!

తిరిగి వచ్చి నీటులో కూర్చున్నా
అతని మనస్సు వనిపై నిలవడంలేదు.
శారదకెల నవ్వుజెప్పాలి!

పిల్లలకోసం భర్తని రెండోపెళ్ళికి
ప్రోత్సహించటం ఎంత చిత్ర! ఈ
నమస్కరి ఏలా ఎదుర్కోవడం!

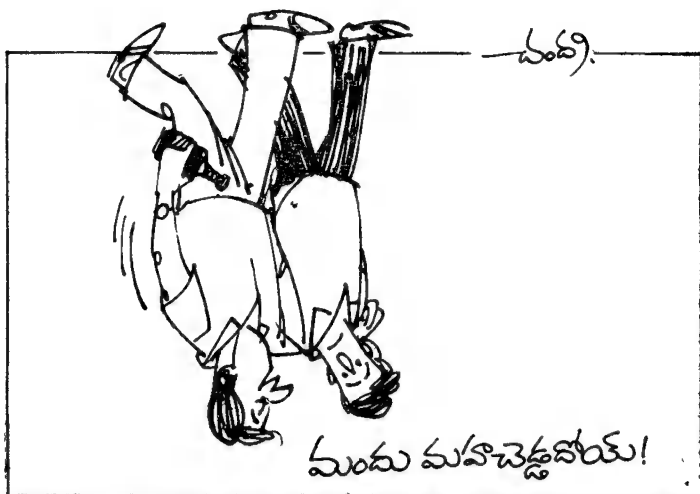
మరో వాగం గడిచింది

సాయంత్రం యింటికి పోయేముందు
అలవాటుగా లెటర్ బాక్స్ వైపు చూచాడు
తన అడ్రసుకో కవర్!

తీసికొని చించి చదవ సాగాడు
నెల్లూరు నంచి-

“బావా!

తెలిసో తెలియకో చేజేతులా పొగొట్టు
కున్న భాగ్యం తిరిగి దక్కబోతుందంటే
సంతోషించని వారెవరుంటారు? జీవిత
సహచరిగా నీ అమ్మనాన్ని తిరస్కరించి

నందుకు నేను చింతించని రోజుంటూ లేదు తీరా యిన్నాళ్ళకి భాగ్య దేవత అక్కయ్య శారద రూపంలో మళ్ళీ అహ్వనిస్తుంది ఆమె వ్రాసిన ఉత్తరం అందింది.

నీ హృదయ నందనోద్యాన పవనలో మయూరినై విహరించే అవకాశం కలగ జోతూన్నందుకు నా హృదయం గఠతులే స్తూచి. ఇంకెందు ముందలా అవివేకంగా ప్రవర్తించి అవకాశాన్ని విడిచి పెట్టుకోలేను.

నీతో వివాహం ఈ మనస్ఫూర్తిగా యిష్టమే మీ నుండి ఉత్తరమందకొన్ని వెంటనే నేను మీడికాల్లో వున్న మా ఆపీసు ట్రాంజికి ట్రాన్స్ఫర్ చేయించుకుంటా-

మీ ఉత్తరం కోసం ఎదురుచూచే,

మీ 'ప్రియ'

శ్రీప్రియ.

షాక్ కన్నట్లుంది కృష్ణమోహన్ కి.

ఏమిటీ ఉత్తరం! ఎప్పుడో శ్రీప్రియని చేసుకోవాలన్న కోవటం నిజమే మంచికో చెడుకో తప్పిపోయింది మళ్ళీ యిప్పుడు రెండో పెళ్లాంగా రావటానికి ప్రియ సిద్ధ పడుతుందా?

శారద తనకి రెండో పెళ్ళి చేయటానికి ఎంత తీవ్రంగా ప్రయత్నిస్తుందో అర్థమయింది కృష్ణమోహన్ కి,

ఇక లాశం లేదు! కాతన్యం చూపక పోతే కుదిరేట్టు లేదు. ఇలా అయితే నలుగురిలో నవ్వుల పాలు కవల్సి వస్తుంది.

ఇంటికి వెళుతూ దారిలోనే చెల్లిగారి యిద్దాడు శ్రీప్రియకి - "నో మారేజ్ ప్రపోజర్స్ ప్లీజ్!"

నన్నగా తలనొప్పి ప్రాగంభమైంది. ఆలోచనల్లో ఆవేదనతో మెదడు వేడెక్కి పోతుంది.

శారద యిలాగే ఆలోచిస్తూ ఏమయి పోతుందో? ఈవిచ్చి ఎలా మాన్పటం!

నగరంపై పీడనీడ

వల్లాన్ పూజావేదికలవద్ద
ఇస్మైల్ నదీతీరాం జ్వలింబే
వల్లెత్తాగ్నిహోత్రాల వద్ద
బజారులమ్మట రాజప్రాసాదాలవద్ద
చేరిన యీ జననందోహన్ని
చూడు ప్రభూ
చిదిచితే పాల్గారే చిన్నారి బుగ్గలు
ముక్తుతూ మూల్గుతూ ఉండే మునకు
మోహన యోవన వనసుమాలు
తరుణవయస్కులు
వీరందరినీ కనికరించి అవధరించు
ప్రభూ
ఈ నగరంపై ఏదో నల్లని పీడనీడ
వడింది
మృత్యువు తన భయంకర పాశాన్ని
విసిరింది
సౌతాగ్యవతి దాత్రి యిది
మన వంశపిత కాద్యస్ గృహలక్ష్మి..
(అనంపూర్ణం)
(‘కళాకేళి వత్తికలోంచి-
నేకరణ : ఏ. నూర్యప్రకాశ్’)

కి॥ శే॥ దేవరకొండ
బాలగంగాధర తిలక్

చమవుకున్న ఆడవాళ్ళకి కూడా యీ
సెంటిమెంట్స్ ఏమిటి?

బ్రతికినన్నిరోజులు హాయిగాజల్పగా
గడవక ఎందుకొచ్చిన ఆలోచనలు అవి?

శ్రీప్రియకు మాత్రం బుద్ధి ఉండక
లేదా? ఒకసారి పెళ్ళయినవాడితో పెళ్ళికి
నీర్ధమేనంటూ ఎందుకు వ్రాసింది?

ఇంటికి చేరుకున్నాడు.

రోజుకంటే ఉత్సాహంగా ఎదురొచ్చింది శారద! లుంగీ అందించి వద్దు
తీసుకువెళ్ళి స్టాండుకు తగిలించివచ్చింది
ముఖం కడుక్కుని ఈజీ ఛమర్ లో
వ్రాలాడు కృష్ణమోహన్.

కప్పతో వేడి వేడి కాఫీ అందించి
ఎదురుగా కుర్చీలో కూర్చుంది శారద.

“శ్రీప్రియనాగి ఉత్తరమొచ్చింది”
ఎంతో సంతోషంతో తనపేర వచ్చిన
కవర్ అందించింది.

“చూడనక్కర్లేదు. టెలిగ్రామ్ కూడా
ఇచ్చేశాను” అన్నాడు కృష్ణమోహన్ సీరా
నక్తంగా కాఫీ త్రాగసాగాడు

“టెలిగ్రామ్ ఇచ్చారా? ప్రియని
ఎప్పుడూరమ్మన్నారు! ఇక్కడికే ట్రాన్స్
ఫర్ చేయించుకొమ్మని రాశారా?”
అత్రంగా ఆనక్కిగా అడిగింది

కాఫీ కప్ప టిపాయ్ మీదుచాడ.
కృష్ణమోహన్.

“నీకు విచ్చివట్టిందా ఏమిటి? ఎందుకు
నన్నిలా బాధిస్తావ్? నాకు రెండో పెళ్ళి
చేస్తావా? నీకులాగే శ్రీప్రియకి కూడా
బుద్ధిలేకున్నట్టున్నది. మరోసారి యిలా
ప్రమత్నించావంటే బాగుండదు” కతి
నంగా అన్నాడు కృష్ణమోహన్.

ఉద్యోగంతో అతని ఛాతీ ఎగిరి వడ
తోంది.

శారద ఉత్సాహం సీరుకారిపోయింది.
అనుకోని పరిణామానికి బిత్తర
పోయింది. ఆయి తమాయించుకుంది.

జవజనాలోటలే పళ్ళక మీవి!

దినాకా ఫ్లోరైడ్ తో పళ్ళను జీవితాంతం సంరక్షించుకోండి.

దినాకా ఫ్లోరైడ్ లో, అత్యంత ప్రభావం గల ఫ్లోరైడ్ కాంపౌండ్ ఉంది. అది పళ్ళమొక్క ఎనామెల్ తో కలిసి, మీ పళ్ళను మరింత గట్టిగా చేస్తుంది.

జీవితాంతం, పళ్ళు పిప్పి పళ్ళు కాకుండా నిరోధించడానికి యీ సంరక్షణ అవసరం.

ఎప్పుడూ దినాకా ఫ్లోరైడ్ తో బ్రష్ చేయండి. దీన్ని మీరింత ఎక్కువ కాలం వాడితే,

అంత ఎక్కువ కాలం మీ పళ్ళు జవజనాలతో ఉంటాయి.

గట్టి పళ్ళకోసం, పిప్పి పళ్ళు రాకుండా నిరోధించడంకోసం.

బినాకా ఫ్లోరైడ్

అల్ట్రాసోనిక్ చెందిన భారతదేశపు, ప్రభావంగల మొట్టమొదటి ఫ్లోరైడ్ టూత్ పేస్ట్

ULKA-BF-1-81-7

“పో! శ్రీ ప్రయత్నంలే పోతే పోయింది. రేపు కడవ రావమూర్తిగారు అమ్మాయిని పిలుచుకుని వస్తామన్నారు అమ్మాయి చాలా బాగుంటుంది...” చెప్పబోయింది శారద

“నోర్మయ్! మొగుడికి పెళ్ళిచేసే ఆరిందావు తయారయ్యావ్! ఎ తక్తైనా తెలిచే పూవు! ఇక మట్లాడా మఱు” ఊగిపోతున్నాడు కృష్ణ మోహన్.

“ఏ? అంత కాని వని ఏం చేస్తున్నాను? నీకేబాహ్యంగా ప్రవర్తిస్తున్నానా? చట్ట విరుద్ధంగా చేయబోతున్నానా? నాకు లేని ఆదృష్టాన్ని ఇంకో రూపంలో అందిస్తే దలవలసి ఉన్నా? మాతృత్వం పొందేభాగ్యం నాకెలా గూలేదు. మీదార్వా మిత్రులు రూపాన్ని మరోశ్రీనండి పొందాకే బోవడం నేరమా?

ఈనమనశ్శక్తి వరప్కారం వేరేవిధంగా ఏం చెబుతారో చెప్పండి!

... కావాలని ఏద్రీ కూడా భర్తని మరో శ్రీతోంచుకోంది. నేను అందుకు కూడా సిద్ధపడ్డాను. ఆ బాధ అమాత్రం అర్థం చేసుకోరా? ఒక్కోమూల ఒక్కో బలెంతలా తాకుతుంది. ఆమె పనినులోని కోరిక తీక్షణత ఆ తామడలో ప్రతిబింబిస్తుంది

జవాబివ్వ లేక పోయింది కృష్ణ మోహన్.

అతనిముఖంలో యింతకు ముందున్న కోపం ఉద్వేగం లేవు అస్థానంలో జాతీ, నీత సానభూతి చోటు చేసుకున్నాయి

భార్య మనస్థితి అర్థం అయ్యిందిలా

వుంది.

రగ్గంగా వచ్చి శారద చేతులు వట్టు కున్నాడు.

“అర్థమయింది శారదా! కానీ, కానీ” అతని గొంతు బొంగురుగా వుంది. బాధతో పెగలని కంఠం వుంది

అస్తి చూసి శారదకి కూడా కళ్ళలో నీళ్లు కలిగివుంటున్నాయి. అడుచుకుని ఏమిటన్నట్టుగా అతని వైపు చూసింది

“ఇక యీ నిజాన్ని నీనుండి దాచుకోవటం సాధ్యం కాదు శారదా! చప్పేస్తాను. దయచేసి ఏమీ అనుకోవు కదూ!...

ఆరోజు. నిన్ను అన్యత్రీకి తీసి వెళ్ళిన రోజు. రిజల్టు తెలుసుకోవడానికి సాయంత్రం రమ్మని డాక్టరు చెప్పింది గుర్తుందికదూ! వెళ్ళాను... నీటెస్ రిజల్టు నెట్టివ్ అని తెలిసింది బాధతో వెళ్ళి బోతుంటే నన్ను కూడా డెస్ట్ చేయించుకోమని డాక్టర్!

ఏదో ఆశ! ఇప్పుడు నీలో రగ్గులున్న అలోచన ఆరాడే నాలో కలిగింది.

డెస్ట్ చేయించుకున్నాను. ఏంబెప్పేసి సుఖానికి మాత్రమే మనం అర్హులం శారదా! నాతాన ప్రాప్తికి యిద్దరమూ అనర్హులమే యీదేవునిజాన్మయి పుట్టా నాలోనే దాచుకున్నాను. ఇక భరించలేని మగవాడిననే అహం యిర్నాళ్ళు నాతో నిజం చెప్పించలేక పోయింది. నన్ను తీరని వ్యధకు గరి చేసింది... శారదా! నన్ను ఇమించువా!”

అతని కన్నీటి బొట్లు అమె చేతుల మీద రాలాయి

నీతియుక్త ప్రశ్నోత్తరము

అరెకపూడి (కొడూరి) కొసల్యాదేవీ గామశాస్త్రి

(జరిగినకథ)

(వక్షశని వంశినిన శశికి అత్తగారి ఆంక్షుల తీసుకొని బాధించాయి. ఇవ శమనం మహేష్ నించి ఆశించి దక్కలెను. వెంటనే భార్య మరో శ్రీమంతుల జంటతో శ్రీమంత్ జలం తంమిది శశి షాపింగ్ కి బయలుదేరిన వెలు పలుచచేసి నగలు, బట్టలు, హాట్ ల్ ఖర్చు-అంతా మహేష్ పెట్టాడు. గానికీ ఎగలా. అందర్నీ ఇంటికి వంచి వట్టగా మిగిలిన శశివగ్గరికి తప్పతిగ వదాడు.

- ఇక చదివండి -

మహేష్ మరలా బాగా త్రాగాడన్నమాట!

ఎక్కడ?

సునీతతోనా?

రాత్రంతా ఆమెదగ్గరే వున్నదా?

ప్రశ్నలు! భయంకరమైన ప్రశ్నలు. చెదడండా వామువీలై కండ్లం వేస్తే వుంది.

మధ్యాహ్నం ఒంటింటి బొటాండగా లేచాడు మహేష్ బద్ధకంగా. ఎవరూ సోపాలో కదలక మెదలక ప్రతీమలై కూర్చున్న శశికి చూసి నిట్టచీకిలించాడు.

“అయ్! నువ్వెంతా శివరాం బంటికి శృలేమా?”

శశిరేఖ కదలలేదు, మాటాడలేదు; ఎత్తడినే పరీక్షగా చూస్తోంది.

మహేష్ హెచ్చుస్వరంతో రెట్టించాడు

“మందిది చెప్ప? నీవు రాత్రంతా ఎక్కడ ఉన్నావు?”

ఈ ఎదురు నరాలు మహేష్ బద్ధకాన్ని తా వదిలించెనీ, లేచి కూర్చుండేట్లు

చేసింది.

“తొండ మునిరి.....అన్నట్లుందే?”

“నేను తొండనా? శశి తగ్గని కోపంతో అడిగింది

“వేరే అడగాలా? నన్నీంత నిర్భయంగా నిలబెట్టి ప్రశ్నలు వేస్తున్నావంటే ఏమనాలి? మగవాడికి లక్ష పనులుంటాయి”

“భార్య వినకూడని పనులా?”

“అర్థం చేసుకోలేని అయోమయానికి ఏం చెప్పి ఏం లాభం?”

“ఫర్వాలేదు చెప్ప. అర్థం చేసుకుంటాను. కుమార్ భార్యను నీకు ఒప్పజెప్పి రాత్రి ఆసీను వుండంటూ వెళ్ళిన మనుడ! నవ్వు రాతంతా ఆతడి భార్యకు కంవెనీ యిచ్చిన మొనగాడవు! మధ్యన నేను అయోమయాన్ని? నిగ్గులేదా ఆమాట అనడానికి?”

లేచి సిగరెట్ ముట్టించి అటూ - టూ పచార్లు ప్రారంభించాడు మహేష్

“శశి! నీ పాతకాలపు మాటలూ, ఊహలూ మళ్ళీ పోవాలి ఒక్క మాటలో - నీవు శశిరేఖవనే మరిచిపో. నీవు ఇప్పుడు హైసొనైటి మహేష్ భార్య! హైసొనైటి నంగతులు అర్థంచేసుకో. ఓ మామూలు ఉద్యోగి కుటుంబంలా మట్లాడకు.”

“హైసొనైటి వాళ్ళు పగలు నిద్రపోయి రాత్రుకు గైర్ హాజర్ అవుతారా? తన భార్యవరో పరాయిదెవరో తెలియకుండా ప్రతిదం గ తిరుగుతారా?”

“కర్నె, నిజ నితి దగ్గరగా వస్తున్నావు ఆభివృద్ధికరమైన పనులచేసే మా వంటి అభ్యుదయ వాదలకు నీవంటి అవివేచన అనేకం. అర్థంచేసుకోలేక అడ్డు నిలస్తాడు; గునగనలాడుకుంటారు అందుచేత మా అభ్యుదయ కార్యక్రమం పంతా రాత్రుళ్ళే రహస్యంగా సాగుతుంది.”

“అంటే?”

బిగ్గరగా నవ్వాడు మహేష్.

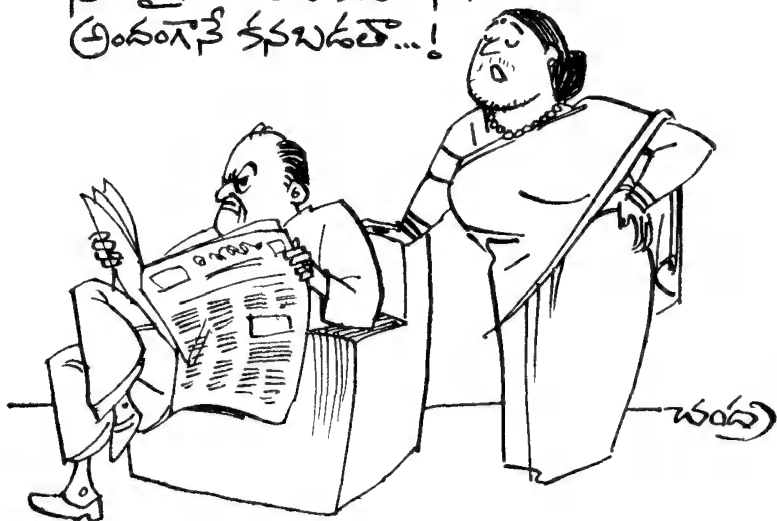
“సునీతను ఇంటిదగ్గర దింపాక నేను ఆసీనుకు వెళ్ళాను పొద్దున్నాడు కూడా నోట్లకట్టలతో తృప్తిపరచాను. తర్వాత క్రొత్త కాంట్రాక్టు సమిత్తంపచ్చిన బెండర్లన్నీ రహస్యంగా అర్థరాత్రి ఓపెన్ చేశాం”

“అన్నీ సీల్ బెండర్స్ కదా? ఎలా ఓపెన్ చేస్తారు?”

తిరస్కారంగా నవ్వాడు మహేష్.

“బొమ్మని తమ్మి తమ్మిని బొమ్మి చేయగల మహత్తు ఉంటాయిలే. ఓర్పు ఉంటే అవన్నీ నమ్మడిగా నేర్చుకోగలవు మరి! జాగ్రత్తగా ఓపెన్ చేస్తాం నీళ్ళు నీళ్లులాగే ఉంటాయి. అందుకే ఆ పొద్దు కర్మాదాని కూడా అంతో ఇంతో ధన వంతుడిని చేయడం....ఆ తర్వాత ఆ అన్నిటికంటే కాస్త తక్కువ కొంచెషన్ తో నా బెండర్ వాటిలో ఇరికించాను! వారంరోజుల ముందే బెండర్స్ పంపి ఎదురు చూస్తూ కూర్చున్న అంతరి వని గోవిందా! రేపు నాకే ఆ పర్కా తోడుకుతుంది అది

నైజుకైన చూడ కుడిత నేనూ
అందుకే కనబడతా...!

మువ్వయిలక్షల కాంట్రాక్టు!"

"అలా" శశిరేఖ కన రెప్పలు కదలకను మరువగా చూస్తూండిపోయింది.

మహేష్ గర్వంగా భుజాలెగుర వేశాడు.

"ముప్పైలక్షల్లో మర పెట్టబడి ముప్పై రూపాయలు కూడా వుండదు!"

శశిరేఖ భృకుటిముడితో చూచింది అర్థంకానట్టు

మహేష్ గర్వం అతీశయించగా ఆమెకు దగ్గరగావచ్చి చేతులతో చుట్టిపెస్తూ

"అర్థంకాలేదా డియర్?" అన్నాడు చెవిలో.

"ఉహూ, నాకేం తెలియదంటేదు" అన్నది శశి

జ్ఞానమూరి అజ్ఞానిని చూసినట్టు చూచి జాలిగా నవ్వాడు మహేష్.

"అందుకేమరి ఎంత నేర్చినా ఎంత జూచినా మిమ్మల్ని 'అడవాళ్లు' అన్నారు! నేను చెప్పే ఏని జాగ్రత్తగా నీమనసులోనే భద్రపరచుకో." ఈ రహస్యం ఆ రవి చంద్రాదులకూ బ్రహ్మరద్రులకూ కూడా తెలియరాదా!"

"నరే, చెప్పు మహేష్".

చేతులలోని శశిరేఖ నదలి చేతులు వెనుకకు కట్టుకొని వదార్లుసాగించాడు మహేష్ కొంత తడవు.

హఠాత్తుగా అగి భార్యను అడిగాడు!

"నేనెవర్ని? కంట్రాక్టర్ని! ఔనా?"

“హీ!”

అలానాడు కురుక్షేత్రంలో పార్థునికి గీతోపదేశం చేస్తూన్న శ్రీకృష్ణుని లాగా విషయ వివరణ ప్రారంభించాడు.

“కంట్లాక్టర్ అనేవాడు తన డబ్బు-పెట్టె డి అగ్ని మరిచిపోతేనే కేవలం ఆ వృత్తిలో నిలబడ గలవాడ; ఈ సూక్ష్మం గ్రహించినవాడు కట్టుగడ్డలతో వచ్చినా కోట్లకు వడగలెత్తుతాడు! లేదా-ఇంట్లో నగనట్రా, డబ్బు దన్ను, మూ ఆ వనలలో పెట్టుబడిగా పెడుతూ కంట్లాక్టరు చేయాలని కోనేవాడు కోటిశ్శురడైనా నెత్తిన కొంగేనుకు పోతాడు! ఇది కంట్లాక్టరోపాఖ్యానం!” అంటూ నవ్వేశాడు మహేష్.

శశి నవ్వలేదు.

“మరి పెట్టుబడి అప్పులుగా తెస్తావా?” అనడిగింది.

“ధడధడ, అప్పు? అది మన చుట్టుప్రక్కలకు రారాదు అప్పుతెనే తిరిగి వడ్డీలతో నహి జుకట్టవద్దా?”

“ఔను. కట్టాలి!”

“ఆ! అటువంటి అలవాటు మాకు లేవుగామరి?”

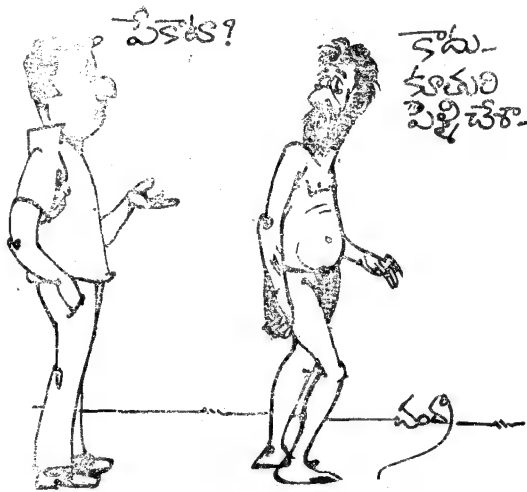
“అబ్బ! నాకర్థం కావటం లేదు మహేష్!”

“అర్థాంగీ! నీకు అర్థం కానివన్నీ అర్థం కావించే వతిని నేనున్నాను కదా? అప్పులకు ఒక జబ్బువుంది— అవి తెచ్చాక తీగడమంటూ వుండకపోగా నేటి జవాబాలాగ నిరవధికంగా వెరిగి పోయి, అప్పు తెచ్చిన వాడికి అలాచి వేసి దికారిని చేస్తాయి. ఇచ్చిన వాడి ధనపు రాసులను ముందులేని కెన్నర్ లాగా వృద్ధి చేస్తాయి. అంటే ఇప్పట్లో నాకు అప్పుల ప్రకరణం వద్దు తెలివైన వాడు అప్పు ఎప్పుడు చేస్తాడూ అంటే—కుభ్రంగా సిద్ధజ్జగా అయిపీ పెట్టాలనుకున్నాడ! అప్పు యిచ్చిన వాడే కాశనమౌతాడు. మామూలులు ఒకరిద్దరు ఆ ఘనకార్యం చేశాకనే రాజ భూషణంగారు ఇంతటి జమీందారీ పాయిలో వున్నారు!”

శశిరేఖ మాటలు వఱచి విన్మయంగా చూక సాగింది

“అప్పులు ఎవరికిస్తారు శశి? బాగా ధనవంతులకూ, బాగా సంపాదించే వాళ్ళకూ ఎవడైనా నరే కళ్ళ మూసుకుని యిస్తాడు మరినేనా. అస్థాయికి ఎదగాలి, కంట్లాక్టరు మీద కంట్లాక్టరు చేయాలి, తండ్రివాటు కొడుకుగా గాక ఒక వ్యక్తిగా ప్రయోజకుడిగా నిలబడాలి. అప్పుడ. వద్దా తెచ్చి అందరూ తమడబ్బు నాకాళ్ళ మీద పారేస్తారు. అప్పుడు జాగ్రత్తగా నానంపాదనా అని పాస్తులు అట్టి సీపేరా. మనకు వుట్టిన అదృష్టవంతుల పేరూ వ్రానేసి, నేను అప్పులవాళ్ళకు భాగీ చేతులు చూపుతాను. ఇది అయిపీ రహస్య గ్రంథం!”

అంతవరకూ అస్థిత్యాన్నే మరిచి వింటూన్న శశిరేఖ గొంతు పొడారి పోతూం డగా నన్నుని న్వరంతో అడిగింది.

"అది.....చాలా అప్రతిష్ఠకరమా?"

ఏకటంగా నవ్వాడు మహేష్.

"ఔను. న్యాయస్థానపు వరిభాషలో అయిపీ పెట్టినాడు మృతుడితో జమ! విలువలేదు. కానీ ప్రయివేట్ బాషలో హత్యం అతడికంటే ముందే! నలహా కైనా జరం చీమలలాగా వాడిదగ్గరకే జేర్తాడు. గుళ్ళో దేవుడిని మించి పూజించు తాడు. ఎవళ్ళో తెలివితక్కునాళ్లు మాత్రం వాడివి అక్రమ సంపాదన అని అలసి పోయినా లెక్కలేదు! "ఇది అయిపీ గ్రంథ తాత్పర్యం!"

శశిరేఖ మాటలుడిగి, చేష్టలుడిగి చూడసాగింది.

"ఏమిటోయ్ అలా చూస్తావ్ ఇంత నెప్పిరా?"

దగ్గరగావచ్చి భుజాలు వట్టి కుదుపుతూ అడిగాడు.

"ఇవన్నీ చెప్పావుకానీ ఇంతకూ నావల్ల కంట్రాప్టులకు పెట్టుబడిగా ఏడబ్బు ఉపయోగిస్తావనే చెప్పలేదు మరి!"

"అబ్బ! గడ్డదాననీ. ఇంకా ఆ విషయం మరుసటిండు ఇన్ని చెప్పినా!"

"చెప్పుమహేష్." అతడి ఎడపై తలతన్ని గోహగా అడిగింది శశిరేఖ.

"మరి రహస్యం ఎవ్వరికీ చెప్పావా?"

"నాపైన నమ్మకం లేదా మహేష్?"

"ఉన్నదోయ్ లేకుంటే యింత వఱకూ మాత్రం మౌధనార్జన కీలకాలు ఎందుకు చెప్తాను!"

"చెప్పు మరి"

“కూమార్, శివరాం కాకయికా నలుగురు వ్యక్తులున్నారు మ రే వో వో నంస్థలలో వుండేనే వాళ్ళు-నాకు ముఖ్యస్నేహితులు అవనరవైన పెట్టుబడి అంతా నాకంట్రాక్టులకు వాళ్ళే వెడతారు”

“వాళ్ళంత ఫసవంతులా?”

బిగ్గటగా నవ్వాడు మహేష్.

“కూమార్ వారాలు చేసుకు చదివే వాడు. శివరాంకు ఎన్నోసార్లు మాపెద నన్నగారు వాళ్ళ అవనరాలు ఆదుకునేవారు, మాపెద్దవాన్న దగ్గర గుమాస్తాకొడుకు శివరాం, అయితే ఈ పనరాలు వాళ్ళ భార్యలకే తెలియవనకో”

“ఏదో ఏడవనీయే మరి అంత బీదవాళ్ళు నీకు యింత డబ్బెక్కడ నుండి యువ్వగలరు? ప్రస్తుతం నెల జీతాలేగా వాళ్ళకు ఆధారం!”

“కాదు! అబ్జిషన్స్ వో వుండి వాళ్ళ సంపాదించుతున్న నల్ల ధనమంతా వాళ్ళెటూ పబ్లిక్ ఉపయోగించుకోలేరు. అంచేత ఆటువంటి వాళ్ళ నావంటి వాళ్ళను ఉపయోగించుకుంటారు!”

ఎన్నది ఆకళింపు కాని శశిరేఖ అలాగే అర్థం కానట్టు చూస్తోంది.

“ఏమిటలా చూస్తావ్? వాళ్ళ నావంటి కంట్రాక్టర్లకు బిల్లులు పాస్ చేయాలంటే డబ్బు! అనలు మొదట ఆ కంట్రాక్టు ఇవ్వడానికే లంచం; ఆపైన అంచెలం చెలగ పని జరుగుతూ పార్స పేమెంట్లు జరుగుతుంటాయి; ఒక్కో బిల్లు పాస్ వ్వ దానికి ముందుగానే వాళ్ళను తృప్తిపరచాలి కోరినవి అర్పించి ఒక డికి ఉద్యోగం యివ్వాలంటే లంచం, మరొక డికి ఏదైనా రికమెండేషన్ చేయాలంటే లంచం, ఇలా ఎంత సంపాదన మూలుతుందో వాళ్ళదగ్గర తెలుసా నీక?”

“మరి అదే ఉపయోగించుకొనే పీల్ లేనప్పుడు దానిని ఈ కంట్రాక్టుల్లోపోసి ఇంకా వృద్ధివేసి ఉపయోగమేమిటి? ఎక్కడ దాస్తారు?”

“మంత్రిశ్చే వాళ్ళదాచుకోరు. ఆ డబ్బులా నావంటివాడి చేతుల్లోనే తిరుగుతుంటుంది రేపు వాళ్ళ పిల్లలకు పెద్దచదువులు చెప్పిస్తారు నామకార్తం ఏవో స్కూల్ షిప్స్ వుంటాయి. దర్జాగా అవనరాలన్నీ ఈ డబ్బు తీరుస్తుంది. కూతుళ్ళకు తలకు తగని సంబంధాలు చేస్తారు. పిల్ల అందంచూచి మురిసి ముక్కలై కిట్నం అడగలేదని చెప్పారు. కానీ లక్షలు లక్షలు మూడలు ముందే వియ్యాలవారింటికి తేరు తాయి. ఈ డబ్బే పిల్లలలో విదేశాలకు కూడా పంపుతుంది. ఇలా వాళ్ళ డబ్బును వృద్ధిచేస్తూ దానికి కావల దాదగా వుంటూ, నేనూ నా లాభాలు తీసుకుంటాను. ఇది పూర్వక ఆవగాహనతో కూడుకున్న విషయం!”

వినిన విషయాలన్నీ సాధారణమైనవేమీ కావు; దిగ్భ్రాంతురాలే అయ్యింది శశిరేఖ.

“ఆడతూ పాడతూ బేఫర్వాగా కన్పించే నీవు ఎంత చతురుడవు! మరెంత తెలివైన వాడవు మహేష్! నేను ఊహించనైనా లేదు.”

కోసొడియర్-సారీ' రోజు నంబర్- పాస్టర్
ఇంత సెక్సీ పాస్టర్ వస్తా-

మహేష్ గర్వాన్ని వైకి ప్రదర్శించ లేదు.

"చెప్పానుగా మీ ఆడవాళ్ళకు అబ్బకలు సాగించడం, అలంకారాలు చేసుకోవడమే కానీ అనలు జ్ఞానం లోపమేనని! ఇంత జాగ్రత్తగా పథకాలు వేస్తేనే బికారాలు కోటిశ్వరులయ్యేది. లేకుంటే మీవాన్నగారిలాగా ఓ పెళ్ళికే నిలవనిడ లేకుండా పోవాల్సి!"

"మరి ఈరోజు ఇళ్ళకు కొన్ననగలూ పగైరా డబ్బు సీవే యిచ్చావుగా?"

"ఔను అసిరాదే! ఇంకో రాబోయే కంట్రాక్టు సెమిటం అడ్వాన్సుగా కొంత ముఖ్య చెల్లించానన్న మాట! వాళ్ళకు కావాల్సిన అలాంటి పెద్ద పెద్ద వస్తువులన్నీ మాబోటి వాళ్ళ ద్వారానే లభిస్తాయి దేనికి బిల్లులు వుండవు కొన్న వస్తువులకే."

నాగన్నరానికి మైమఱచి ఆడుతూన్న నాగికి అయ్యింది శశిరేఖ, భర్త చెప్పే ప్రతిపేషయం అద్భుతంగా కన్పట్టతోంది. అతడు మహానభావుడలా కన్పిస్తున్నాడు.

ఆమె కనులలో మైకాన్ని గమనించిన మహేష్ అతి మృదువుగా మరొక మైమగించే విషయాన్ని ప్రకటించాడు.

"ఇలాంటి కంట్రాక్టులు మరో మూడో నాలుగో పస్తే చాలు శశీ మనకు. ఈ మేడలో ఈ ఉమ్మడి కుటుంబంలో వుండనక్కరలేదు. విడిగా మన కోసం ఒక దేవేంద్ర భవనమే నిర్మించేస్తాను"

"నిజంగానా మహేష్?"

ఆనందాతిరేకంతో ఒక్కసారిగా అతడిని పెనవైచుకుపోయింది శశిరేఖ.

"ఔను. మరి మన పథకాలు సాగాలంటే నువ్వు నాకు అన్నివిధాలా సహకరించాలి శశీ. నువ్వు నా జీవితంలో అడుగుపెట్టావు నీ ప్రభావంతో నా రాబడిని

వృద్ధిచేయాలి. నన్నర్థంచేసుకొని నాతోపాటు అడుగులు వెయ్యాలేకానీ అడుగడుగునా నవాళ్ళతో విసిగించితే పనులు జరుగవు ”

నవాకరిస్తాను మహేష్! నన్ను నమ్ము. నా కోసం నువ్వు ఇంద్రభవనమే నిర్మిస్తానంటే నేనెంత అదృష్టవంతురాలిని!”

అప్పుడే ఆ భవనంలో విహరిస్తూన్నంత తమకంతో భర్తకు మరింత చేరువై అతడి క్రాపును నవరించసాగింది.

మహేష్ అశయంగా అన్నాడు.

“ఇంద్రభవనమే? ప్రేమనగరే కిచ్చేస్తాను మరి! నువ్వు అడుగడుగునా అడ్డు నవాళ్ళు, కోపతాపాలూ అన్నీ వదలి నే చెప్పినట్లు నడచుకోవాలి”

“చెప్పు మహేష్.” గోముగా, గారంగా అడిగింది.

“ఇవాళ నువ్వు-ఇప్పుడే-ఖరీదైన వేషంతోకాక ఓ మాదిరిగా తయారై కుమార్ ఇంటికి వెళ్ళు అక్కడ రోహిణి, సునీతా ఇంకో ఇద్దరు ముగ్గురు స్త్రీలు కూడా వుంటే వుండొచ్చు. క్రొత్త పరిచయాలు-గెట్టుటగెడర్ లాంటిదన్నమాట. అంతే. క్రొత్త వెండికూతురివి వాళ్ళు నాకు తెలిసినవాళ్ళు కనుక నిన్ను మర్యాదగా ప్రవ్రధమంగా వాళ్ళింటికి భోజనానికి విలిచి గౌరవించారన్నమాట! వెళ్తా మరి?”

“ఓయస్!”

“ఏ పేకాటో కేరమో ఆడుకోండి, లేదా హాయిగా కబుర్లు చెప్పుకోండి. ఇక్కడ అత్తగారూ, తోటి కోడండ్రూ సీతో మాట్లాడడం లేదూ-తోచడంలేదూ అనే చీకాకూ తప్పి నీకు నరదాగా గడిచిపోతుంది.”

“హయ్! తప్పక వెళ్తాను.”

అనందంతో గుండ్రంగా తిరిగి, నాట్యం చేసింది శశి. ఆగుమరి! మరలా నువ్వువచ్చేప్పుడు వాళ్ళు ఏ చీరో సారో ఇస్తారు. తీసుకో.”

“అలాగే”

“ఆ ఆక్కడే వుంది కీలకం. అందులో ఓ కాగితమో కవరో వుంటుంది. అది నువ్వు నాకు అతిజాగ్రత్తగా తెచ్చిఇవ్వాలి.”

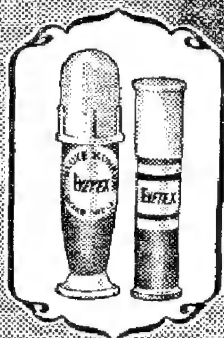
“ఏమిటది?” శశి వదనం మరలా మారిపోయింది. మహేష్ విసుగుదలగా అన్నాడు.

“అదిగో అప్పుడే మళ్ళా ఏమవుముఖం వచ్చేసింది నీకు. అదేమీ ప్రేమలేఖ కానీ కాదు నా కోసం. ఆ ఆపీసులో పెద్ద పెద్ద కాంట్రాక్టుకు టెండర్స్ విలుస్తూన్న రోజులు గనక నేనూ కుమార్ శివరాం కలసి అద్దే కన్పించకూడదు లోకానికి. శివరాం, కుమార్ నాకు చెప్పదలచుకున్న వివరాలన్నీ ఆ వనలకు నంబందించినవి ఆ కాగితంలో వుంటాయి. అంచేత చాలా జాగ్రత్త, మన కార్లో వెళ్ళి కారు పంపించేయి. మళ్ళా ఏ టాక్సీలోనో వచ్చేయి. మళ్ళా వాళ్ళప్పుడు రమ్మంటారో విను.

‘అలాగే. ఇదేం బ్రహ్మ విద్య కాదు.”

బుద్ధుడు
నూత్న ఫిసిక్స్ లీలకం

3-10-68 11:45 a.m. 55 Nevada Ave
Duke Thomas 100 1074 1074
1074 1074 1074 1074 1074 1074
14 defined 1074 1074 1074
1074 1074 1074 1074 1074
1074 1074 1074 1074 1074

சாதி
 1. சாதி சாதி சாதி சாதி
 2. சாதி சாதி சாதி சாதி
 3. சாதி சாதி சாதி சாதி

అర్చనా దేవి జులై 1993

“బహు విద్యే. మామీద నిఘాలు పున్నావు చచ్చు. జాగ్రత్తగా మనలు కోవాలి నరేనా?”

“ఓ. వెళ్తాను యిప్పుడే తయారై”

“గుడ్ గాఫ్!” ప్రశంసా పూర్వకంగా అంటూ దిగరకు తీసుకున్నాడు. “చూశావా మరి ఎంతెంత పథకాలో వని సాగించటానికి. ఎన్నో వేషాలు వేయాలి. నావంటి మగవాడికి బొత్తిగా మడిగట్టుక్కు రోషదానికి జరుగదు ఆ నునీతలాంటి వాళ్ళకు కొందరికి నాలాంటి అందగాడి మీద మోజు వుంటుంది మరి. ఆమెభర్త-అదే కమార్- ఎంతటి అకాకాడో చూశావుగా?”

తృప్తిపడింది, అంతవరకూ అతడి ఒడిలో మైమరచి పున్న శశిరేఖ.

“ఆ ఆ..” వారింపుగా అన్నాడు షిపేష్.

“ఆ ముక్కు చివర కోవమే వద్దు. వట్టు ఎడవులు వుండాలి. కొన్నాళ్ళ చూడ.. నీవ్వే అర్థం చేసుకుంటావు.”

నేల చూపులు చూస్తూన్న శశి ఇంక మాట్లాడలేదు.

“విచ్చి శశి నిన్నేమోనా వాళ్ళలాగా వుండమన్నానా? లేదుగా? మన అవసరం మేరకు మాత్రమే వాళ్ళ పాటీలూ వగైరాలకు వెళ్తావు. అంతే కివైపు కన్నెతి చూచే సాహసం కూడా ఎవడికీ వుండదు. నీవ్వు పౌర షవంతుడైన మహేష్ కు మహరాణివి! వాళ్ళేముంది- అవసరాలకు ఎంతకైనా దిశ్జారతారు. అయినా నీ భర్తకు ఆమె గులాము అంటే నీకే గర్వంకాదా? ఆ కారణంవల్లనే వాళ్ళు మన అడుగులకమడగు తొత్తుతారు తెలుసా? ఏదీ నవ్వు. ఊ!”

నవ్వుక ఏం చేస్తుంది-శశి కన్నం ముందు ఇంద్ర లోకమూ, ప్రేమనగర్ మరిపించుతూ గిరికీలు తిరుగుతూండే?

36

శ్రీమంత్ అతి సంతోషంగా వచ్చాడు.

“రైల్వేలో ఒక ఫ్రెండ్ కన్పించాడు. ఈరాత్రి ట్రైనిన్ కు మనకు తప్పక దిక్కెద్స్ రిజర్వ్ చేయిస్తానన్నాడు. అన్నీ సర్దేశావా వకుళా?”

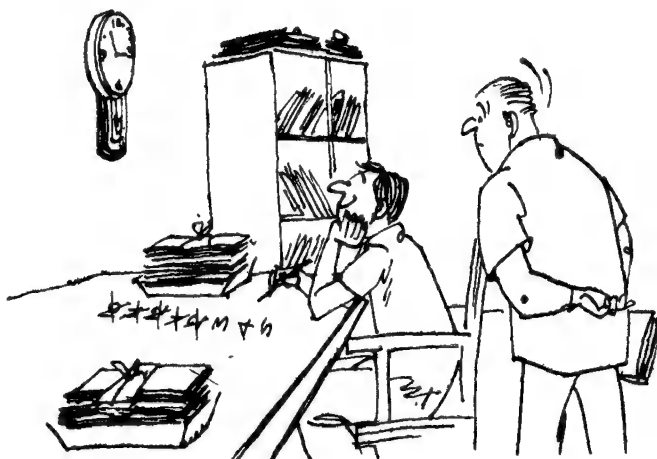
“ఆ..” అతడికోసం ఫలహారం సిద్ధం చేస్తున్న వకుళ మామూలుగా అన్నది.

కోటుతీసి హేంగర్ కు తగిలించుతూ విస్మయంగా చూచిన శ్రీమంత్ మరుక్షణంలో ఒక్క అంగలో వచ్చి వకుళన చుట్టివేసి లేవదీస్తూ అన్నాడు.

“ఏమిటి వకుళా అంతా మంద కొడిగా వున్నావు? ఎంత సంతోషంగా చెప్పాలి నమాధానం? నేవచ్చేసరికి అప్పరనలా వుండాల్సింది ఈ వనలలో మునిగావేమిటి?”

అతడి వక్షస్థలంపై తల ఆర్చుకొన్న వకుళ మధురంగా నవ్వింది.

నేనున్నంత సంతోషంగా ఈనాడు ఎవ్వరూ లేరు శ్రీమంత్. ముల్లోకాలకూ నేనే ఏజేతనైనంత ఆనందంగా వున్నది”

“ఊహూ.. ఎందుకో?” గొంతుగా అడిగాడు,

“ఎందుకా? నా ఆరాధన ఈ గాడికి గుర్తింపబడినందుకు. నా పూజలను స్వీకరించి నాదైవం తన కోవెల తలుపులను, నాకై తెరచినందుకు!”

శ్రీమత్ యినుమడించిన అనురాగంతో ఆమెను మరింత దగ్గరగా తీసుకున్నాడు.

“మరి నాకెలా వుందో చెప్పనా? వద్దాలుగు లోకాలకూ ఆధిపత్యం నట్లు!”

“ఎందుకో?”

“వకుళ అనే బంగారు బాల నా భార్య అయినందుకు!”

ఇద్దరూ హాయిగా నవ్వేసుకున్నారు.

“ఏమిటి వకుళా? అనుకున్నట్లుగా నిన్న వెళ్ళలేక పోయాము. మరి ఈరోజు కూడా లేదా ప్రయాణం?”

వకుళ వెంటనే సమాధాన మీయలేదు.

“ఏమిటి అభ్యంతరం చెప్ప వకుళా మన వివాహమై ఏడాది కావస్తున్నామనం దూరంగానే వుండిపోయి ఎంతటి అమూల్యమైనదానిని వృధా చేసుకున్నామో తెలుసు. అందుకే ఇప్పుడా మధురిమ సంతనూ వడ్డితో సహా అరుణవించుదాం, ఈ నిత్య తాపత్రయాలకు దూరంగా పోయి.”

ఇప్పటికీ వకుళనుండి సమాధానం పొందని శ్రీమత్ అనుమానంగా చూస్తూ ఆమె చుట్టూ వున్న వట్టి ముఖం వైక ఎత్తాడు.

దిగ్భ్రాంతితో అన్నాడు:

“ఏమైంది? ఎందుకా కన్నీరు?”

మందహాసంతో కనులొత్తుకున్నది వకుళ.

"ఇది అంత ఆనందం శ్రీమంత్! ఈ అపురూపమైన రోజు నా జీవితంలో రాగల నా ఆనందం. నీకు నేను ఏమీ కాననీ-కాలేననీ? రాశితో నీరసపడినా వెళ్ళ, నీవు కోరుకున్న యువతి నీకు కాకుండా పోయిన దుష్టమడియలో నీవేమోతావోనని నాలో భూతింపాలు చెలరేగినవేళ-చేను ఆనందం మర్చి నీలో క గింది; నీలో ఆనందాగనడ పెల్లబడింది అందుకే నా యీ ఆనందాశ్రువులు!"

దళిం పోయిన శ్రీమంత్ ఒక్కొక్కప్పుడయితో అక్కన జేర్చుకున్నాడు. యింతగా.

"మూలం దుకా అ త జ్వరం తెచ్చుకున్నావు? ఎంతగా బాధించాను నిన్ను? బాధ మూర్ఖుడు ఎ గాడా వుండత, వుండబోడు!"

"ఛ, అవేం మాటలు శ్రీమంత్ బాధ తర్వాతనే కదా నుఖం తీవీ తెలిసెడి!"

"ఒరి ప్రయాణానికి సిద్ధమే?"

"శ్రీమంత్! ఒక్క మాట చెబుతే కోపం రాదుగదా?"

"వంద చెప్పి రాదు. ఏమిట?"

న.దేవీస్తూన్ వకుళ నేల చూపులు చూడసాగింది.

"చెప్పి వకుళ! అక్షరాలు లేక ఉండే అన్ని విషయాలూ మాట్లాడుకోగల నారే అసలైన ఆలుమగలు!"

"మరేలేదు శ్రీమంత్ ఆనందం, ఆనందం మనస్సులకు సంబంధించినవి. అవి పొందడానికి ఎక్కడికో పోనవనంలేదు. ఎంతటి ఆనందంలోనైనా మన ఆర్థిక స్థితిని మనం మన పోషణం మనకే మర్చి!"

శ్రీమంత్ వందనం గంభీరంగా మారిపోయింది.

"అవన్నీ నే నాలోంచి లేదంటావా?"

"నన, కానీ ఉమించు శ్రీమంత్. గృహిణిగా మన స్తోమతను నీకంటే నేనే ఎక్కువ అవగాహన చేసుకోవాలి. మనకు మన విరువురమే కాదు మామయ్య పున్నాడ; కొంతవరకూ శాశ్వత బాధ్యతలు కూడా వుంటాయి".

రెండు ఉజ్జాలు మాట్లాడేడు శ్రీమంత్

తదవతి దరహాన వదనంతో అన్నాడు.

"నిజమే! ఎల గైనా అడివరికి ముందూర్ ఎక్కువ! బరిద్దూ, మన విద్దరమూ కాక మరే ఇరువురు చిన్నరులు కూడా వస్తారుకదా మున్నందు? అదా చేయవలసిందే మరి! శ్రీమతిగారి ఆజ్ఞ!"

నీగుల మొగ్గే అయ్యింది వకుళ.

"నిజంగా కోపం లేదుగా శ్రీమంత్?" ఇంకా తగ్గని అసిమానంతో అతడి కనలలోనికి చూస్తూ అడిగింది.

"లేదు. నిజం వకుళ! వందనీయమైన నీ గుణాలను తెలుసుకొన్న కొందరి ఆనంది కానాడు నీపై గౌరవం పెరుగుతుంది ఎవరికైనా! నిన్ను చూచి గర్వపడు

ఏమనో! ముస
పక్క పొడవకి
పాటున్న ఎవరో
బాగు!

తున్నాను."

అంతకంటే కావలసిన ప్రశంస ఏమున్నది ఏ భావ్యతైనా?

"మరి నేనొక్కసారి వర్క్స్పాట్ కు వెళ్ళి రావాలి. వచ్చేక కనీసం యీ ఇంటిలోనైనా కరుణించుతావా ఈ భక్తుడికి!"

"అబ్బ! ఈ చీకటి పడతూన్నవేళ వర్క్స్పాట్ కా శ్రీమంత్?"

నిట్టూర్పుతో సమాధానం చెప్పాడు శ్రీమంత్.

"ఏంచేస్తాం వకుళా? ఉద్యోగం అన్నాక కొన్ని బాధ్యతలు తప్పవు కదా! పైవాళ్లు ఎవడికివాడే వహారాజులా కూర్చుని క్రింది వాళ్ళు చెండుకు తింటారు కంటేనైనా బాస్ తన స్వనివాసానికి కట్టించుకున్నాడు ఒక పెద్ద మూడంకం మేడ. అంతా అధునాతనం. అందుకు నైట్ షిఫ్ట్ కు మనములు వచ్చారో...దు, అవసరమైన నరుకుండా దిగబడి అయ్యిందో అదో చూడాలని నేన."

"నరేమరి! త్వరగా వచ్చేయి."

"అహా! నవ్వు అవ్వరనలా తయారై వుంటానంటే!" అని కొంటెగా నవ్వాడు.

"ఎవరిలాగా వుండనునేను. వకుళ వకుళగానే శ్రీమంతుకు శ్రీమతిగానే వుంటుంది!"

లేని వెంటెతనం తెచ్చిపెట్టుకున్న ఆమె మాటలకు నవ్వుకుంటూ నిష్క్రమించాడు శ్రీమంత్.

37

మధ్యాహ్నం భోజనం అయిన దగ్గర నుండి ఎంతెరిపి లేకుండా ఆడుతూన్న పేకాటతో వినుగు చెందింది శశిరేఖ.

నునీతా రోహిణిలు అతి నేర్పుగా ఆడుతున్నారు, అంతకంటే నేర్పుగా వాగు తున్నారు.

ఆ వాగుడులో ఎన్నో విషయాలు దొర్లిపోతున్నాయి. ఎందరి పేర్లో విడిచిస్తున్నాయి.

“నేనిక వెళ్తాను” అన్నది శశిరేఖ

ఏదో తప్పనిసరిగా మహేష్ అజ్ఞానువర్తియై అక్కడ వున్నదే కానీ, ఆమె తలపులన్నీ అతడిపై ననే లగ్నమై వున్నాయి.

“అతడెక్కడ వుండి వుంటాడు? క్లంట్లాట్టు వనలలో తిరుగుతుంటాడా లేక సుీత వంటి మరో వనితతోనో విచ్చలవిడిగా.....”

“ఏమిటంత వరధ్యానం? రండి యిల్లు చూద్దరు గానీ” అన్నది నునీత.

మరోసారి చూస్తాను. వెళ్ళాలి. టాక్సీ పిలిపించండి”

“ఓ! ఇదంతా మహేష్ పై విరహ బాధేరా? ఫర్వాలేదు. మీరు మరి కొంత ఆలస్యం చేస్తే అతడే వెదుక్కుంటూ వస్తాడు” అని నవ్వింది రోహిణి.

నునీత శృతి కలిపింది.

నీకాకుగా వున్నా, నిగ్రహించుకున్నది శశిరేఖ. వారి అతి చనువు అనంగీకారంగా వున్నది. అయినా వారిని కొదనుకుంటే మహేష్ కోపం రాగలదు.

ఇళ్లంతా త్రిప్పి చూపించుతున్న నునీత అన్నది.

“ఏమంత గొప్పయిళ్లు లెండి మావి చూసేందుకు! మీ స్నానాలగదులు కూడ మా వడక గదులకంటే మిన్నగా వుంటాయి. డబ్బువున్నా మేం పువయోగించుకొనే అదృష్టం లేనివాళ్ళం.”

శశిరేఖ మాటలడలేదు. నునీత వడక గదిలో డ్రెసింగ్ టేబుల్ మీద నన్ను సిగార్ కేస్, గాగుల్స్ పై నిలబిపోయాయి ఆమె నేత్రాలు. అవి మహేష్ పి! నిన్న హోటల్ లో కూడ అవి అతనివద్దనే వుండటం చూచిన శశి గుండెలో బండరాయి వడింది.

మహేష్ తనను కవ్వించుతున్నాడో-వరీక్షించుతున్నాడోనని నరిపెట్టుకున్నది ఇంతవరకూ, కానీ అతడు గత రాత్రి ఇక్కడ నునీతతో గడిపాడనడానికి ఋజువు దొరికింది.

“ఋజువులూ సాక్ష్యాలుతో ఏం చేయగలవే నవ్వు? మహేష్ కనునన్నులలో ఒదిగి ఒదిగి వనలవలసిన దానవు!” అని అంతరాత్మ హేళనగా అడిగింది.

“నీ కవన్నీ ఎందుకనలు? నీవు కోరిన ధన కనక వస్తువాహనాలన్నీ అతని వద్ద వున్నాయిగా? వాటితో తృప్తిచెందు!” మనస్సు హేళన చేసింది.

“విలువలేక విత్తం ప్రసహించేటోట నైతిక విలువలను ఆశించకే అవివేకు రాలా?” హృదయం పితవు చెప్పింది.

‘కానీ....కానీ మరి యింతటి నైద్యాన్ని ఎలా నహించడం? ఛీ, మహేష్ తో

నీలా బుట్టగా పేవకుండా పన్నేనే విడిసి
ఇన్నేళ్ళ నొసర్చుకుంటు ఎవల్లో చూడలేదాయ్!

నేనిక కాపురం చేయగలనా?

ఎదురు తిరిగి ఆంధరాత్మను మనస్సు ఎదురు వ్రళ్ళించింది.

‘కాపురం చేయక నీకు వేరే చారి ఏమున్నది? శ్రీమంత్ ఎదుటా లోకం ఎదుటా ఓటమిని అంగీకరిస్తావా? నిరులన్నిటినీ తలదన్నే శ్రీమంత్ను కాదని నీరి గలవాడిని మగడిగా-అంగీకరించావుకదా?’

శ్రీమంత్ తలంపుతో ఆంధర్యద్ధం ఆట కట్టింది.

“ఔను. నేను ఓటమిని అంగీకరించను” అని స్థిరనిర్ణయం చేసుకున్నది శశిరేఖ.

ఆమె రాకకే ఎదురు చూస్తున్నట్లుగా కూర్చుని వున్నాడ మహేష్ చిటివద్ద,

“ఏమిటి విశేషం?” అన్నాడు ఆత్రంగా.

శశి మౌనంగా ఒక కవరును అతడిచేత వుంచింది.

కవరు విప్పి చూసుకున్న అతడి ముఖం వికసించింది.

“అంత ముఖావంగా వున్నావేమిటి?” అన్నాడు భార్యను.

సిగర్ లైటర్, గాసుల్స్ తీసి అతడి వ్రక్కన డేబుల్పై వుంచింది.

“ఇవి వాళ్ళిమ్మనలేదు నీకు. నీ వస్తువులని నేనే తెచ్చాను”

ఆ స్వరంలోని నిఘరతను గమనించాడు మహేష్.

“ఎందుకు తెచ్చావ్? కుమార్ కు నేనే యిచ్చాను. అటువంటి వస్తువులు ఎందరి తెన్ని దానం చేశానో లెక్క లేదు!” అంటూ నవ్వేశాడు.

శశిరేఖ నవ్వలేదు.

“నిన్ను కూడా వాటిని సీదగ్గర చూశాను. రాత్రిగి నీ మరచిపోయావేమోనని తెచ్చాను!”

మహేష్ వదనం అప్రసన్నంగా మారినా, శాంతంగానే మాట్లాడేడు.

“చీకిటి మీ గుడిగాళ్! బయట ఎన్ని రుచులున్నా-ఇంట నీ మహారాజ్ఞ త్యాన్ని కాదనను కదా! మంచి వసమీద వెళ్తున్నాను నవ్వుముఖంతో వంపు. దిగ్విజయంగా తిరిగి వస్తాను!”

“ఏమిటా వని? ఈ రాత్రివేళా?”

“ఔను. ప్రాజెక్టు పనినిమిత్తం తెప్పించి గౌడొన్నలో వుంచిన సిమెంట్, స్టీలు-ఇంకా ఇంకా చాలా వుంటాయిలే. కొన్ని జాగ్రత్తగా కై వనం చేసుకోవాలి.”

“ఎలాగ?”

“అదంతా మాకు ఎప్పటినుండో అలవాటైన విశ్వ! ప్రాజెక్టు ఇన్ ఛార్జి మన చేతిలో వున్నప్పుడు ఎన్నైనా జరుగుతాయి!”

నిర్విణ్ణురాలై చూడసాగింది శశిరేఖ.

“చూశావా మరి నీ భర్త తెలివి! వాళ్ళ నదుకులు వాళ్ళ వసులకే వినియోగించి, మరలా బిల్లు లాగుతాకు వాళ్ళనుంచి! డబుల్ ప్రాఫిట్!”

“మళ్ళీ రావడం ఎప్పుడు?”

“బహుశః రేపు మధ్యాహ్నం. నవ్వు తోచకపోతే రేపూ వెళ్ళొచ్చు కుమార్ యింటకి”

త్వరత్వరగా డ్రెస్ చేసుకు వెళ్ళిపోతున్నతడికి దగ్గరగా వెళ్ళింది శశి.

“మహేష్!”

“వెళ్ళు”

“డబ్బుకోనం-అమూల్యమైన జీవితాన్నీ కాలాన్నీ నిర్లక్ష్యం చేస్తూవా?”

మహేష్ కనబొమ్మలు ఆశ్చర్యం ప్రకటించుతూ వైకి లేచాయి.

“నీకు కావలసింది డబ్బుకదా మరి? హిష్టాహ్లా!”

నిష్క్రమించుతున్న అతడిని నిన్నహాయంగా చూసింది-కనల సీదు జాబు వారుతుండగా!

“తనకు డబ్బే ముఖ్యం!”

చెప్పబెబ్బకూడ యింతగా బాధించదేమో!

మహేష్ ఎంతటి నిరంకుశుడు! మరెంత నిర్భయుడు!

(నశేషం)

జిడ్డు జిడ్డున చూడండి!

విమ్ వాడటంలేదా ఏమిటి?

పేజ్రించేనే మరే యితర పౌడర్ కన్నా జిడ్డును తీసేనే తక్కి మరింతగా వుంది విమ్లో

ఉద్రం చేసే సాధారణమైన పౌడర్లు జిడ్డును పరిగా తీసేయలేక
మీ పింగాణి, గాజు, ప్లేయిస్ లెస్ ఫ్లీర్ పాత్ర పోతున్న
నైన పౌడర్ కాబూతు అవశేషాలూ, మచ్చలూ,
మరకలూ మిగిలేస్తాయి అవి.

విమ్లో జిడ్డును తీసేనే తక్కి మరింత
ఎక్కువగా ఉంది. అది మీ బేబుల్
మీది వల్లాలనీ, పాత్రలనీ ఎంతగా
తీర్రపరుస్తుందోనే,
అది తరతర మెరుస్తాయి.

మీ ఇంట్లోని పాత్రలకి
జీవ విమ మెరుపును ఇవ్వండి.

విమ్

తళతళ తప్పు ఏమీ మిగల్గదు.

LINTAS-V.86-1810 TL

బొందుపాద రికర్ తారి విశిష్ట ఉత్పత్తి

ఆ క్షణం నీది చేసుకో

“నేను బావనే పెళ్లాకతాను” నాన్నతో
అంది ఇందీర దృఢంగా.

ఆ మాటకి తల్లికాంతమ్మగారు అదిరి
వడింది.

“అమ్మో! బావనే” అంది గుండెపిడ
అరచేతులుంచుకొని.

“అవును బావనే” అంది తాపీగా
ఇందిర.

కూతురికేసి విస్తుబోయి చూసారు
నారాయణరావుగారు. శ్రీకాంతనచెవుల్ని
తానే నమ్మలేక పోయాడు.

“నీ కేమన్నా మతిపోయిందా, తెలిసీ
ఆ ఆగ్నిగుండంలోకి దూకుతావా”
మెతగా మందలించాడు.

“సీతాదేవి కాలంనుంచీ ఇది అడ
దానికి తప్పడంలేదునాన్నా-నేనూ అడ
దాన్నేగా. అందుకే, ముందే దూకాలని
నిశ్చయించుకున్నాను. కానైతే సీతాదేవి
నాటి కాలం వదిలిపోయేరు. అవిణ్ణి
ఆ విడ వదిత్రతో, దేవతలో వచ్చి,
రక్షించి, ఒడ్డుకెక్కించారట. ఇప్పుడలా
చేస్తే ప్రమాదం. ఏ దేవతలా, ఏ వది
త్రతా ఇప్పుడు కాపాడవు! మనల్ని
మనమే కాపాడుకోవాలి, ఆ తెలివి గలిగి
ఉండాలి. అంతే”

“ఊరుకో. పిల్లకాకి కేం తెలుసు
ఉండేలు దెబ్బ అని పన్న పిల్లవి. నీకేం
తెలుసు. వాళ్లు దుర్మార్గులమ్మా. డబ్బాకా
వదులు-తెలిసీ” - మాట మధ్యలో ఆపే
సారు.

అప్రయత్నంగా ఆయన చేయి తల
మీదకు వెళ్ళింది.

“డబ్బాక ఎవరికిలేదు నాన్నా? ఈ
ప్రపంచంలో ఆం ద రి కి ధనదాహం
ఎక్కువైపోయింది. అందుకే దరిద్రమూ
దొర్జన్యమూకూడా ఎక్కువై పోయాయి.
మానవత్వము, మమతానురాగాల మంటలో
వడి భస్మమవుతున్నాయి. మీకు మాత్రం
డబ్బాక లేదా నాన్నా” అంది భావ
యుక్తంగా తండ్రికేసి చూస్తూ.. శ్రీకాం
తగి- “ఆ పొలానికేదో ఖిదుకట్టి వాళ్ళ
మొహాన్ని విసిరికొట్టవలసింది.”

ఆయన తలదించుకున్నారు బాధగా.
నీట్టూర్పు విడిచారు.

“ముందొచ్చేది ఏం తెలుస్తుందమ్మా”
అన్నారు. శ్రీకాంతగిరోషంతో- “అలాంటి
చోటుకు సువ్వెందుకు వెళ్ళాలనుకుంటుం
న్నావ్? వాళ్ళతో మనకేమిదీనంబంధం?”
అన్నారు ఆవేశంగా.

“ఉంది నాన్న ఉంది”

ఆదిమధ్యం రమణమ్మ

“వాళ్ళతో నువ్వున్నెక్కలేవమ్మా. వాళ్ళ
 ఊసే మనకొద్దు. నీకు బంగారం లాంటి
 సంబంధం లోకమంతా గాలించి చేస్తాను”

“ఈనంబంధం మాత్రం బంగారం
 లాంటిది కాదా నాన్నా. ఏది మాత్రం
 ముందు తెలుస్తుందంటావ్? మనమే వరి

స్థితులలో నెగ్గుకు రావాలి”

“నీవనకున్నంత తేలికకాదు నెగ్గుకు రావటం”

“లేకపోతే వదిలేస్తాను”

“వదలడమూ అంత తేలికకాదు మననం ప్రదాయము అనారాలు-”

“అవు నాన్నా. అవు. సంప్రదాయ మంటూ చెడును కూడా పోషించుకు రావడం మంచిది కాదు. అందుకే అలా అలా బలినీబోతోంది. అయితే డబ్బున్న వాళ్లు ఏం చేస్తారు చెబుతుంది. ఎవరైతే ఏమీ అనలేరు. ఏమీచేయలేరు. అయితే అవవాదుకు జడవడానికి, నాతరువాత నీకు ఆడపిల్లలాలేదు. మనం ప్రగతి ఎవుడూ- ఒక్క- అడగైనా ముందుకు వెయ్యాలి గాని వెనక్కి కాదు నాన్న- అనలువవరైతే ముందుకు న- ప్రాధుగాని వెనక్కి నడుస్తారా?”

“ఎందుకమ్మా సీకి వట్టుదల?” అన్నారు ఆమెతో వాదించలేక, నిస్సహాయతలో తలమీద చేతులుంచుకున్నారు. కూతురు అంతగ్య మేమిటో ఆయనకి అంతుబట్టలేదు. పెద్దపిల్ల గుర్తుకువచ్చి దుఃఖంతో కళ్ళు నెమ్మగిల్లాల్సింది. గొంతు పూడుకుపోయింది.

తండ్రి కూతుళ్ళ వాడనంతా విన్నది శాంతమ్మగారు. ఆమెకు దుఃఖముల్లా రోషం, రోషమల్లా కోపంతోకి దిగింది. ఆవేశంలో కోపంలో ఆవిడ ముక్కు పుటాలు అదురుతున్నాయి.

“ఏమిటే నీ వాగ్గుడు. నీ కేసుయినా దయ్యం వట్టిదా? అదోర్బాగ్గుడు బావ తప్ప నీకు, మొగుడే దొరకడా?” అంది రొప్పూ-

“దొక్కతాడమ్మా దొరుకుతాడు. కానీ నాకు బావకావాలి” అంది మొదగా.

“ఎందుకట, మనల్ని అతడు ఉద్ధరించాడనా?”

అలా అంటూంటే ఆమెకు దుఃఖం పొంగిపొర్లి వచ్చింది. నోట్లో వమిల చెంగు కూరుకుని, ఏడుస్తూ లోపలి గది లోకి వెళ్ళి మంచంమీదవడి వెక్కి వెక్కి ఏడుస్తోంది.

ఆమె వెనకాలే నారాయణరావుగారు లోపలికెళ్ళి తానూ కన్నీరు కారస్తూనే- ఆమెను ఓదార్చాడు.

కొన్ని ఓటాలు ఆగి బరువెక్కిన గుండెతో - తానూ గది దగ్గరకొచ్చి, గుమ్మంముందు ఆగిపోయింది ఇంక.

“అమ్మా దుఃఖం వనమల్ని బలహీనుల్ని చేస్తుంది. మనం బలహీనులమైతే బలవంతులు మనమీద జాలం చెలాయిస్తారు. ఆ జాలున, మనం అరికట్టాలి.” ఆవిడ కళ్ళు తుడుచుకుంటూ ఆవేశంలో లేచి కూర్చుంది.

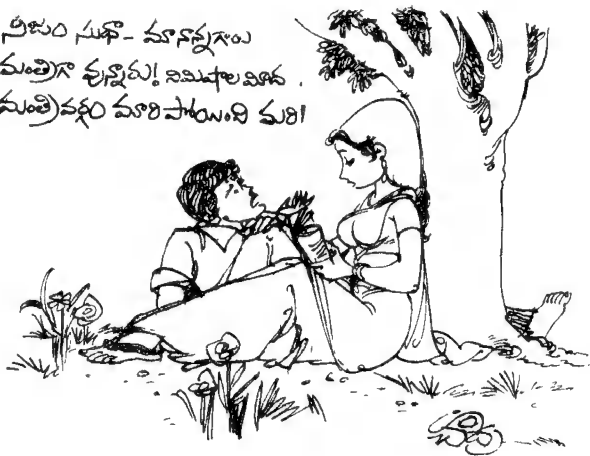
“నీబొంద: కుర్ర సన్నానివి నవ్వు వాళ్ళనేంచేయలేవు. చూస్తూచూస్తూ నిన్ను గోతిలోకి దింపను”

“అయ్యాయాన్ని చూస్తూ పూరుకుంటే అవి తెగబలినీ, ఇకాన్ని మరింతకాల్చుకు తింటాయి అందుకే వాటిని తెగనాదాలి తెగనరకాలి.”

“అందుకు నీబ్రతుకును వాళ్ళచేతుల్లో పెట్టమంటావా? వాళ్లు నర్స నా శనం చేస్తారు”

“నాబ్రతుకుని నేను ఎవరి చేతుల్లోనూ పెట్టను. నా చేతుల్లోనే ఉంచుకుంటాను. నన్నెవ్వరూ ఏం చేయలేదు”

ప్రజుల సుఖం - మానవుల
మంత్రా వృద్ధులు! నిమిషాలవిధులు
మంత్రావృద్ధుల మూలపాటలు మరల

“అబ్బ! సీతో నే పెడించలేని బైటకి పో” అంది శాంతమ్మగారు విసుగొచ్చి.

ఇందిర ముందు హాల్లో కొచ్చేసింది.

“వీళ్ళతో వాడించడం అనవసరం. పిళ్ళు నూతన భావాల్ని ఖీర్చించుకోలేరు. తనవంతం నెగ్గించుకోవడమే అవసరం!” అనుకుంది.

ఇందిర బైటకి వెళ్ళి పోయాక “నా కడుపులో మళ్ళీ మరోచిచ్చు పెట్టకండి” - అని బారుమని ఏడుస్తూ భర్త వళ్ళో వాలిపోయింది

○ ○ ○ ○

తలిదండ్రులు ఎంత వాడించినా, ఇందిర వినలేదు.

“చేస్తే బావతో వెళ్ళిచేయండి లేకుంటే నాకినలు పెళ్ళి వద్దు” అని ఖిష్మించింది.

ఇదెందు కొచ్చిందో - దాని ఉద్దేశ్య మెమిటో ఏం జరిగితే ఆదేశజరుగుతుందని ఆమె తండ్రిదండ్రులు ఒప్పేసుకున్నారు.

ఇందిర ఉంటున్నది వట్టువానమే.

కలిగిన ఇంట్లోనే వుట్టింది అవు రూపంగానే పెరిగింది. డీగ్రీ తెచ్చు కుంది. చామన చాయ రంగులో పెద్ద అందగత్తె కాకపోయినా ఆకర్షణీయంగా ఉంటుంది.

ఇందిర పెళ్ళి జోగి పోతోంది.

ఇందిర తలిదండ్రుల కిదేమీ సంతోషాన్ని కలిగించడంలేదు.

ఇందిరకు మాత్రం సంతోషంగానే ఉంది.

ఆ సంతోషం, పెళ్ళి అవుతుందనీ కాదు, అందమైన బావ భర్త అవుతున్నాడనీకాదు ఆమె సంతోషం-ఎవరి ఊహకు అందడంలేదు.

పెళ్ళి అయిపోయింది.

కార్యం గదిలో ఏవిధమైన సిగ్గు సంతోచంలేకుండానే, మంచందగ్గరకొచ్చి బావవక్కన కూర్చుంది. అలవోకగా

దర్పణం

బింబం :

అధికార మదాంధత చిక్కబడుతోంది
రాజకీయాల క సాయిక త్తి
నూర్పబడుతోంది

స్వేచ్ఛా స్వాతంత్ర్యాల గొడ్డు
వొట్టిపోయింది
సందేశం దేశాలు వట్టిపోయింది

ప్రతిబింబం :

గలేబులో దాచుకున్న కళ్ళు
పాస్తును
అక్రమంలో ఆదిశేషుని చేశాయి
ఈ సరకం
జీవిత సదృశంగా వుంది

సుధాసు

వడుకుని ఆలోచిస్తూన్న సూర్యం విస్తు
బోయాడు. ఆతరువాత చిన్నగానవ్వుతూ
ఇంకీరచేయి అందుకున్నాడు.

“ఇంచూ మీఅక్క నన్ను అన్యాయం
చేసి వదిలిపోయినా క నికరంతో నీవు నా
చేయి అ.దుకున్నావు థేక్స్” అన్నాడు.
“కనికరంలో కాదు కోవంలో అందు
కున్నాను” అని మనసులో అనుకుంది.
ఆ సమయంలో అబద్ధమాతలేక చిన్నగా
నవ్వి ఊరుకుంది.

నవ్వు నాలుగు అర్థాం నిస్తుంది.
అందులో ఆతని కేది స్ఫురిస్తే ఆది
అనుకుంది.

“మాట్లాడవేం” అన్నాడు.

“ఏం మాట్లాడేదీ-నువ్వే మాట్లాడు”
బావా!” అంది.

“పాపం మీ అక్క” అని, ఏదో
అనబోయాడు.

“ఇప్పుడు అక్క మాచేమీ లేకు”
అంది.

అలా అంటున్నప్పుడు ఆమె గొంతు
జీరపోయింది

క్షణం ఏం మాట్లాడాలో తోచక
ఊరుకున్నాడు. ఆ తరువాత ఇందు
మనోభావాలెల ఉంటాయో అవిషయంలో
తెలుసుకోవాలని అడ్డర్దగా ఉంది అత
నికి. ఇందు ఎందుకు తనని పెళ్ళిచేసు
కుందో అదీ అనుమానంగానేఉంది. అది
ఏదో విధంగా తెలుసుకోవాలని తొందర
పెడుతోంది అతనిమనసు.

“ఇంచూ రెండోపెళ్ళికి కట్నం వుచ్చు
కోవడ మెందుకని నేనే మావాళ్ళని అడ
గొద్దన్నాను”

“మంచిది బావా. మీరు అడక్క
పోయినా నాకియ్యవలసిన నావంతు
కట్నం లెజా నావేర బేంకిలో ఉంది.
నీకు ఎప్పుడు కావాలంటే అప్పుడు
చెక్కురాసి ఇస్తాను. ఇప్పుడే రాయమం
టావా” అంది నవ్వుతూ.

ఆమె అలా అన్నాక తేలిగ్గా ఊపిరి
వీల్చుకున్నాడు. ఇందు సరళ కాదు.
చలాకీ అయిన పిల్ల. అడవిల్లలిలా
ఉండాలి హుషారుగా. ఇక డబ్బుగురించి
తగాదాలు వచ్చే సావకాళం లేదు అని

నంబరవద్దాడు వైకి-

“అహః ఇప్పుడెందుకులే ఉండనియ్యి నీదగ్గర. నీవే నాదానివైనప్పుడ, నీడబ్బు నాది కాకుండా ఎలా పోతుందీ?” అన్నాడు మాటల్లో జాగ్రత్తవడతూ

“నా డబ్బే నీ మొహాన్ని కొడతాను. నేను నీదాన్ని కాదురోయ్” అనుకుంది మనసులో.

ఇక ఏ నంగతులు లేనట్లు ముందు బావగారు డబ్బు నంగతే తేవడంతో- ఇందిర మనసు నిప్పుతోక్కిన కోతిలా అయింది. నిగ్రహాన్ని కోల్పోతానేమో అన్న భయం వటుకుంది ఏంబెయ్యాలో ఏమనాలో తోచక వకవకా నవ్వించి. నవ్వి ఊరుకోలేదు. బావ బుజాలు వట్టు కొని కుదిపేసింది.

“ఏంటిది ఇందూ పిచ్చి వట్టిందా నీకు” అన్నాడు ఆమెను వారిస్తూ.

“నీ అందం నన్ను పిచ్చిదాన్ని

చేస్తోంది బావా. ఆడదాని కుండవలసిన అందం, గుణమూనూ నీవి ఎంత ముద్దొస్తున్నావో.”

ఇంక తాను వుదాసీరంగా ఉంటే, ఆమె ఇంకా విజృంభిస్తుందేమో అని ఆమెను తన చేతుల్లోకి తీసుకున్నాడ. కియం భయంగా అతని రెండుచేతులూ విడిపించేసుకని తానే అతణ్ణి రెండు చేతులా బంధించి, ఉక్కిరి బిక్కిరి చేసి పారేసింది.

○ ○ ○

మొదటి కోడలు పోయింది. అది అహూయకురాలు. ఇది కొంచెం గతగాయిలా వుంది. ముందు కొంచెం ఆన పాసు తెలుసుకోనిదే తొందర వడకూడదు అనకుంది నూర్మని తల్లి నుభద్రిమ్మ.

అందుకని, కోడలు ఏ వేళకి లేచినా ఏం వనలు చేసినా, చేయక పోయినా వోకంట గమనిస్తూ ఉండిపోయింది.

ఎవరినీ ఖాతరు చేయను అన్నట్లు నిర్ణయంగా ప్రవర్తిస్తోంది ఇందిర

నెక్కుది నెమ్మదిగా తల్లి నలహతో చెక్కులమీద సంతకాలు చేయించి, ఇందిర పేరనన్న డబ్బుంతా తన పేర పేకిలో జరు చేసాడు సూర్యం.

“రా. రా. ఎంత వరకూ వస్తావో” అని మనసులో అడుగుని ఏ పేచీ లేకుండానే డబ్బుంతా ఆ తనకి ఇచ్చేసింది ఇందిర. డబ్బు సంగతి పూర్తయ్యాక, వో రోజు పొలం సంగతి ఎలాడు.

“ఇంమా మీనాన్నగారు నీపేర పొలం రాసారా. అదే వసువు కంకుమలకి?”

“ఏం? రాసారు”

“శిస్తులు ఇస్తారా?”

“ఎందు కియ్యరూ?”

“అపొలం ఆక్కడెందుకూ ఆమ్మేసి వట్టా ఇక్కడే కొందాం” అన్నాడు ఎటో చూస్తూ—

“పొలం మాత్రం అమ్మను” అంది తాపీగా

సూర్యునికి కోపం వచ్చింది ఆ జవాబు ఏంటే.

“ఎందుకమ్మవు?” అన్నాడు.

“అది నా ఇష్టం అది మావాళ్లు నా కిచ్చిన సొత్తు. డబ్బైతే మీకు కట్టుంగా ఇచ్చినది. కాబట్టి ఇచ్చేసాను. పొలం నా వసువుకుంకమల కిచ్చినది. అది దాని మీద వచ్చే శిస్తు నా ఇష్టం వచ్చినట్లు బప్పు చేసుకుంటాన. దానిమీద సర్వ హక్కులూ నావి. దీనిగురించి మీరేం చెప్పినా చేయను” అంది ఆవేశంతో. అంతతో హిరుకోక - “అయినా మీకు

పొలాలు లేవా? నా పొలం గొల మీ తెందుకు?” అంది.

సూర్యం కోపం కట్టలు తెంచుకుంది.

“ఇంమా” అరిచాడు - ఏమో చేయాలని ఉన్నా తమాయించుకున్నాడు.

“ఇంమా అధిక ప్రసంగం చేస్తున్నావు. అక్కడ పొలం ఎందుకు ఇక్కడ కొంటానన్నాను. తప్పా?”

“తప్పలేదు కాని పొలం విషయంలో మీరేం చెప్పినా చేయను” అంటూ బీదవా తెరిచి నీర, టవలూ భుజాన వేసుకుని స్నానానికి సక్రిందకి దిగిపోయింది.

ఇందిర వెనకాలే తానూ మేడడిగాడు సూర్యం.

ఇందిర బాత్‌రూంలోకి వెళ్ళగా మనీ వంటింటిలో చల్ల చిలుకుతున్న తల్లిదగ్గరకు చేరి విషయమంతా వివరించాడు.

“మొండి ఘటం అమ్మా-జాగ్రత్తగా మనలకోవాలి” అన్నాడు. దీనిదగ్గర మన ఆటలు సాగవు అన్న భోరణిలో.

ఇందిర బాత్‌రూంలో స్నానం ముగించి, నీర ఒంటినిచా చుట్టుకు వంటింటిలోకి రావోతూ-అగిపోయి రెండడుగులు వెనక్కి వేసింది.

తనగురించే తల్లికొడ కలు ఏవో మంతనాలు సాగిస్తున్నారని విన్నాక - ఒళ్లు, మనసు భగభగా మండిపోతుండగా ధీమాగా వంటింటిలోకి అడుగు పెట్టింది. అమె నిడుపాటి కురులు నీరు కారుతున్నాయి.

తల్లికొడకల్ని చురచురా చూస్తూ నిల్చుండి పోయింది. ఏదో రాద్ధాంతం చేద్దామని. అమె మననూ ఆరాటపడు

కెమ్యూనికేషన్ మోడల్స్
రెండో కంట్రీకి తెలియకండా
మోడల్స్...

తోంది ఇంతలో -

“మా అమ్మ నీ పొలం అక్కడె
దుకు-అమ్మేని తెమ్మంటోంది” అన్నాడు
నూర్యం. అగ్నిలో ఆజ్యం పోసినట్లు.

“మీ అమ్మకాదు మీ అమ్మతాతమ్మ
బెప్పూ ఆపొలం అమ్మితేను. ఏంచేస్తారో
చేసుకోండి” అంది ధీమాగా.

“ఇంకా చూస్తావేరా దాని అక్కకి
చేసినట్లే చేయి” అంది ఆతని తల్లి. ఆ
మాట వినడంతోనే ఇందిరకి కొరడాతో
కొట్టినట్లు అయింది. నిలువెల్లా కంపించి
పోయింది. ఆమె కళ్ళు ఆశ్చర్యంతో
పెద్దవయాయి. వడగెత్తిన నర్సంలా -
అత్తగారివైపు ముఖం తిప్పింది - “అయితే
మా అక్కని కాల్చింది మీరేనన్నమాట.
అది స్టో కాల్ దావలేదన్నమాట!” ఆమె
నిలువెల్లా ఆవేశంలో కోపంలో ఊగి
పోతూ అత్తగార్నికాల్చేలా చూస్తుండగా
నూర్యం-అర నిమిషంలో ఆమెపై
కిరనసాయిల్ కొద్దిగా వంపి - అగ్గివుల

గీసేసాడ -

ఊహించని ఆతని ఈ చర్యకి
పిత్రాం లో నిశ్చేష్టతయి భయవిహ్వాల
అయి - ఒక సెకండు తటవటాయించింది
ఇందిర - మంటలో ఆక్క కనిపించింది
కర్తవ్యం నూడించింది చుట్ట
బెట్టిన చీర కాబట్టి చులాగ్గా పదిలించు
కుంది. చేతులు కాలిపోతున్న లెక్క
చేయక, మండేచీర తీసుకెళ్ళి భర్తమీదకు
వినీరి కొట్టింది. కిరనసాయిల్ పడి,
అక్కడక్కడా ఒళ్ళు అంటుకుం.
ఒక్క వరగులో అత్తగారు చేస్తున్న
మట్టిగకుండ ఎత్తి మీద పోసుకుంది.
ఆ తరువాత ఆ కుండ అత్తగారి ముఖా
న్నేని కొట్టింది. ఇంక ఒక్క క్షణం
ఆ ఇంట్లో ఉండే ప్రాణాలు దక్కవని,
నగ్నంగా ఉన్న విషయంకూడా విన్న
రించి ఒక్కదాడున వీధిలోకి వడగెత్తి
ఎదురింటిలోకి దూకింది, “రక్షించండి
రక్షించండి” అని అరుస్తూ.

ఆర్థి నెన్ను

తలుపులన్నీ మూసెయ్యండి
తలపుల్ని బంధించండి
బుద్ధితో యుద్ధం చెయ్యాలని
చూస్తున్నాడు వీడు-
చేతుల్లో అగ్నివర్షత శతఘ్నిని
వట్టుకొస్తున్నాడు-
చేతల్లో భుగ్గుభయోద్విగ్గు
చేతస్కుడు-
కాళ్ళకు నంకెకెయ్యండి-
కలాన్ని ఉరితియ్యండి-
పియత్తులో వెలగబోతున్న
విద్యుజ్జ్వలికా భావాల్ని
వింతగా నమాది చెయ్యండి-

తైలకుమార్

ఉదయాన్నే ముందుగదిలో ఈజీ
చైర్లోవాలి, పేపరు చదువుకుంటూన్న
మధు ఆ అరువుకి అదిరివడి కుర్చీలోంచి
లేచి నించున్నాడు.

నన్నుంగా జుట్టు విరబోసుకుని నిలు
వెల్లా మజ్జిగ వొడుతూ వచ్చిన ఎదిరింటి
కోడలు ఇందిరని చూసి నిలువునా స్థాణు
వయ్యాడు.

ఇంతలో అతణ్ణి వాడే సుకుని
మొల్లుమంది ఇందిర. భయంవల్ల ఆమె
శరీరం నిలువెల్లా కంపించి పోతోంది—
క్షణం అతని బుట్టు వని చేయలేదు. వని

చేసాక చక చకా ఇందిరని లోపలి గది
లోపలికి తీసుకవచ్చి వడకో బెట్టి, పైన
తల్లి చీర కప్పి, వీధి తలుపులు గడియ
వెట్టి, దొడ్లో వనిచేసుకుంటున్న తల్లిని
వీలవడానికి వెళ్ళాడు.

అదుర్దాగా పరుగెట్టుకొచ్చింది తల్లి
నిలువెల్లా ఒణికిపోతూ, ఒంటి మీద
తెలివి కోల్పోతూ, హీనస్వరంతో
“వాళ్లు-వాళ్లు-కాలూరు - కిరననాయిలు-
నన్ను నన్ను మావాళ్ళకప్పగించండి-”
అని చేతులు జోడించింది.

తల్లి నహాయంతో చేయవలసిన
ప్రాథమిక చికిత్సచేసి క్షణాలమీద
కారలో పట్నం చేరి అన్నలో చేర్చి,
ఇందిర తల్లిదండ్రులకు విషయం తెలియ
పరిచాడు మధు.

తన ఒళ్లు ప్రమాదంగా కాలలేదుగాని
భయంవల్ల స్పృహకోల్పోయింది ఇందిర.
“వద్దండే విన్నావాతల్లీ అగ్నిగుండం
లోకి ఉరికావు కాదే” అని తల్లి మొత్తుకు
ఏడ్చింది.

“ఊరుకో-నంజాళించుకో - నాతల్లి
చచ్చిపోదు. బ్రాకి తీరుతుంది. ఈసారి
వాళ్ళఅంతుచూస్తా” అన్నాడు నారాయణ
రావుగారు.....

తరువాత జరిగిన కథ

ఇందిర ఒక వారం రోజుల్లోనే కోలు
కుంది. సూర్యం ప్రాణం పోలేదగాని
ఒళ్ళంతా బాగా కాలి పోయింది.

బాగవదానికి ఆరు మాసాలు పడ
తుంది అన్నారు కుండపెంతు గుర్తుకొని
కన్నబాగాగాయమయింది సుభద్రమ్మకి.
కన్నురాదన్నారు.

ఇందిర తల్లిదండ్రులకు గుండెలెంత

శ్రీరామ్ ఫిలింస్

చలకి చైతన్యం

నిర్మాత: చిత్తమనేని
జానకిరామ్

సహకారం: కమలక్ష్మి నెయ్యండు
కథలు - పాటలు: గోవి

కలర్

నిర్దేశ: వి.యం.సి.

మండిపోతున్నా పరువు బజారు తెక్కడం ఇష్టంలేక ఊరుకున్నాను.

వారు ఊరుకున్నా వియ్యాల వారు ఊరుకోలేదు.

కొడుక్కమ్మద కోడలు హత్యావయతం చేసిందని కోర్టుకెక్కారు. అది కొరివితో తోగోకున్నట్లే అయింది.

వాళ్ళు నెగలేదు. ఇందిరే నెగింది.

నిగ్గచేయిన విషయమే అయినా కోర్టుకు సాక్ష్యమేముఖ్యం కాబట్టి వరు కోర్టులో జరిగినది జరిగినట్లు చెప్పేసాడు.

ఇందిర తలిదండ్రులు నిగ్గతో బతికి పోయారు.

“ఏంపిల్లలు బాబూ ఈకాలం పిల్లలు మానాసికి మగ్గి బకకాలిగాని కలాగా” అనుకున్నారు మామూలుగా.

ఇందిర వాళ్ళ నోరు మూయించింది తన వాగ్దాటితో.

ఒక రోజు మరు ఇందిర ఇంటికి వచ్చాడు. ఇందిర ఒంటరిగా ఉంది. అతనికి మంచి అవకాశం చిక్కింది.

“ఇందిరా, పురుషుడు నలుగురిలో తిగి, ముగ్గుర్ని పెళ్లాడి, తన శీలం వదిలిత ఎంతమాత్రం చెకు, చెదరలేదు అనుకుంటాడు కాని మన భాగతస్త్రి తన శీరాన్ని ఎంతో పవిత్రంగా చూసుకుంటుంది. ఎన్నోయూగాలనంచీ ధర్మాన్ని పరిపుష్టిగా పోషిస్తూ వస్తున్నది ఆమె. బలితయిపోతున్నది ఆమె. మంచి ఫలితమేమీ రావడం లేదు. ప్రాణభయంతో సాహసంచేసి విషమ పరిస్థితిలో నా చేతుల్లోకి వచ్చి పాలావు. చితికిన నీ శీరాన్ని నా చేతుల్లోకి తీసుకుని నంద్రక్షిద్దామని నా ఉద్దేశ్యం. నీ కెలాగూ

విదాకులు ఇవ్వక తప్పదు.

న్యాయకోసం సాహసించిన నీచేయి వట్టి జీవితభాగస్వామి. చేసుకుందామని చెలిమితో సాగిపోవాలని కోరిక. గుప్తునాకోరికను మన్నిస్తావని ఆశిస్తున్నా” అని-అతగా ఆమె కళ్ళలోకి చూసాడు.

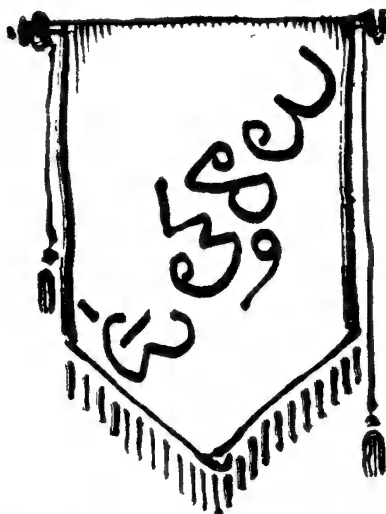
ఆమెనిగ్గతో తలవాల్చుకుంది కొన్ని నిమిషాలు ఏమీ జవాబియ్యలేక పోయింది అతరువాత - “నీవంటి పుణ్యపురషులు చేయి అందిస్తానని - ముందుకు వస్తాడే” మధ్యలో మాటఆపేసి అతని కళ్ళలోకి చూసింది. ఆ కళ్ళలో-నీలివేళుమాలికల్ని చూసుకు పోయే మెరుపు తీగ కనిపించి- అతని మనసు అనురాగమాలిక లల్లింది-

○ ○ ○

కాలి వికృతంగా తయారయి జైలు శిక్ష అనుభవిస్తున్న కొడుకుని చూసి- సుభద్రమ్మ ఒక నిట్టూర్పు విడిచింది. మరు క్షణంలో కోరికుని - “ఏమిటా మగాడివి-నీకేం లోటు-విడదలై రాగానే దాని తాతలాంటి దాన్ని మరో దాన్ని తెచ్చి నీకు చేసి, దాని రోగం కుదురుస్తాను” అంది వొదలస్తూ-

“చీచీ మీ ఆడవాళ్ళకి జ్ఞానంలేకుండా చేసి, మాకు జ్ఞానం లేకుండాచేసుకున్నాం మీకు బుద్ధి రావడం లేదు. మాక లేదు. ఉంటే ఇలా బ్రతుకులు కాలిపోవమ్మా - చీ-నీ ముఖం నాకు చూపించకు. వెళ్లి ఆ లక్షలు కట్టుకుని పడకో - నే బైటకి వచ్చాక నంగతి తరువాత చూద్దాం-” అని ముఖం తిప్పేసుకున్నాడు నూర్యం. కొడుకుని చోద్యంగా చూస్తూ-తలవించుకుంది సుభద్రమ్మ.

జ్యోతి ఆగ్నేయ నలుక గెటవ్ కన్నుల విందు అనిపించింది. స్వర్ణగారి కార్టూన్స్ “నటుడే నాయకడైతే” నవ్వని మల్లెలుగా ఉన్నది. సౌభాగ్యలత సీరియల్ ఆడపిల్లలకు వాస్తవంగాను, జీవితానికి దగ్గరగానూ వుంది. “మబ్బుచాటు నక్షత్రం” చిన్నకథ అయినా రచయిత్రి నేటి శ్రీలక్ష్మీవిలాసం చక్కగా వ్రాసింది. “నువ్వంటే నాకెంతో ఇష్టం” ముల్లుతురి మినమొగ్గ కడలుచదివితే మనసుకుబాధ అనిపించింది

ఆంధ్రా కుమారి, సి.
హనుమకొండ.

ఆగ్నేయ నెల విడుదలైన జ్యోతినించి కలో ప్రదురించిన “నువ్వంటే నాకెంతో ఇష్టం” దమయంతిగారి కథలో యవ్వనంలో అడుగెట్టి అందంగా వున్న కల్లర్లు ఆనందాధారో తన తల్లిని చూసుకుంటూ అనందించానని చెప్పడం మమ్మల్ని ఆశ్చర్య వల్చింది. పాంకోడేదీనత్యనారా

యజరావుగారి కథ ‘తల్లి... గోదారి...!’ ఒండ్రుగా బిజీ సీక్విజ్ ల గారి కథ “ఆంతర్యం” ఆమోఘంగా అద్భుతంగా చక్కని కైతిలో చాలా బాగున్నాయి. కథల పిషయంలో మీరు తీసుకుంటున్న శ్రద్ధకు మీకు నాతివందలు కార్టూన్ పోటీలో “దృఢీయ” జహమల పొందిన “నటుడే-నాయకడైతే” కార్టూన్ల నన్ను బాగా సవ్వించాయి. కార్టూనిస్ట్ “స్వర్ణ” (స్వర్ణ లక్ష్మీకాంత మోహన్)గారి నా హృదయ పూర్వకాభినందనలు.

జి. సాంబశివరావు,
నేలకొండపల్లి.

ఈనెల ఆగ్నేయ జ్యోతి, క్రిందటి నెల జ్యోతి చూచినాను చాలా ఆకర్షణీయంగా వున్నవి ముందీ!

ఇకపోతే యీనెల జ్యోతిలోని ‘స్వర్ణ’ గారి కార్టూన్లు చాలా చాలా బాగున్నాయి సార్!

“స్వర్ణ” “అడవిల్ల” అనుకొన్నాను యింతకు ముందు. మీ పరిచయాన్ని బట్టి “మగ”గా తేలారు ఛాంక్యూసార్!

ఈ నెలా క్రిందటి నెలా కార్టూన్ల ప్రత్యేక సందేశాలు అనిపించి మమ్మల్ని నవ్వులజల్లులలో ముంచిన చిత్రకారులను అభినందిస్తున్నాను జ్యోతి సంపాదకవర్గానికి నా ధన్యవాదాలు.

ఇలాగే కార్టూనిస్టుల ప్రోత్సహనూ జ్యోతి ముందుకు అడగులేస్తూ మా కనులకు విందు, మనసుకు పనందుచేకూర్చాలని కోరుచున్నాను.

చావలి విశ్వనాథం,
పటంచెరు.

సాంస్కృతిక విశేషాలు

కళాసౌరభం కొత్త సంచిక

వివరించి రాశారు.

ఇది స్వర్ణీయ శ్రీ “గోరాశాస్త్రిగారి ప్రత్యేక సంచిక”. జర్నలిజం ఆకాశంలో పౌరమి, సాహితీ పూర్వోపాధి వన్నెను బి శ్రీ గోరాశాస్త్రి - వారిమీద చక్కని ఎడిటోరియల్ తోబాటు శ్రీ పి. శ్రీనివాసశాస్త్రిగారి ప్రత్యేక వ్యాసం వుంది శ్రీ శాస్త్రిగారి సమక్షంలో పని చేసి, ఆయన ఇంటెలెక్ట్ ని స్పృశించిన నడవకాశంతో వారిమీద చక్కని వ్యాసం రాశారు. ఎ. ఎల్. నరసింహారావు గోరాశాస్త్రి ‘స్వతంత్ర’తని

ఇంకా లేఖాసాహిత్యంగురించి శ్రీ కె. శ్రీనివాసాచార్యుల విశిష్ట రచన, మహమద్ హుసేన్ గారి ‘జాషువా కవితారీతి’ వున్నాయి. శ్రీ స్వామిగారి ‘దేవుళ్ళు’ అలోచనకీ పనికొచ్చే ఆ శ్రమ! కె. మధుగారి ఆత్మవదిలీలన, వైడిశ్రీగారి రెండంచుల కత్తులు బాగా మెరిశాయి. కొనదగ్గ ఈ వుస్తకాన్ని కొనాలంటే-

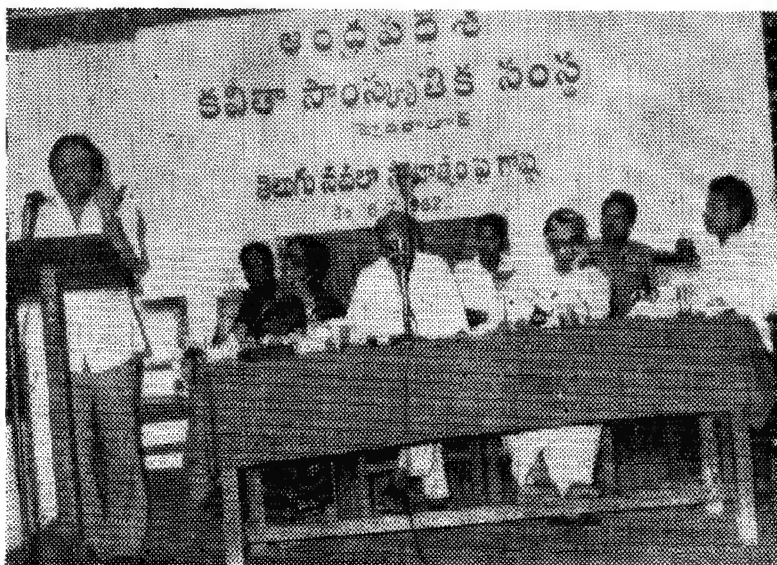
కళాసౌరభం, తారానగర్ (బి హెచ్. యి.యల్.) దగ్గర, హైద్రాబాద్-199 ఆని రాసి తెప్పించుకోండి.

ఆంధ్రప్రదేశ్ కవిత్వా సాంస్కృతిక సంస్థ తెలుగు నవలా సాహిత్యంపై గోష్టి.

శ్రీ వీరేంద్రనాథ్, శ్రీమతి సి. ఆనందారామం, శ్రీ అంతటి నరసింహం,

శ్రీ ఇ. అయ్యప్పరెడ్డి, శ్రీ పోరంకి దక్షిణామూర్తి.

వెనుక వరుసలో శ్రీమతి మాదిరెడ్డి సులోచన, శ్రీ దేవానంద్, శ్రీ రవీందర్.

అమ్మతొంజన్ కే తెలుసు తల నొప్పి భాద

అమ్మతల నొప్పి అంటేనే భరించలేని భాద. దాన్ని పోగొట్టుకోడానికి మన వైద్య పరిశ్రమే. తొంజెము అమ్మతొంజన్ తీసుకోని కఠినతల మీద దాగా గట్టిగా నిమిరి పట్టించండి. వెంటనే తల నొప్పి తగ్గిపోయి పొడంగా వుంటుంది.

అమ్మతొంజన్ ఇతర మందులను పోలికాదు. అమ్మతొంజన్ లో రెసిన్ వన్ను 1 క్రిమికి మేర 10 రోజులూ అవసరంగా వని చేసి రాసిన పోట పై చర్మ వల్ల అది కర్మగా ఇట్టే పోటని నివారిస్తుంది.

వి అవసరం వుండదు. వికసించదు.

8 రో నందత్తరాలకు మోచిగి తురిగి కల అమ్మతొంజన్ పోటి వాస్తవం. నిద్రాపంతు, జలుబులకు గొంతు నొప్పి లకు కూడా వాడాలి అనిపించగా వినలేని వివారిస్తుంది.

వివ్వదూ అమ్మతొంజన్ చేతికి అందు బాటుగా వుండుకోటం మంచిది. ఎందు కంటే వివ్వదు అవసరం నొమ్మందో తెప్పరేము.

అమ్మతొంజన్

శ్రమనేవారీణే. నమ్మక మైనది. వీరలేంపనిది.

పూతెక్కిన గంధక ధూపం శ్రీ చెరబండ రాజు

“వయస్సు నగం తీరకముందే అంతరించిన

ప్రజాకవి

నభస్సు నగం చేరకముందే అనమించిన ప్రభాకవి”

బాలగంగాధర తిలక్ పోయినప్పుడు శ్రీశ్రీ రాసిన ఈ మాటలు చెరబండ రాజుకి అక్షరాలా వర్తిస్తాయి. కవిగానూ వ్యక్తిగానూ కూడా చెరబండ రాజుని మరిచిపోవటం కష్టం.

కష్టజీవులకోసం, కార్మికులకోసం, శ్రామికులకోసం, సామాన్యులకోసం-తన కలాన్ని అత్యంత శక్తివంతమైన ఆయుధంగా ఉపయోగించి.-ఈ ప్రియవర్తన, అవ్యవస్థవైరా, అన్యాయాలపైరా, అక్రమాలపైనా అంతంతలేని సమరాన్ని ప్రకటించి, ఎన్నడూ వెన్ను చూవకుండా కడదాకా పోరాడిన పీఠుడు చెరబండరాజు. ఈ పోరాట కాలంలో అతను వద్ద బాధులూ అసభవించిన కష్టాలూ అన్నీ ఇన్నీ కాదు. కుట్ర కేసులో ఇరికించారు. ఉద్యోగం తీసేశారు. మళ్ళీమళ్ళీ జైలుల్లో పెట్టారు. ఆరోగ్యం చెడిపోయింది; ఆర్థికస్థితి అనలే బావుండలేదు; సానభూతివరుల చాలామంది వున్నా అవసరమొచ్చినప్పుడు ఆదుకునేవాళ్ళు ఆటే లేరు. అయినా చెరబండరాజు తన నమ్మకాలు వదులుకోలేదు; అభిప్రాయాలు మార్చుకోలేదు; వజ్రీన దారి విడవలేదు; ఎత్తిన కత్తి దించలేదు.

అంతటి నిజాయితీ గలవాళ్ళూ ధైర్యసాహసాలు గలవాళ్ళూ చాలా ఆరుషగా వుంటారు. అందుకే చెరబండరాజు మంచికవీ గొప్పకవి ఆయ్యాడు. దిగంబర కవిగా వెలుగులోకి వచ్చిన చెరబండరాజు ఆ తరవాత ఎంతో ఎక్కిగాడు. విప్లవ కవిగా వికసిండాక అతని ఆలోచనలకి అభిప్రాయాలకి నిర్దిష్టమైన రూపం ఏర్పడింది; అతని రాతలు మరింత రాటుదేలాయి; ఎవరికోసం రాయాలో ఏమి రాయాలో వివిధంగా రాయాలో కూడా అతను బాగా తెలుసుకున్నాడు. మామూలు మనషులందరినీ చేరుకోవాలంటే మాటకంటే పాటకీ, పదనంకాని సరస కవితలకంటే జానపద గేయాలకీ ఎక్కువ శక్తి వుందని గ్రహించి-ఆరకంగానే పాటలూ గేయాలూ రాసి విప్లవ కవులు చాలామంది సాధించలేని ప్రజాదరణ పొంది, తన కవితను సఫలమూ, సార్థకమూ చేసుకున్నాడు చెరబండరాజు.

కవిగానూ వ్యక్తిగానూ కూడా చెరబండరాజులో అదంబరాలు లేవు; కల్తీలూ కల్మషాలూ లేవు. కవిగానూ వ్యక్తిగానూ కూడా అతను సామాన్యుడు కాదు. జీవితమంతా ఎన్నో పోరాటాలు జరిపిన చెరబండరాజు చివరికి మృత్యువుతోనూ పోరాడాడు. చెరబండరాజు వెళ్ళిపోయి అప్పుడే చాలారోజులయింది. తెలుగు పాఠశాల హృదయాల్లో అతను చల్లిన విప్లవ కవితా బీజాలు వ్యాప్తిపోలేదు.

-డి. వెంకటరామయ్య

కొమ్మ కొబ్బరి

సున్నిసంతోషాలకి మార్గ
దాయకాలేవిటో తెలుస్తోంది

మనం ఏదీచేసినా అది
మనకే లాభదాయకంగా
వుండేది!! పైగా ఎదుటి
వాళ్ళకి మనం నిష్పక్షపా
పరులం అన్న అభిప్రాయం
శలగా జేయాలి!!

మనం చెప్పదలుచుకుంది
సూటిగా గాకుండా డొంక
జిరుగుడుగా చెప్పాచి!!

ఏ పనేనా దూరం జిల్లా
చించి మరీ చెయ్యాలి!!
అందువల్ల ఎదురుకు
ప్రమాదం జరిగితే - అది
మనవల్ల గాకుండా - వాళ్ళ
వల్లే జరిగిందన్న నమ్మకం
శలగించాలి!!

మనం వరసగా ఎన్ని
'తప్పులు' చేసినా అవి
పూర్తిగా "తప్పులే"నని గట్టి
ప్రచారం చేయాలి!!

మనమీద యితరుల్లా
సమ్మతం పెంచాలి!!
సమ్మతున్న వాళ్లని నట్లెట్లా
పంపించే అవసరం వస్తే
వెనుకాడేసుకుంటు!!

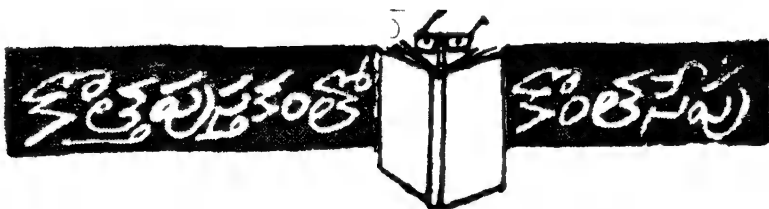

సుఖి సంఘాషాల కో
పెద్ద పదవుల కో మార్గ
దాయకాలు - యీ పద్ధతులే!
అర్థమయిందా?

అంటే ఈ మధ్య
రాష్ట్రపతి ఎన్నికలలో
ఏ పద్ధతులవలన
బామో అవే నన్నమాట!

వెలిగిన జ్యోతి

నహజంగా మనిషి ప్రకృతిలో అహం భావం మొదిలిదని చెప్పవచ్చు. అహం భావంచేత వచ్చే ఆలోచనతో తనని తాను పాడుచేసుకోదంతోబాటు చుట్టూ వున్న సమాన్నికూడా పాడుచేస్తాడు అజ్ఞానంతోనే-మంచిచెడు అర్చుది ప్రసక్తి కాదు-విచక్షణ అనలు లేని స్థితి - అది చాలామంది మగవాళ్ళకి వుంది శ్రీల లాగే-కానీ శ్రీ అనే 'నఖల' ముందు భార్యగా జీవిస్తేనే తనకి తాను ఓరూపు, స్థితి తెచ్చుకుంటుంది-ఆనకే దౌర్జన్యం అని ఎదిరించే ప్రయత్నం, ఫలం! ఐతే శ్రీ ఏ స్థితిలోనైనా తనకి జరిగిన అన్యాయాలని సమీక్షించి ఎదిరించే స్థితి వుండాలి, రావాలి అని కోరగం మానవ వికాసానికి, జ్ఞానానికి మంచిది-ఆరోగ్య కరం

ఇందులోని కథ-తలా ఒక అన్యాయానికి గురి అయిన కాంచన, బీనా దేవి, నర్మదల చుట్టూ జరుగుతుంది. తిరుగుబాటు తత్వం పూర్తిగా పెరిగిన కాంచన "పాత్ర" ద్వారా "ధర్" లాంటి దగుల్పూజీకు నమాదానం దొరుకుతుంది.

కాంచన, బీనాదేవి, నర్మదలు చిక్కుకొన్న సామాజిక స్థితి గతుల్ని ప్రశ్నిస్తూ, చదువరులకు ఈ పరిస్థితుల గురించి ఆలోచించమని అభ్యర్థిస్తారు రచయిత్రి.

నవలాప్రక్రియ గురించిన అవగాహన

వెలిగిన జ్యోతి

రచన

మల్లాది సుబ్బమ్మ

వెం : 12 రూ.లు

సోల్ డిస్ట్రిబ్యూటర్స్ :

వికాసం

9 ఎం. ఐ. జి. కాలనీ,

మెహిదీపట్నం, హైదరాబాద్-28

రచయిత్రికి నమగ్రమయితే, ఇలాంటి బలమైన కథావస్తువుల్ని పాఠకుల హృది యాలకు హత్తుకపోయేలా చెప్పవచ్చు. ఆ ప్రయత్నం మల్లాది వెంకటసుబ్బమ్మ గారి లాటోయే రచనల్లో వుంటుందని ఆశిద్దాం

అలాంటి కథాంశంతో చక్కగా, ఆలోచనలని కదిలించి, మెరిపించేలా శ్రీమతి మల్లాది వెంకట సుబ్బమ్మగారు రచించారు. నరదాకి, నిద్రపట్టడానికి, ఏమీ తోచక చెయ్యటానికి ఈ నవల ఉపయోగించక పోయినా, స్వేచ్ఛాభావా వేశాలని నమావేశపరిచేదిగా వుంది.

ఆంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్ర లాటరీ

కనకవర్ణం కురిపిస్తుంది

పదిహేను రోజుల క్లా

వ్రత నెల 8 మరియు 23 తేదీలలో

టిక్కెట్టు ఖరీదు రు. 1

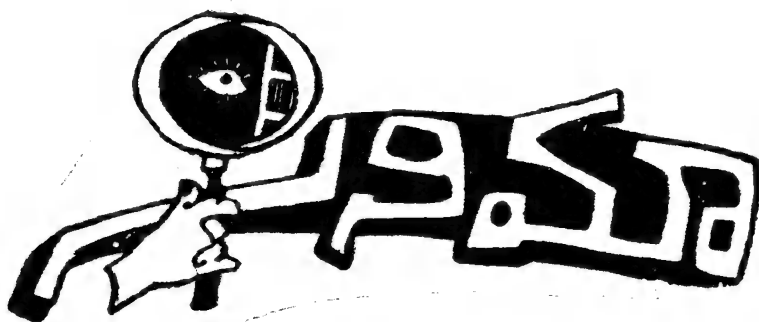
శి మొదటి బహుమతులు రు. 1,00,000 ఒక్కొక్కటి

మొత్తం బహుమతుల విలువ రు. 5,00,000

మొత్తం బహుమతుల సంఖ్య 38,504

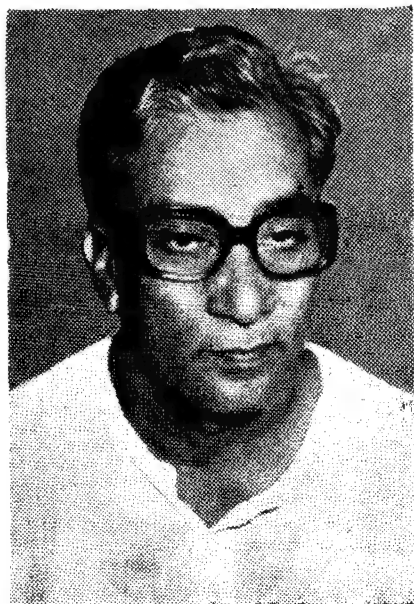
శి రెండవ బహుమతులు	రు. 15,000 ఒక్కొక్కటి
3 మూడవ బహుమతులు	రు. 5,000 ,,
15 నాల్గవ బహుమతులు	రు. 1,000 ,,
30 ఐదవ బహుమతులు	రు. 500 ,,
150 ఆరవ బహుమతులు	రు. 100 ,,
300 ఏడవ బహుమతులు	రు. 50 ,,
3,000 ఎనిమిదవ బహుమతులు	రు. 10 ,,
30,000 తొమ్మిదవ బహుమతులు	రు. 5 ,,

ఆంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్ర లాటరీలు

హైదరాబాదు చిత్రపరిశ్రమకు మంచిరోజులు

జులై 18 హైదరాబాదు చిత్ర పరిశ్రమకి మంచిరోజు. ఆరోజున కృష్ణ

నిర్మిస్తున్న వద్దాలయాస్థాడియోకి, ప్రాథమిక సౌకర్యాల భవనన మదాయానికి ముఖ్యమంత్రి భవనం వెంకట్రామ్ శంకుస్థాపనచేశారు.

ముఖ్యమంత్రి చేసిన వాగ్దాన్ని నిలబెట్టుకున్నారని, సంతృప్తి నాటికి స్థాడియోను నిర్మిస్తానని నటుడు కృష్ణ ప్పారు.

1958 నుండి చిత్రపరిశ్రమను పునరావృద్ధి హైదరాబాదు తరలిండానే ప్రతిపాదన పుండి. 28 సంవత్సరాలుగా చెస్తున్నకృషి ఈనాటికి ఫలితం కోరికవి కొందరు సంతోషాన్ని వ్యక్తం చేశారు.

1964 లో హైదరాబాదువచ్చి నిర్మించి, భారతదేశంలోనే గర్వింపదగ్గ స్థాడియోగా అన్నపూర్ణా స్థాడియోనీని 'లక్ష్మి' ఇక్కడపరిశ్రమ ఏనాటికైనా

నెలకొనక తప్పదు. కాకపోతే నేను బ్రతికి ఉండగా కళ్లారా చూడాలని నా కోరిక అని ఎన్నోసార్లు అంటున్నాను. అలాగే నా కోరిక అని ఎన్నోసార్లు అంటున్నాను. అయినా కలలు జరుగడం దగ్గర వదిలి.

అనులు చిత్రపరిశ్రమ ఎందుకు ఇక్కడకు రావాలని అనుకోవడం, మద్రాసులో వుంటే వచ్చిన నష్టం ఏమిటి? అని వ్యాఖ్యానించేవారుకుడా వున్నాడు. చిత్రపరిశ్రమ స్వరాష్ట్రానికి వచ్చినట్లయితే, ఇక్కడ ప్రభుత్వానికి ఆదాయం, వందల మంది ఉపాధి కల్పన జరుగుతుంది. ఈ దృష్టితో పరిశ్రమ ఇక్కడ స్థిరపడాలని ప్రభుత్వం ఆశించింది. కొద్దిమంది నిర్మాతలవల్ల ఎందరో బ్రతకటానికి వకాళ్ళు ఏర్పడితుంది.

ఏమైనా ఇక్కడికి 'కదలిక' ప్రారంభమైంది. ఇంకా హరించలేని ప్రయత్నం కృష్ణ స్టూడియోతో హైదరాబాద్ లో ఐ.ఎ.సి. స్టూడియోస్ లు వున్నట్లు. ఈ ఐ.ఎ.సి.లోనూ ఎన్నో ప్రాజెక్టులు నిర్మించ వచ్చు. డబ్బింగ్, రికార్డింగ్ థియేటర్లు కూడా వున్నాయి. ఎఫ్.డి.సి, వారు ఎడిటింగ్ కూడా ఏర్పాటు చేస్తున్నారు. కృష్ణ స్టూడియో వక్కన ప్రాథమిక సౌకర్యాల భవనం (రికార్డింగ్, డబ్బింగ్, ఎడిటింగ్, ఎగైరా) నిర్మించటానికి నన్నూలు ప్రారంభమయ్యాయి.

ప్రసాద్, జెమినీ కలర్ థియేటర్లు మరిరెండు నెలల్లో సిద్ధమవుతున్నాయి.

తారలకు ఇబ్బంది లేకుండా వుండటానికి జూబిలీ హిల్స్ ప్రాంతంలో ఒక ఫైవ్ స్టార్ హోటల్ ను నిర్మించమని

రాష్ట్రవ్యవస్థాపక అధ్యక్షుని సన్మానానికి అందరినీ ఆహ్వానించడం జరిగిందని ముఖ్యమంత్రి చెప్పారు.

“1932 చిత్రవర్షము అభివృద్ధికి పథ నూపకంగా కల్పిస్తోంది” అని జులై సంచికలో మేము ప్రస్తావించిన విషయం పాఠకులకు గుర్తుదేవుంటుంది ఇది నిజమయ్యే తరుణం ఆసన్నమైంది. ముఖ్యమంత్రి శ్రీ వెంకట్రామ్ ఎంతైనా అభినందనీయులు

విశ్వనాథ్ దర్శకత్వంతో
సాగర సంగమం

ఈమధ్యకాలంలో ఆంధ్రేతర ప్రాంతాలలో కూడా అనూహ్యమైన గుర్తింపు సంపాదించిన దర్శకుడు కె విశ్వనాథ్. ఆయన దర్శకత్వంలో వచ్చిన “శంకరా

భరణం”, “నప్తపద్”, “శుభలేఖ” మొదలగునవి చిత్రాలు విశ్వనాథ్ ని దర్శకుడుగా సమున్నత స్థాయిని కల్పించాయని చెప్పుకోవడం తో అతిశయోక్తి లేదు.

“శంకరాభరణం”తో విశ్వనాథ్ తో వ్యక్తిగా, దర్శకుడుగా చాలా మార్పు వచ్చిందని విషయం ఆయన కూడా వప్పుకొంటారు.

సమాజ ప్రయోజనం దృష్టిలో పెట్టుకొని చిత్రాలు నిర్మించాలనే ధ్యేయం వున్నట్లు ఇటీవల జరిగిన కళాకృతి సన్మత జరిపిన సన్మానంలో ప్రకటించారు విశ్వనాథ్ ఇవాటి రోజున వస్తున్న నెక్స్, హింస, నీచ ప్రవృత్తి చిత్రాలపట్ల ఆయన ఆవేదన వ్యక్తం చేశారు

పాఠకులకు సీరియల్ కానుక

మీ ఆంతరంగాన్ని కాకి, మనస్సు విప్పే

మధుర మంత్రం మీకోసం....

ఆద్యంతం ఆనందం.

త్వరలో వస్తోంది కొత్త సీరియల్

శ్రీ వి. మోహన్ కుమార్ రచన

ఎక్కడో మృగం నన్ను చూస్తుంది...? కెమెర్లు కలిగిన కక్షల కళ్ళలోనే ఉంది. కాళ్ళలోనే తిలగే నాకబాబుల జేబుల్లోని పాత నోట్లలోనే ఉంది. కలువలతో కడుపు నెలవే నాండుకుల వాస్తానాల్లోనే ఉంది...!

కలివెలుగు పరివార్...

నిజమే. నినిమా ప్రయోజనం కోసం ఉద్దేశించబడింది. ఆయితే దురదృష్టవశాత్తు చీన్ని కేవలం వ్యాపార సాధనంగా మార్చేశారు అయితే ఈ మధ్య చిత్రవర్గములో "స్టూడెంట్స్" కనిపిస్తోంది. ఇది హర్షించతగినది.

ఒక కమిడ్ సెంటర్ ను దర్శకుడుగా విక్టోరియా నిర్మిస్తున్న సంగీత, నృత్య ప్రదానమైన చిత్రం "సాగర సంగమం".

'శంకరాభరణం' చిత్ర నిర్మాత ఏడిద సత్యనారాయణ రావు నిర్మిస్తున్న చిత్రం ఇది.

భారతదేశంలోనే సంకలనం నృప్తిం చిన కమల్ హానన్ కథానాయకుడు, జయసుధనాయక నృత్యంలో ఆనందం పున్న కమల్ హానన్ సి పెట్టుకోవడంవల్ల సంగీతంలోనూ, నృత్యంలోనూ మున్నీ ప్రయోగాలు చెయ్యటానికి ఎవకాశం ఉంది.

పాటల రికార్డింగ్ ప్రారంభమైంది ఆగస్టు నుంచి మాచింగ్ జరుగుతుంది.

ఈ చిత్రాన్ని లక్ష్మి ఫిల్మ్స్ శ్రీ వెంకట కృష్ణ ఫిల్మ్స్ వారు విడుదల చేస్తారు.

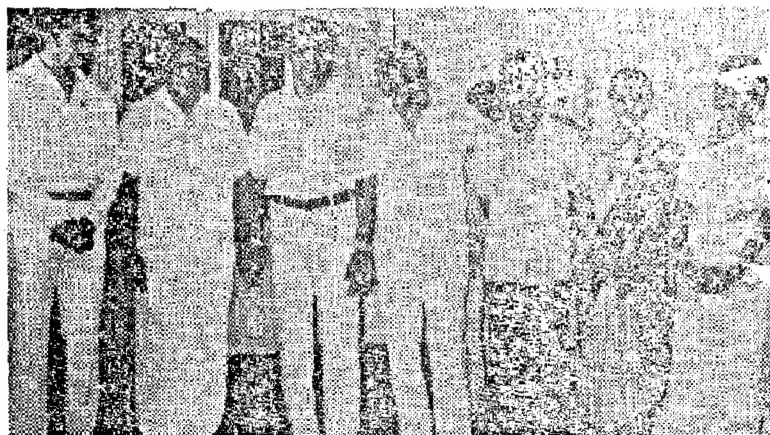
కె. రాఘవ తరంగిణి

చిత్రవర్గములో ఎన్నో ఏళ్లుగా భగం పున్న రాఘవకి అడులో లోతు పాటలుగా తెలుసు ఆయన స్మృతి చిత్రాలు సాధారణంగా అవజయం కావు, ఎంతో పొంగిపున్న రాఘవ అంకి న్నేహపాడు ఆయన నిర్మిస్తున్న తరంగిణి చిత్రం పూర్తయింది.

"ఇంట్లో రామ శ్యామి తొక్కవ్వనల్ల" చిత్రం ద్వారా తన మరణం సినీ దర్శకుడు కోడి రామకృష్ణుని ఈ చిత్రానికి కూడా దర్శక డగా నియమించాడు రాఘవ.

ఒక శ్రీ జీవితంలో ఎదు య్యే అనేకమైన సంఘటనలు తెర రూపమే ఈ 'తరంగిణి' ఆ రాఘవ ప్పాడు.

ఈ చిత్రాన్ని లక్ష్మి ఫిల్మ్స్ వారు పంపుణి చేస్తున్నారు.

'తరంగిణి' ప్రారంభోత్సవం శ్రీ రామోజీరావు, శ్రీ దానరి నారాయణరావు, నిర్మాత రాఘవ, దర్శకుడు కోడి రామకృష్ణ, సుమన్, శ్యామలగౌరి, వూర్తిమ.

మీరు సంపాదించేదంతా మీ ధనం కాదు !

మీరు పొదుపు చేసేదే మీ ధనం

ఆ పొదుపు ధనాన్ని పెంచి మీ జీవితం సుఖమయం చేసేందుకు

ఆంధ్రా బ్యాంక్ ఆనేక పథకాలు చేపట్టింది.

భవిష్యత్తును భద్రపరిచే ఆ పథకాలు అన్నివర్గాల వారికి

అందుబాటులో వున్నాయి.

- కిడ్నీ బ్యాంక్ : బాలలకు పొదుపు నేర్పడంకోసం
కల్పతరువు : మీ భవిష్యత్ అవసరాలకోసం
కర్షక సహాయ : రైతు సోదరుల స-క్షేమం కోసం
గృహకల్ప : మీకంటూ ఒక ఇంటి కోసం
సంరక్ష : వృద్ధాప్యంలో రక్షణ కోసం
సంక్షేమ : ప్రమాదాలవల్ల రక్షణ కోసం
మహిళా సంక్షేమ : పనితలకు భవిష్యత్తులో భద్రతకోసం
ఆంధ్రాబ్యాంక్ కార్డ్ : మీ అవసరాలకు తోడ్పడే కార్డ్
ట్రావెలర్స్ చెక్స్ : పొండ్లు, డాలర్లలో మీ సొమ్ముకు
భద్రత; సౌకర్యం కల్పించే చెక్స్

ఇంకా ఎన్నెన్నో పథకాలు.....

ప్రజావసరాలకై పాటుపడేదే - ఆంధ్రా బ్యాంక్

స్వాతంత్ర్య దినోత్సవ శుభాకాంక్షలతో

ఆంధ్రా బ్యాంక్

(చారిత్రా ప్రభుత్వ సంస్థ)

కేంద్ర కార్యాలయం : సుల్తాన్ బజార్

హైదరాబాద్-500 001

